

Miêu Công Tử

999
lá thư
gửi
cho
chính
mình^(*)

Quyên Nhi dịch

TẬP 1

Mong bạn trở thành phiên bản hoàn hảo nhất

VanVietBooks

Nhà xuất bản
Thanh Niên

Miêu Công Tử

Một người làm nghề tự do, yêu tha thiết cuộc sống, ngụ trong một căn nhà nhỏ tại Bắc Kinh.

Nếu trời trong xanh xẽ yên lặng ngắm mây trôi. Nếu mưa rơi ngoài cửa sổ sẽ nghe tiếng gió gào. Nguyện trở thành một người con gái hờ hững, không tranh đoạt với đời. Hướng ánh mắt đến một phương trời khác, giữ cho mình sự thoải mái, tự tại.

999 LÁ THƯ GỬI CHO CHÍNH MÌNH

Mong bạn trở thành phiên bản hoàn hảo nhất

AZ VIETNAM COPYRIGHT 2018

999 LÁ THƯ GỬI CHO CHÍNH MÌNH

Mong bạn trở thành phiên bản hoàn hảo nhất

Bản quyền tiếng Việt © 2018 AZ Vietnam

Cuốn sách xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa

Công ty TNHH Văn hóa và Truyền thông AZ Việt Nam

(thương hiệu đại diện **Văn Việt Books**), Việt Nam và

Jiangxi Education Publishing House Co.,Ltd, Trung Quốc.

Vietnamese edition copyright © 2018 by **AZ Vietnam Culture Co.,Ltd**

This edition is published by arrangement with

Jiangxi Education Publishing House Co.,Ltd.

All rights reserved.

Hiện nay, trên thị trường đã xuất hiện những cuốn sách làm giả với chất lượng in kém, nhiều lỗi. Mong quý khách hàng hãy cẩn thận khi chọn mua sách. Để mua đúng cuốn sách **999 lá thư gửi cho chính mình - Mong bạn trở thành phiên bản hoàn hảo nhất (*)** do Công ty TNHH Văn hóa và Truyền thông AZ Việt Nam và Nhà xuất bản Thanh Niên phát hành, độc giả chú ý các trang nội dung được in sạch đẹp, rõ nét, đầy đủ số trang.

Thông tin liên hệ

Góp ý chung: info@vanvietbooks.vn

Phát hành: ktmienbac.vanviet@gmail.com

Bản quyền và bản thảo: thukybanthao@vanvietbooks.vn

Pr và Marketing: truyenthong.vanvietbooks@gmail.com

Mong bạn trở thành phiên bản
hoàn hảo nhất

*Nội tâm mạnh mẽ luôn tốt hơn vẻ ngoài
hào nhoáng. Hy vọng bạn mãi luôn kiên
cường, dũng cảm đứng ở nơi đón ánh sáng,
sống cuộc đời mà mình mong ước.*

7

HÃY ĐỂ SỰ CỐ GẮNG
XÚNG ĐÁNG VỚI ƯỚC MƠ
CỦA BẠN

Nếu một ngày, khi sự cố gắng theo kịp ước mơ, vậy thì, ước mơ tuyệt đối sẽ không phụ sự cố gắng mà bạn bỏ ra. Hãy khiến bản thân trở thành người ưu tú, xuất sắc; khi bạn tận tâm tận lực làm gì đó, cả thế giới này đều sẽ giúp bạn!

BƯỚC THƯ THỨ 01

Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày hãy luôn nở nụ cười trên môi, trên đời này ngoài sinh tử ra mọi sự đều là chuyện nhỏ. Cho dù gặp phải chuyện phiền lòng cũng đừng tự làm khó mình; bất luận hôm nay xảy ra bao nhiêu chuyện đen đui, đều không nên cảm thấy bi thương. Hôm nay là ngày bạn trẻ nhất trong những ngày tháng sau này, vì còn có ngày mai, hôm nay mãi chỉ là bước khởi đầu của con đường tương lai.

BƯỚC THƯ THỨ 02

Đời người sẽ luôn có sự ám áp bất ngờ và những hy vọng bất tận. Bất kể con đường phía trước có bao nhiêu khổ ải, chỉ cần phương hướng chính xác thì dù gặp ghèn khúc khuỷu đến mấy, cũng sẽ gần với hạnh phúc hơn là đứng ở vạch xuất phát.

BỨC THƯ THỨ 03

Bạn là một người mạnh mẽ, từng giây từng phút đều yêu cầu bản thân phải đạt được một trăm phần trăm hăm sự kỳ vọng. Nhưng quá khắt khe không phải lúc nào cũng tốt, bạn vốn không phải thiên tài, xin hãy cho phép bản thân được phạm lỗi. Đừng quá vội vàng, sự cố gắng của bạn, thời gian sẽ giúp bạn thực hiện.

BỨC THƯ THỨ 04

Thời gian thay đổi, con người cũng thay đổi. Cuộc đời là một bộ phim tuyệt bản không cách nào phát lại, có những việc cho dù bạn nỗ lực đến đâu, không thể quay trở lại là không thể quay trở lại. Khoảng cách xa nhất trên thế giới này không phải yêu, chẳng phải hận, mà là người thân quen dần dần trở thành xa lạ.

BƯỚC THƯ THỨ 05

Rất nhiều lần sau khi bạn nỗ lực phấn đấu hết mình nhưng không thể đạt được kết quả như mong muốn, tuyệt đối không phải do bạn không xứng đáng mà là cơ hội vẫn chưa tới. Điều bạn cần làm chính là, cắn chặt răng tiếp tục kiên trì nỗ lực, chỉ như vậy mà thôi.

BƯỚC THƯ THỨ 06

Cái gọi là kỳ tích, thực ra là như thế này: Kỳ tích không phải thứ ông trời ban cho một người vốn chẳng đáng có được nó, mà là sự khen thưởng đang thông dong tìm tới người chăm chỉ, nó chỉ đến muộn thôi chứ tuyệt đối không vắng mặt.

BỨC THƯ THỨ 07

Miyazaki Hayao từng nói trong phim của mình: "Tôi luôn tin tưởng, trên thế giới này nhất định có một cái tôi khác, làm những việc tôi không dám làm, sống cuộc đời mà tôi muốn sống." Thực ra, mỗi người đều có một cái tôi khác, chỉ cần chúng ta bằng lòng, vậy thì sẽ chẳng có việc gì chúng ta không dám làm, và chúng ta sẽ sống cuộc đời mình muốn.

BỨC THƯ THỨ 08

Có lẽ bạn cảm thấy mình là kẻ trắng tay, có lẽ bạn vô cùng ngưỡng mộ nhà to, xe đẹp của ông chủ, những đôi giày cao cấp lấp lánh của các chị em bạn học. Thực ra, bạn không cần ngưỡng mộ những thứ đó, năm

¹ Miyazaki Hayao sinh ngày 5 tháng 1 năm 1941 tại Tokyo, Nhật Bản là đạo diễn phim hoạt hình và là người đồng sáng lập hãng phim hoạt hình Ghibli. (Mọi chú thích trong cuốn sách đều của người dịch.)

tháng nỗ lực phấn đấu sẽ mang tất cả tới cho bạn. Còn những năm tháng tuổi trẻ của bạn, họ không cách nào có lại được.

BỨC THƯ THỨ 09

Hiện tại chính là kết quả của mọi hành động trong quá khứ. Nếu bạn ghét bạn hiện tại, bạn nên suy nghĩ lại về chính mình. Vì mỗi thứ bạn không bằng lòng ở mình của hiện tại, đều do trước đây bạn chưa từng cố gắng.

BỨC THƯ THỨ 10

Tuổi trẻ chính là vào lúc đối mặt với khó khăn vất vả, phải nỗ lực phấn đấu. Bạn nhất định phải tin tưởng, đằng sau mỗi sự nỗ lực phấn đấu luôn được tăng lên gấp bội. Cuộc sống ngày hôm nay là do sự quyết định của ba năm trước, nhưng nếu hôm nay bạn vẫn sống cuộc sống giống như ba năm trước, vậy thì ba năm sau bạn vẫn sẽ chỉ như vậy mà thôi.

BƯỚC THƯ THỨ 11

Thật ra phần đầu chính là mỗi ngày đều sống nghiêm túc, mỗi việc dù nhỏ cũng phải làm tốt, không dây dưa lê mê, không oán thán, không đùn đẩy trách nhiệm, không lười biếng trốn tránh. Nỗ lực từng ngày, từng ngày mới có thể hội tụ được tất cả sự dũng cảm giúp bạn kiên trì, dẫn bạn đến nơi mà bạn muốn.

BƯỚC THƯ THỨ 12

Trong những năm tháng cuộc đời, người nào cố gắng nhất định sẽ thoát kén thành bướm. Bạn phải tin rằng, có một ngày bản thân sẽ phá kén thoát ra, trưởng thành hoàn mỹ hơn cả sự mong đợi của mọi người, nhưng quá trình này vốn vô cùng gian khổ, vất vả, có lúc sẽ cảm thấy nản lòng chùn bước. Đối mặt với hiện thực tàn khốc, bạn cảm thấy bản thân vô cùng nhỏ bé, yếu đuối, nhưng đó chính là một phần của cuộc sống.

Làm tốt những gì của hiện tại, sau đó tất cả sẽ dần tốt hơn.

BƯỚC THƯ THỨ 13

Trước khi trở thành một người thành công, khó tránh khỏi có giai đoạn ảm đạm, tăm tối. Lúc đó bạn đừng quá sợ hãi, cũng đừng thoái chí, chỉ cần nỗ lực từng bước tiến đến mục tiêu đã định, sau đó kiên trì cố gắng hơn nữa, thời gian qua đi, nhất định bạn sẽ vượt qua được chính mình.

BƯỚC THƯ THỨ 14

Mỗi một người ưu tú, đều từng có một giai đoạn trầm lắng, không ca thán, không trách cứ, không ngừng nỗ lực, chịu đựng sự cô đơn và lạnh lẽo trong đêm tối, luôn tin rằng bông hoa đẹp nhất cũng có thể bung nở vào lúc tăm tối.

BỨC THƯ THỨ 15

Bạn bây giờ vẫn còn rất trẻ, nhất định đừng vì quần áo của mình không bằng người khác, túi không phải hàng hiệu hoặc tiền trong thẻ ngân hàng không đến năm con số liền cảm thấy bất an. Mọi người đều đến thế giới này giống nhau, bản thân bạn mới là gốc rễ, muốn thay đổi cuộc đời, đầu tiên phải thay đổi chính mình.

BỨC THƯ THỨ 16

Trời sinh bạn đã có nhiều may mắn, nhưng cũng chẳng thể bảo đảm rằng cuộc sống của bạn sẽ luôn thuận buồm xuôi gió, càng không thể đảm bảo bạn sẽ mãi chắc thắng trong ván cờ cuộc đời. Để cuộc đời có được một ván cờ hay, phải dựa vào chính mình thận trọng từng nước đánh, nỗ lực tranh đấu.

BỨC THƯ THỨ 17

Mọi sự thành công đều xuất phát từ nỗ lực tiến bước không mệt mỏi; tất cả hạnh phúc đều đến từ sự phấn đấu và kiên trì ở những việc bình thường nhất, bạn không có cách nào tìm được đường tắt.

BỨC THƯ THỨ 18

Khi người khác thức đêm làm việc, bạn ngủ; buổi sáng khi người khác đã thức dậy, bạn vẫn đang tranh thủ ngủ nướng thêm mấy phút. Bạn có rất nhiều ý tưởng, nhưng chỉ xốc nổi một hồi trong đầu rồi thôi, người khác lại kiên trì từng việc một đến cuối cùng. Một cuốn sách bạn đọc rất lâu mới xong, khi phải làm việc lại ngồi lướt điện thoại, chắc chắn buổi sáng cũng chẳng thể dậy sớm học từ mới hay tăng ca đến khuya. Rất nhiều khi không phải bạn tầm thường, để mặc mọi sự tự trôi, mà là bạn bỏ công sức không bằng người khác.

BỨC THƯ THỨ 19

Khi bị một người bỏ rơi, bạn đừng cảm thấy bị tổn thương, mỗi người đều có cuộc sống của riêng mình, không ai có thể ở bên bạn mãi. Đáng xấu hổ nhất chính là bạn đã đánh giá vị trí của mình trong lòng người khác quá cao, thực ra bạn biết rõ ràng rằng, hèn mọn nhất là tình cảm, nguội lạnh nhất là lòng người. Là của bạn, thì chính là của bạn. Có những thứ giống như cát trong lòng bàn tay, càng nắm chặt càng rơi nhanh. Cố gắng rồi, trân trọng rồi, chẳng làm gì thẹn với lòng. Vậy thì, những thứ còn lại hãy cứ giao cho số phận định đoạt.

BỨC THƯ THỨ 20

Trên đời này chẳng có việc gì nhẹ nhàng, chẳng ai là không phức tạp. Đừng tùy tiện tức giận, đánh mất bình tĩnh, không ai nợ bạn cả. Học cách hạ giọng, giữa những chọn lựa buộc phải có được mất, đừng quá tính

toán, so bì. Học cách làm việc chín chu mà thiết thực, càng chăm chỉ càng may mắn. Khi đã là một người có đầy đủ nội hàm và vật chất làm hậu thuẫn, cuộc đời sẽ trở nên vô cùng chắc chắn.

BỨC THƯ THỨ 21

Nỗ lực của hôm nay là khởi đầu của mọi may mắn. Công sức của hiện tại là hoa nở của ngày mai.

BỨC THƯ THỨ 22

Bất kể đêm trước trải qua đau khổ khóc không thành tiếng như thế nào, sáng hôm sau tỉnh dậy người người trong thành phố này vẫn không ngừng bận rộn vội vã. Vui hay không vui, chôn thành thị phồn hoa không rảnh rỗi chờ đợi bạn, bạn chỉ có thể khắc ghi trong lòng hoặc lãng quên. Trạm dừng "từng yêu" hoặc "từng hận" đó trên con đường đời của bạn, ngày tháng đó bạn bán mạng cố gắng nhưng không cảm nhận được hy vọng, tất cả rồi sẽ qua đi.

BỨC THƯ THỨ 23

Tôi không dám nghỉ ngơi, vì tôi không có tiền tiết kiệm; tôi không dám kêu mệt, vì tôi chưa thành công; tôi không dám lười biếng, vì tôi vẫn muốn sống; tôi có thể từ bỏ lựa chọn, nhưng tôi không thể lựa chọn từ bỏ. Cho nên, kiên cường, chăm chỉ, nỗ lực là lựa chọn duy nhất của tôi.

BỨC THƯ THỨ 24

Mỗi người trước khi trở nên xuất sắc đều trải qua quá trình khổ luyện. Có thể vì học hành, sự nghiệp, tình cảm mà phải rời xa gia đình đến một thành phố xa lạ sinh sống. Khi mệt mỏi, bạn hãy nghĩ đến bố mẹ vì bạn mà vất vả làm việc, đây chính là lý do bắt buộc để bạn tiếp tục kiên cường.

BƯỚC THƯ THỨ 25

Xã hội này vô cùng hiện thực, khi bạn không có thực lực, mọi người sẽ nhìn vẻ bề ngoài của bạn. Cho nên, khi bạn không có hình thức, thì càng phải nỗ lực phấn đấu để gia tăng thực lực, nếu cả hình thức lẫn thực lực đều không có, mọi người sẽ chỉ có thể nói với bạn: "Tạm biệt."

BƯỚC THƯ THỨ 26

Mua được thứ mà bản thân thích, đến được nơi mà mình muốn, đừng vì người bên cạnh đến hoặc rời đi mà tổn hại đến chất lượng cuộc sống. Hãy vì được tiêu tiền của chính mình mà mạnh mẽ hơn, đây chính là nguyên nhân bạn phải cố gắng.

BƯỚC THƯ THỨ 27

Không ai cùng bạn đi hết cuộc đời này, cho nên bạn phải thích ứng với sự cô độc; cũng không ai giúp bạn cả đời, vì vậy bạn phải luôn phấn đấu.

Học Offline, cầm tay chỉ việc | Tại Hà Nội

Bán hàng Online
chủ động thiết kế
banners quảng cáo,
marketing

học ngay
PHOTOSHOP THẦN THÁNH

XEM CHI TIẾT

📷 📺 🐦

BƯỚC THƯ THỨ 28

Mỗi sáng thức dậy, hãy tự cho mình một mục tiêu: Hôm nay phải tốt hơn hôm qua! Kiên trì từng ngày, nhất định có thu hoạch.

BƯỚC THƯ THỨ 29

Hãy bình tâm làm những việc mình nên làm, phải nỗ lực thật nhiều! Đôi khi, sau khi phấn đấu hết mình, bạn sẽ phát hiện bản thân xuất sắc hơn cả chính mình tưởng tượng.

BƯỚC THƯ THỨ 30

Âm thầm nỗ lực, đợi đến khi trở nên lợi hại, bất ngờ xuất hiện khiến người trước đây coi thường bạn phải giật mình kinh ngạc, đó mới chính là mục tiêu bạn cần phải thực hiện ngay bây giờ.

BỨC THƯ THỨ 31

Sự cố gắng của bạn có lẽ sẽ có người mỉa mai; sự cố chấp của bạn có lẽ không ai hiểu được. Bạn trong mắt người khác có lẽ là một kẻ ngốc, nhưng trong lòng bạn, bạn chính là nữ vương!

BỨC THƯ THỨ 32

Mặc dù tôi không có tài năng hơn người, cũng không giàu có, nhưng tôi có nhiệt huyết đam mê, có thái độ lạc quan với cuộc sống, vì tôi tin: Chỉ cần nỗ lực, tất cả đều có thể!

BỨC THƯ THỨ 33

Đôi khi, cố gắng một chút là để bản thân có thêm tư cách, không phải làm những việc mình không thích; vì để khi gặp được người mình thích, sẽ không vì bản thân chưa đủ tốt mà không giữ được đối phương; cũng là để tránh phải ngày càng cách xa bạn bè, không cùng

thế giới với họ; cuối cùng là để nhìn rõ chính mình có thể đi đến đâu, làm được những gì.

BỨC THƯ THỨ 34

Thành công là men rượu hảo hạng, đừng lơ lửng tinh thần theo đuổi; thể hiện tốt vai diễn của mình, làm tròn trách nhiệm trong mọi việc, tránh tùy tiện vượt quyền; khi vừa quyết định mục tiêu, phải luôn tâm niệm đến nó; đừng sợ cạnh tranh, không có cạnh tranh, sự sinh tồn sẽ mất đi ý nghĩa.

BỨC THƯ THỨ 35

Không biết thế nào là gian nan thử thách, chỉ biết gió mưa không thể cản bước; không biết thế nào là đau thương cô độc, chỉ biết trời không tuyệt đường; không biết thế nào là thất bại thảm hại, chỉ biết ngẩng đầu sai bước; không biết thế nào là chông gai giăng kín, chỉ biết vững chí bền lòng đi đến thành công, đấy chính là bến bờ của ước mơ.

BỨC THƯ THỨ 36

Mỗi người đều cảm thấy bản thân chưa đủ tốt, ngưỡng mộ người khác khi họ thành công rực rỡ, nhưng thực ra đa phần chúng ta đều là người bình thường, không cần chán nản, cũng đừng hoảng loạn, hãy làm một con ốc sên chăm chỉ bò hay chú chim ngốc kiên trì bay, trong cuộc sống bình thường luôn khiêm tốn và chăm chỉ. Nhất định sẽ có ngày bạn đứng ở nơi rực rỡ, sống cuộc sống mà mình từng khát vọng.

BỨC THƯ THỨ 37

Sau này mới hiểu ra, phải kiếm đủ tiền khiến bản thân an tâm mới có thể sống giản đơn, an nhàn và thoải mái, mới có thể sống càng thêm nhiệt huyết. Cho nên, hãy nỗ lực nhiều hơn nữa, bớt những chuyện tâm phào, giả dối.

BỨC THƯ THỨ 38

Một người không cố gắng, người khác muốn kéo lên cũng không tìm thấy tay của người đó ở đâu.

BỨC THƯ THỨ 39

Một người độ lượng hay không được thể hiện rõ nhất khi ở trong tình trạng tinh thần sa sút. Một người biết kiềm chế được phản ánh khi tức giận. Khi bị tổn thương mới biết một người có chu đáo hay không. Một người chín chắn được thể hiện trong sự chọn lựa. Ai cũng muốn làm việc mình thích, nhưng làm được việc mình nên làm mới gọi là trưởng thành.

BỨC THƯ THỨ 40

Nếu một người xem thường bạn, đừng vì thế mà tức giận, càng không nên hùng hổ thể hiện nhằm chứng minh mình giỏi giang, làm như vậy chỉ khiến bạn thêm mệt, vì người xem thường bạn rất nhiều, bạn không

cách nào làm vừa mắt tất cả mọi người. Cách tốt nhất là ai không quan tâm bạn, bạn cũng đừng để ý người ta. Không vì một hai câu nói của người khác mà phải thay đổi cách nhìn về bản thân, bạn như thế nào thì hãy tiếp tục như thế ấy, sự cố gắng của bạn chỉ vì chính bản thân bạn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 41

Bạn siêng năng cần cù, chăm chỉ nỗ lực làm việc, bạn giữ gìn sức khỏe, luôn tươi cười với mọi người, tất cả những điều này không phải vì lấy lòng ai khác, mà là để bản thân hấp dẫn, rạng sáng trái tim mình, nói với chính mình rằng: Tôi là một người độc lập, mạnh mẽ.

BỨC THƯ THỨ 42

Nỗ lực hết mình, chuẩn bị cho những tình huống xấu nhất, vậy sẽ không sợ hãi. Bỏ ra nhiều công sức, nhưng không quá kỳ vọng, vậy sẽ không buồn lòng. Mơ một giấc mộng đẹp, sống cuộc sống hiện thực, vậy

sẽ không vô vị. Cuộc sống, bạn chuẩn bị thế nào thì hãy ứng đối thế ấy.

BỨC THƯ THỨ 43

Bạn trúng một mũi tên từ phía sau lưng, chứng tỏ bạn đi trước họ; bạn bị họ làm tổn thương, rõ ràng bạn đi chưa đủ xa, vẫn còn nằm trong tầm ngắm của họ. Cho nên, đừng dừng lại để giải thích, cách duy nhất để chứng minh người khác có thành kiến và bản thân đúng chính là, phải nỗ lực tiến về phía trước, bình tĩnh mà ung dung.

BỨC THƯ THỨ 44

Sự trưởng thành của một người không thể hiện ở việc người đó gặt hái được bao nhiêu thành công, mà là khi đối mặt với người và việc khiến mình không hài lòng thì không hòa theo cũng không chống đối, chỉ cười nhạt mà đối diện. Khi trong lòng có thể tiếp nhận

rất nhiều sự việc không mong muốn, bản thân liền có trường khí².

BỨC THƯ THỨ 45

Mỗi ngày nỗ lực thêm một chút, không vì thứ gì khác chỉ là để sau này bạn sẽ có thêm nhiều lựa chọn, lựa chọn ngày tháng tự do tự tại, lựa chọn người mà mình yêu thương.

BỨC THƯ THỨ 46

Mỗi ngày đều có thói quen thức rất khuya, thường xuyên ngồi thiền thờ, làm gì cũng không có động lực kiên trì, hôm nay nhắc nhở bản thân ngày mai phải cố gắng, ngày mai thức dậy lại giống như những ngày đã qua, bạn không cách nào chấp nhận mình của hiện tại,

[2] Trường khí là năng lượng vô hình phát ra từ một người, nó đại diện cho người đó có thể nắm bắt được bao nhiêu quy luật tự nhiên. Người càng theo quy luật tự nhiên, trường khí càng lớn, càng xa quy luật tự nhiên; trường khí càng ít, quy luật tự nhiên càng trùng khớp với quy luật hoạt động thể chất và tinh thần của con người.

nhưng không có nghị lực thay đổi. Càng quen rồi, tất cả càng tồi tệ hơn, mọi sự bất lực đa phần là vì bạn chưa từng cố gắng.

BỨC THƯ THỨ 47

Bạn có thể "phát hỏa" nhưng cũng phải "phát quang". Bạn có thể "phát tiết" nhưng cũng phải "phát phần"¹³.

BỨC THƯ THỨ 48

Bạn phải vì bản thân, có một trái tim như thế này để mà kiêu ngạo: Dù nó từng bị trêu đùa, bỡn cợt, từng bị thiêu đốt, từng bị làm cho tan nát, nhưng vẫn nỗ lực làm việc.

³ Câu này sử dụng lối chơi chữ trong tiếng Trung. Nghĩa của câu: Bạn có thể nổi giận nhưng cũng phải biết phần đấu để mình tỏa sáng. Bạn có thể tức giận nhưng cũng phải phần đấu.

BỨC THƯ THỨ 49

Chúng ta đều dựa theo phương thức cố gắng của bản thân để sống, 10 tuổi, 20 tuổi, 30 tuổi, trong hoàn cảnh và tâm tình không giống nhau, những thứ lĩnh hội được đều sẽ thay đổi. không có ai tốt ai xấu, đó chính là trưởng thành. Chúng ta từng trải qua vô số lựa chọn, đến cuối cùng mỗi người đều có số mệnh của riêng mình.

BỨC THƯ THỨ 50

Hãy tin rằng ai rồi cũng sẽ đến được nơi cần đến, chỉ cần chúng ta từng cố gắng. Cho nên, mỗi ngày hãy yêu bản thân hơn, mỗi ngày đều hướng đến mục tiêu đã định mà thẳng tiến.

BỨC THƯ THỨ 51

Sự nỗ lực hết mình ở hiện tại chẳng qua là để bản thân những ngày tháng sau này dễ dàng có được thứ mình muốn.

BỨC THƯ THỨ 52

Nếu bản thân không tận lực, thì không có tư cách chê trách người khác. Mở miệng than trách rất dễ, nhưng người âm thầm cố gắng mới đáng để trân trọng.

BỨC THƯ THỨ 53

Không ai quan tâm bạn bỏ ra bao nhiêu công sức, phải kìm nén mệt mỏi hay không, ngã có đau không, họ chỉ xem cuối cùng bạn đứng ở vị trí nào, sau đó ngưỡng mộ hoặc khinh thường.

BỨC THƯ THỨ 54

Vừa nhìn liền ưng ý bộ quần áo mà bạn không thể mua nổi, vừa nhìn đã động lòng với người sẽ không

bao giờ thích bạn. Thứ bạn thật sự thích sẽ không thể dễ dàng có được. Đó chính là lý do để nỗ lực.

BỨC THƯ THỨ 55

Bất cứ sự việc nào không phải đều chỉ có một kết quả, những cơ hội nảy sinh từ hoàn cảnh khốn cùng sẽ thuộc về người chăm chỉ, mang bầu nhiệt huyết dám tiến về phía trước, hãy làm kẻ ngốc nghếch không màng đến kết quả, chỉ như vậy mới khiến cuộc sống tràn đầy cơ hội. Hãy mạnh dạn, dồn toàn bộ sức lực xuống bước chân, hướng toàn bộ tầm nhìn về phía trước, từng bước từng bước kiên định tiến lên. Như vậy bạn mới không bị cái gọi là điểm cuối cùng làm vướng chân, có được cuộc gặp gỡ đáng ngạc nhiên trong cuộc đời.

BỨC THƯ THỨ 56

Thành công không có con đường tắt, hạnh phúc không có đường cao tốc. Tất cả thành công đều đến từ

sự nỗ lực cố gắng không biết mệt mỏi; tất cả hạnh phúc đều xuất phát từ sự phấn đấu và kiên trì bình thường nhất.

BỨC THƯ THỨ 57

Ánh sáng của thành công không bao giờ được đội trên đầu những người chỉ biết chờ đợi, Thượng đế cho mỗi người một cơ hội bình đẳng như nhau, bất luận bạn xuất thân thế nào, giàu có hay nghèo hèn ra sao. Nhưng, thành công không tự động đến tìm chúng ta, nó thích người chủ động xuất kích, không bao giờ ngồi chờ cơ hội đến, vì họ luôn chuẩn bị sẵn sàng cho tất cả.

BỨC THƯ THỨ 58

Thật ra, cuộc sống của mỗi chúng ta đều là một thế giới, dù là người bình thường nhất cũng đều vì thế giới ấy mà phấn đấu. Từ đó cho thấy, trong thế giới của những điều bình thường nhất cũng không có lấy một ngày bình lặng.

Bạn học Online, nhấn vào đây

UP TO
30%
SHOP NOW www.NEWESEASON.COM

Quảng cáo đẹp
BÀN HÀNG HAY
học ngay
PHOTOSHOP

Thấy đúng
NHẢN VÀO ĐÂY

Culprit
Apparel

Bạn học Offline nhấn vào đây

BỨC THƯ THỨ 59

Giai đoạn từ 20 tuổi đến 30 tuổi là những năm tháng khắc nghiệt nhất của đời người, phải đảm nhận trách nhiệm nặng nề, tiền lương không xứng với công sức bỏ ra, đau đầu cân nhắc giữa sự nghiệp và tình cảm, miễn cưỡng tạo dựng những mối quan hệ xã hội, dường như trong giai đoạn "không biết làm sao" của cuộc đời này, tất cả đều không như ý, nhưng bạn phải luôn kiên định, chỉ sợ bạn không theo kịp dã tâm của chính mình, phụ lòng tất cả mọi khổ nạn, đừng vì một lần thất bại mà lạc hướng mơ ước ban đầu muốn đạt được nơi viễn phương.

BỨC THƯ THỨ 60

Thành công căn bản không có bí quyết gì cả, nếu có thì chỉ có hai điều; Thứ nhất, kiên trì đến cùng, không bao giờ từ bỏ; thứ hai, khi bạn muốn từ bỏ, hãy nhìn lại bí quyết thứ nhất.

BỨC THƯ THỨ 61

Những người mạnh mẽ luôn có một quãng thời gian trầm lặng. Lúc đó, họ bỏ ra rất nhiều công sức, chịu đựng cô đơn lạnh lẽo, không oán trách, không than khổ, sau này khi nhắc đến, ngay cả bản thân họ cũng cảm động bởi những ngày tháng âm thầm đó.

BỨC THƯ THỨ 62

Bạn không quá thông minh, không dậy sớm bằng người khác, đã ngủ muộn còn ngủ trưa, ngủ trưa lại mãi không chịu dậy, trong lúc ngủ vẫn không ngừng bản khoăn tự nhủ hôm nay hãy chơi thật sảng khoái ngày mai mới bắt đầu nỗ lực. Đôi khi điều đáng sợ nhất không phải việc trên đường bạn đi chậm hơn người khác mấy bước, mà là đến trái tim hăng hái muốn đuổi theo cũng không có.

BỨC THƯ THỨ 63

Bạn không thể không ép bản thân phải trở nên ưu tú hơn, bởi đằng sau bạn có rất nhiều người hèn hạ đang chờ câu chuyện cười về bạn. Cho nên phải đối xử với bản thân khắc nghiệt một chút, ép mình phải nỗ lực hơn nữa, năm năm sau bạn sẽ cảm ơn sự khắc nghiệt đó, hoặc hận bản thân hôm nay sao lười biếng, tự ti. Chúc bạn hãy sống nhiệt tình trong thế giới vô tình này.

BỨC THƯ THỨ 64

Chỉ có nỗ lực hết mình, chăm chỉ kiếm tiền thì mới nuôi được cái dạ dày thích ăn, một trái tim thích đi chơi và thói quen dạo phố mua sắm của bạn. Một mình ngược xuôi vẫn có thể sống tốt.

BỨC THƯ THỨ 65

Con đường đi đến thành công không thể lúc nào cũng bằng phẳng, bất luận bạn gặp phải khó khăn cản trở đến đâu cũng đừng quên bản thân phải luôn hướng

về phía trước, từng bước từng bước tiến đến mục tiêu, trên con đường bao gập ghềnh chông gai ấy hãy luôn ngẩng đầu nghênh đón.

BỨC THƯ THỨ 66

Bạn không thể quyết định mặt trời mấy giờ mọc, nhưng có thể quyết định bản thân mấy giờ thức dậy; bạn không thể khống chế được độ dài của sinh mệnh, nhưng có thể tăng thêm chiều rộng của nó; đừng bao giờ đổ kỵ với thành công của người khác, vào lúc bạn không nhìn thấy, họ đã đổ bao nhiêu mồ hôi mà bạn không thể tưởng tượng được. So với ngưỡng mộ, chi bằng hãy phấn đấu.

BỨC THƯ THỨ 67

Lý do để từ bỏ có rất nhiều, nhưng lý do để nỗ lực phấn đấu thì chỉ có một, đó chính là để bản thân có quyền lựa chọn cuộc sống mà mình mong muốn.

BỨC THƯ THỨ 68

Hiện thực sẽ nói với bạn, không cố gắng thì sẽ bị cuộc sống chà đạp không góc đầu lên được. Không cần phải tìm bất cứ lời biện minh nào cả, hai bàn tay trắng chính là lý do cho tất cả.

BỨC THƯ THỨ 69

Việc khiến con người cảm thấy vui vẻ nhất chính là trải qua bao cố gắng, tất cả mọi thứ đang dần trở thành điều mà bạn muốn.

BỨC THƯ THỨ 70

Nếu hôm nay bạn không cố gắng, ngày mai cũng không, vậy cuộc đời này của bạn chỉ đang lặp lại một cách vô nghĩa mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 71

Nhớ phải dậy sớm, nỗ lực đuổi theo tia nắng đầu tiên, đó gọi là dũng cảm. Cho dù có bao nhiêu giáo điều

Muốn hình ảnh đẹp
ĐÈ BỆP ĐỐI THỦ
học ngay **PHOTOSHOP**

SHOP NOW

OK! TÔI TÌM HIỂU

Học Online trên mạng | Tôi dạy

và gông xiềng, bao nhiêu áp lực từ ngoại cảnh, cũng đừng để ý kiến của người khác chi phối tiếng nói của lòng mình. Dù có sai lầm, trở ngại, thất bại thảm hại cũng đừng sợ hãi.

BỨC THƯ THỨ 72

Ý nghĩa của nỗ lực là gì? Là để nhìn thấy thế giới rộng lớn hơn; là được tự do lựa chọn cơ hội trong cuộc đời; là vì sau này không phải cúi đầu trước những người mình không thích; và còn là để khi người mình thích xuất hiện, bản thân chẳng đến nỗi phải tự ti không ngẩng nổi đầu, mà tràn đầy tự tin, mạnh dạn thẳng thắn nói: "Tôi biết bạn rất tốt, nhưng tôi cũng không hề kém."

BỨC THƯ THỨ 73

Nỗ lực khiến ánh mặt trời của hôm qua chiếu sáng cuộc sống của hôm nay, trái tim sẽ mách bảo thời khắc mỉm cười đã tới, khiến lạnh lẽo trở thành ấm áp. Bất

luận Thượng đế đôi xử với bạn như thế nào cũng đừng oán thán trách cứ, tất cả những gì bạn có bây giờ đều là tốt nhất.

BỨC THƯ THỨ 74

Khả năng trời ban quyết định giới hạn cao nhất bạn có thể đạt được; mức độ cố gắng quyết định giới hạn thấp nhất bạn có thể đạt được. Đối với sự cố gắng ở mức thấp của đại đa số mọi người còn xa mới đuổi kịp bước đi của thiên tài.

BỨC THƯ THỨ 75

Dùng cố gắng của bản thân để đôi lấy thành công và thành công đó sẽ như một cái tát thật mạnh giáng xuống mặt những kẻ trước đây từng coi thường bạn, muốn mạnh bao nhiêu cũng được, muốn sáng khoái thể nào cũng có!

BỨC THƯ THỨ 76

Bậc nghỉ ở cầu thang thật ra không phải dùng để nghỉ chân, nó chỉ khiến chân của mọi người dần gân dần cốt một chút, để đôi chân đó đủ khả năng tiếp tục cố gắng leo cao.

BỨC THƯ THỨ 77

May mắn là phần thưởng đi kèm của cố gắng. Không trải qua quá trình tích lũy thực lực từ thuở ban đầu, thì dù có may mắn bạn cũng không nắm giữ được. Thử Thượng đế ban cho mỗi người giống nhau, nhưng sự chuẩn bị của mỗi người lại khác nhau. Đừng ngưỡng mộ những người gặp được nhiều may mắn, hãy thật cố gắng, rồi may mắn cũng sẽ mỉm cười với bạn.

BỨC THƯ THỨ 78

Trên đời này, không có cuộc sống của ai dễ dàng hơn ai, chỉ khác là có người đang kêu trời than đất thì có người đang âm thầm nỗ lực phấn đấu.

BỨC THƯ THỨ 79

Sự lười biếng có thể hủy hoại một người, sự cần cù có thể thúc đẩy một người! Đừng ngồi đợi mặt trời xuống núi rồi mới nói với bản thân những câu như "giá lúc đầu", "nếu như", "giá như"! Đừng vì người khác, hãy vì mục tiêu trở thành một người đến chính bản thân mình cũng phải ngưỡng mộ.

BỨC THƯ THỨ 80

Vì không có ai xứng đáng để bạn dựa vào, cho nên bắt buộc phải cố gắng. Để bản thân của 10 năm, 20 năm, 50 năm sau phải cảm ơn bản thân hôm nay đã dám đứng ra gánh vác trách nhiệm, không bỏ chạy để lựa chọn sự an nhàn!

BỨC THƯ THỨ 81

Lời muốn nói nhưng không dám nói, lâu dần tự nhiên trong lòng sẽ nặng trĩu; việc muốn làm cứ lần lữa không làm, lâu rồi tự nhiên áp lực sẽ nặng thêm. Khi

trì hoãn trở thành thói quen, trạng thái mệt mỏi mất tinh thần cũng trở nên thường trực.

BỨC THƯ THỨ 82

Làm người đừng mang một trái tim yếu ớt, vì không ai nợ bạn cả, đừng trông chờ vào việc người khác phải đối xử với bạn thế nào. So với việc chờ đợi, hy vọng sự đối đãi đặc biệt từ người khác, chi bằng nghiêm túc thay đổi bản thân, trở thành một người mạnh mẽ.

BỨC THƯ THỨ 83

Không gieo hạt làm sao thu hoạch; không có khổ luyện sao có thành công; không trải qua khó khăn sao tới ngày vinh quang; không có thất bại sao có huy hoàng.

BỨC THƯ THỨ 84

Khi thích cảm giác được rảo bước trên đường bạn sẽ phát hiện, bản thân không khống chế được niềm hưng phấn, cho dù đôi chân đã mỏi nhừ cũng chẳng ảnh hưởng gì.

BỨC THƯ THỨ 85

Ai nói bạn chỉ có thể mãi như thế này mà thôi? Ai nói bạn vĩnh viễn không thay đổi được? Không không chỉ cần bạn muốn, sinh mệnh có thể thay đổi bất cứ lúc nào, chỉ là sự thay đổi đó cần bạn quyết tâm, kiên trì bỏ ra rất nhiều nỗ lực. Chỉ có bản thân bạn mới biết mình muốn thay đổi điều gì, mới có thể cam tâm tình nguyện thực hiện.

BỨC THƯ THỨ 86

Cảnh sắc đẹp nhất của đời người nên là sự cố gắng. Cố gắng là một trạng thái tinh thần của cuộc đời, là

cảm xúc ban sơ của sinh mệnh. Làm một người cố gắng, có thể nói đó là mục tiêu thực tế nhất của cuộc đời.

BỨC THƯ THỨ 87

Sẽ có những ngày, gió to mưa lớn, trời đất âm u, người có chút mệt mỏi, nhưng đá dưới chân vẫn còn rất nhiều. Có lẽ, không biết làm thế nào để bản thân an nhiên vượt qua quãng đường này, nhưng chỉ cần bạn muốn bước tiếp, thì cuối cùng mọi sự sẽ chỉ như mây khói thoảng qua mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 88

Cho dù bây giờ bạn mơ hồ thế nào, trải qua bao nhiêu gian khổ mệt mỏi, nhưng hãy tin rằng, trong cuộc đời có những quãng đường bạn bắt buộc một mình phải đi hết. Cho nên, xin đừng từ bỏ hy vọng, vứt bỏ bản thân, dù khó khăn đến đâu cũng phải cố gắng.

BỨC THƯ THỨ 89

Một sự việc cho dù bạn đầu bạn quyết tâm đến thế nào, nhưng chưa đi đến kết quả cuối cùng thì không ai biết sẽ xảy ra chuyện gì. Cho nên so với lo lắng chỉ bằng hãy chăm chỉ cố gắng. Hãy vứt bỏ sự chần chừ lưỡng lự của bạn, nó chỉ làm lãng phí thời gian; hãy buông bỏ mọi lo lắng sợ hãi, nó chỉ khiến bạn phân tâm. Thứ bạn có thể làm là: Tin tưởng chính mình, cố gắng hết sức để thực hiện.

BỨC THƯ THỨ 90

Nếu bản thân không thay đổi, một năm mới tới cũng chỉ là lặp lại của năm cũ. Nơi muốn đi vẫn chưa đi, muốn yêu đương nhưng chưa tỏ tình, việc muốn làm nhưng chân tay chưa buồn động đậy. Lịch hẹn tường từng tờ từng tờ lật qua, thời gian dần dần trôi, còn bạn vẫn nằm ngủ ở nguyên đó. Chờ đợi cũng được, mơ hồ cũng không sao, nhưng đừng ngồi yên một chỗ. Nếu

bạn không hành động, năm mới cũng không đại diện cho sự khởi đầu mới; chỉ cần bạn hạ quyết tâm, mỗi ngày đều là một khởi đầu mới.

BƯỚC THƯ THỨ 91

Bất luận hôm nay bạn phải đối mặt với điều gì, đã đi đến được bước này, hãy kiên trì bước tiếp, cho bản thân thêm khẳng định, bạn so với tưởng tượng của chính mình phải kiên cường hơn.

BƯỚC THƯ THỨ 92

Mười năm trước, những người quanh bạn sẽ dựa theo thu nhập của bố mẹ bạn mà đối đãi với bạn. Mười năm sau, những người quanh bạn sẽ dựa vào thu nhập của bạn để đối đãi với bố mẹ và con cái của bạn! Đây chính là cách đối xử giữa người với người, cho nên, ngoài việc phải nỗ lực bạn không còn lựa chọn nào khác.

LOGO
HERE

Thiết kế
THÊ NÀY

**50%
OFF**
LIMITED OFFER

 WWW.YOURWEBSITE.COM

 YOUR PHONE NUMBER

 FREE HOME DELIVERY

Học ngay
PHOTOSHOP THÂN THÁNH

XEM CHI TIẾT

BỨC THƯ THỨ 93

Mỗi con đường đã đi qua đều có những lý do riêng cho sự gian nan của nó. Mỗi con đường cần phải tiếp tục tiến bước sẽ có những phương hướng lựa chọn không giống nhau.

BỨC THƯ THỨ 94

Nếu không biết tranh thủ tận dụng thời gian kiến tạo cuộc sống mà bản thân muốn có được, cuối cùng bạn sẽ mất rất nhiều thời gian, công sức ứng phó với cuộc sống mà bản thân không mong muốn.

BỨC THƯ THỨ 95

Hãy cho mỗi sự phiền muộn một kỳ hạn, trong kỳ hạn cho phép, cố gắng tận lực giải quyết, thời gian còn lại, hãy để bản thân được vui vẻ.

BỨC THƯ THỨ 96

Sống đừng dựa vào nước mắt để có được sự đồng tình, hãy dựa vào mồ hôi để giành lấy tiếng vỗ tay mừng chiến thắng!

BỨC THƯ THỨ 97

Bạn hôm nay dám làm những việc mà người khác không dám, ngày mai mới có thể có được những thứ mà người khác không có. Trên con đường thành công, chỉ có nỗ lực phấn đấu mới có thể cho bạn đáp án và cảm giác an toàn nhất.

BỨC THƯ THỨ 98

Mọi sự nỗ lực không vì khiến người khác cảm thấy bạn thật giỏi, mà là để có thể khiến bản thân coi trọng chính mình.

BỨC THƯ THỨ 99

Trong cuộc sống của chúng ta, những tháng ngày khiến con người cảm động nhất luôn là tháng ngày vì mục tiêu mà toàn tâm toàn ý nỗ lực phấn đấu, cho dù nó bé nhỏ nhưng cũng đáng để chúng ta kiêu ngạo, vì vô số mục tiêu bé nhỏ gom nhặt tích lũy lại cũng có thể đúc nên thành công vĩ đại. Kim tự tháp được ghép thành từ nhiều khối đá, mỗi khối đá đều rất đơn giản, nhưng kim tự tháp lại hùng vĩ và vĩnh hằng.

BỨC THƯ THỨ 100

Tin tưởng sự kiên cường của bản thân, nhưng đừng cự tuyệt những giọt nước mắt; tin tưởng sự tốt đẹp của vật chất, nhưng đừng dựa dẫm vào nó cả đời; tin tưởng sự chân thành giữa người với người, nhưng đừng vội chỉ trích sự giả dối; tin tưởng mọi cố gắng sẽ đi đến thành công, nhưng đừng trốn chạy thất bại.

BỨC THƯ THỨ 101

Hãy cố gắng để sau này có thể cho bản thân những thứ mình muốn.

BỨC THƯ THỨ 102

Bạn nên đối xử với chính mình nghiêm khắc một chút, ép bản thân phải cố gắng, rồi năm năm qua đi bạn sẽ cảm ơn sự nghiêm khắc đó, hoặc cảm hận bản thân hôm nay sao lười biếng, tự ti.

BỨC THƯ THỨ 103

Điều tốt đẹp thường xuất hiện vào lúc bạn không để ý nhất. Vậy điều chúng ta cần làm chính là: Áp ủ hy vọng để nỗ lực phấn đấu, chờ đến ngày điều tuyệt vời xuất hiện.

BỨC THƯ THỨ 104

Bạn quá nhàn rồi nên mới có thời gian để ý đến những việc vô nghĩa, đôi khi không bệnh mà than. Hãy nhìn những người luôn bận rộn, thời gian của họ đều dùng để nỗ lực cố gắng.

BỨC THƯ THỨ 105

Khoác lác khoe khoang sẽ biến thành cái bạt tai rất kêu trên chính mặt mình hoặc người coi thường mình.

BỨC THƯ THỨ 106

Oán trách, than phiền là một việc cực kỳ vô nghĩa. Nếu thực tại xung quanh khiến bạn thật sự không chịu nổi, vậy hãy âm thầm nỗ lực nâng cao bản lĩnh, sau đó thoát khỏi nó.

BƯỚC THƯ THỨ 107

Thành công thật ra chỉ mỏng như một tờ giấy, trải qua rồi bạn mới hiểu. Nhưng, trước khi có được điều đó, nó thật sự vô cùng xa vời! Rất nhiều người ngã gục sau bước thứ chín mươi. Sau chín mươi bước, mỗi bước tiếp theo càng khó khăn hơn nhiều.

BƯỚC THƯ THỨ 108

Làm người chỉ số IQ và EQ cao hay không không quan trọng, nhưng nhân cách nhất định phải lớn. Nói thẳng ra, bạn có thể không thông minh cũng chẳng biết xã giao, nhưng nhất định phải có nghĩa khí.

BƯỚC THƯ THỨ 109

Nếu chút xíu gặp ghềnh đã làm bạn nhụt chí, một, hai câu nói xấu liền khiến bạn phải đắn đo suy nghĩ, hở ra là ghen ghét đố kỵ với người khác, vậy thì nhân cách của bạn thật quá nhỏ mọn. Làm người có nghĩa khí nhất

định sẽ gặt hái được nhiều thành công. Vì trong lòng có hoài bão, đó chính là tín hiệu của sự thành công.

BỨC THƯ THỨ 110

Thật ra buông bỏ được chính là, mặc dù chúng ta không ở bên nhau, nhưng tôi vẫn có thể sống vui vẻ, cảm ơn quãng thời gian tươi đẹp có bạn trong ký ức, cũng cảm ơn bản thân hiện tại đã nỗ lực để trở nên tốt hơn.

BỨC THƯ THỨ 111

Hãy để bản thân bận rộn đến độ không có thời gian suy nghĩ tới những việc vô nghĩa không liên quan, rất nhiều việc cứ như thế âm thầm bị lãng quên. Thời gian chưa chắc đã chứng minh được điều gì, nhưng nó có thể nhìn thấu được nhiều thứ. Kiên định tin tưởng lựa chọn của bản thân, không dao động, mạnh mẽ tiến bước, ngày mai sẽ tốt đẹp hơn.

BỨC THƯ THỨ 112

Mong bạn sớm ngày học được cách gặp kịch thì diễn, quen với vật đổi sao dời, suy cho cùng không phải ai cũng ngây thơ dễ dàng động tâm chân tình giống bạn.

BỨC THƯ THỨ 113

Có một vài thứ, không phải càng thâm sâu càng tốt, nên vừa phải đúng độ. Lời thâm ý sâu có thể dùng câu chữ bình đạm giản đơn để biểu đạt, dặm dài đường xa có thể từ từ vững bước.

#2

MONG BẠN TRỞ THÀNH
PHIÊN BẢN HOÀN HẢO NHẤT

Bản thân hãy cố gắng tiến bộ từng chút một, mỗi ngày hãy cho chính mình thêm chút hy vọng, thế giới rộng lớn ngoài kia cũng sẽ vì sự cố gắng của bạn mà dần tốt đẹp hơn nữa. Có lẽ chúng ta chưa phải người tốt nhất, nhưng chúng ta có thể trở thành một "cái tôi" tốt hơn.

BỨC THƯ THỨ 114

Hy vọng duy nhất khiến bạn kiên cường chính là, đừng bao giờ buông bỏ dũng khí. Mỗi người đều phải tự mình đi một chặng đường, chỉ biết bầu bạn với ánh trăng, hoặc lòng dần nguội lạnh, nhưng chúng ta không thể vì đã đi quá xa mà quên mất lý do vì sao bạn đầu lại xuất phát. Vượt qua núi cao biển rộng, trải qua cô đơn vắng lặng, chiến thắng sự phủ định của người khác, khi lần nữa quay đầu nhớ lại, chắc chắn chán lòng sẽ càng thêm ấm áp.

BỨC THƯ THỨ 115

Một người, nếu không nghiêm khắc với chính mình, vậy sẽ vĩnh viễn chẳng thể biết được bản thân có bao nhiêu điểm xuất sắc. Mỗi người đều có khả năng tiềm ẩn riêng, khi đối mặt với áp lực, phải tin tưởng bản thân có thể xử lý tốt. Cần biết rằng, người mạnh mẽ trong cuộc sống không phải là người không có

nước mắt, mà mắt họ chứa đựng những giọt lệ nóng bỏng nhưng vẫn không ngừng chạy về phía trước.

BỨC THƯ THỨ 116

Ý nghĩa thật sự của "một mình" chính là quãng thời gian 4-5 năm sau khi tốt nghiệp, lúc đó không có người nhà, bạn học, cũng không có người yêu bầu bạn, cảm giác vô cùng cô đơn đau khổ, thời gian trôi qua chậm chạp, tinh thần không nơi gửi gắm... Nhưng bạn phải biết rằng, đó là những năm tháng độc nhất vô nhị trong cuộc đời, có ý nghĩa vô cùng đặc biệt, vì bạn đã học được cách sống một mình, cách nghĩ độc lập, tự chủ quyết đoán, ản nhẫn và kiềm chế.

BỨC THƯ THỨ 117

Làm người bắt buộc phải có bốn thứ: Sự tự tin trên gương mặt, sự lương thiện trong trái tim, sự can trường trong máu và sự kiên cường được khắc lên sinh mệnh.

BỨC THƯ THỨ 118

Nước hoa, 95% là nước, chỉ có 5% là thành phần bí truyền của các nhà điều chế. Con người cũng vậy, về cơ bản 95% là giống nhau, sự khác biệt nằm ở 5% còn lại, bao gồm đặc điểm riêng biệt trong quá trình trưởng thành, sự vui sướng, đau khổ, dục vọng... Tinh dầu cần năm năm để tinh chế, mười năm mới pha vào nước hoa; con người cũng vậy, cần trải qua quá trình rèn luyện trưởng thành mới tạo được bản sắc riêng, mới trở nên độc nhất vô nhị.

BỨC THƯ THỨ 119

Chúng ta không ngừng phấn đấu là vì muốn bản thân có nhiều quyền lựa chọn hơn, có khả năng bảo vệ những gì mà mình quý trọng và có sức mạnh tránh xa những thứ mình ghét bỏ, để khi đối mặt với thế giới không công bằng này, có thể dùng năng lực của bản thân để đối kháng. Phấn đấu sẽ mang đến cho chúng ta

một thế giới không ngừng rộng mở và cuộc sống phát triển hơn.

BỨC THƯ THỨ 120

Bạn càng xuất sắc, người hận bạn càng nhiều. Bạn càng tốt đẹp, người ghét bạn càng đông. Vì cái tốt của bạn chứng tỏ người khác chưa đủ tốt. Cho nên khi bạn ngày càng ưu tú, những lời chê trách bạn phải gánh chịu sẽ ngày càng nhiều.

BỨC THƯ THỨ 121

Phùng Luân nói, sự vĩ đại đều do tôi luyện mà thành. Vì sao lại dùng từ "tôi luyện"? Vì người bình thường không chịu nổi sự tủi thân, oan ức thì bạn phải chịu; người bình thường cần người khác an ủi, động viên, nhưng bạn không có; người bình thường dùng thái độ tiêu cực để giải tỏa nỗi buồn, nhưng bạn bắt buộc phải nhìn thấy tình yêu và ánh sáng, trong bất cứ sự việc nào đều phải học cách tự mình giải quyết;

người bình thường cần một bờ vai khi yếu đuối, nhưng bạn lại là bờ vai để người khác dựa vào.

BỨC THƯ THỨ 122

Cả cuộc đời này chẳng ai có thể được tất cả mọi người tiếp nhận, sẽ luôn có người vì vô vàn lý do mà hướng ánh mắt căm thù về phía bạn, hận không thể lật đổ bạn bất cứ lúc nào. Hãy biến nơi làm việc thành đấu trường, cùng họ tranh tài cao thấp, hoặc bạn sẽ phải cố gắng lấy lòng họ. Hãy bình tâm suy xét, trước tiên làm tốt việc cần làm, để bản thân có đủ khả năng coi khinh những sự khiêu khích đó.

BỨC THƯ THỨ 123

Bạn không cách nào thỏa mãn tất cả ánh mắt của mọi người, cách tốt nhất là ai không coi trọng bạn, bạn đừng để ý đến người ta. Đừng vì một hai câu nói của người khác mà thay đổi cách nhìn về chính mình, bản

thân thể nào thì cứ tiếp tục như thế, sự cố gắng của bạn, chỉ vì chính bạn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 124

Cuộc sống vốn không phải quá trình biến thù thành bạn, chúng ta không cách nào trốn chạy sự tồn tại của kẻ địch, nhưng có thể biết khó mà tăng cường sức mạnh cho bản thân, đến cuối cùng khiến họ phải thừa nhận, sự tồn tại của bạn có lý lẽ của riêng nó. Chỉ cần bạn đủ ưu tú, từ đáy lòng, mọi người hèn thế gian này đều sẽ vỗ tay cổ vũ bạn.

BỨC THƯ THỨ 125

Một đời dài dằng dặc, ai không từng trải qua những việc khiến bản thân buồn bã? Khổ sở, đau lòng đều là những cửa ải không cách nào tránh khỏi, trải qua rồi con người mới từ từ trưởng thành. Điều đáng sợ nhất là cứ dừng lại mãi ở quá khứ, mắc kẹt trong nỗi buồn, không tự thoát ra được. Thật ra như vậy đa phần là do

ý chí của bạn quá mềm yếu, nội tâm không đủ mạnh mẽ.

BỨC THƯ THỨ 126

Nhắm mắt lại, an tĩnh lắng nghe tiếng lòng. Người khác nghĩ gì, chúng ta không khống chế được; người khác làm gì, chúng ta cũng không cưỡng ép được. Việc duy nhất có thể làm đó là tận tâm tận lực làm tốt việc của mình, đi con đường của mình, dựa theo nguyên tắc của mình, sống thật tốt. Cho dù người khác đối xử tệ với bạn, thời gian cũng sẽ không bạc đãi bạn, cuộc đời càng không phụ bạn.

BỨC THƯ THỨ 127

Đừng tự hạ mình hòa theo mọi người, hãy dùng toàn lực tiến về phía trước, đợi đến khi bạn lên được đỉnh cao sẽ phát hiện, thực ra, đằng sau những người chỉ trích bạn còn có rất nhiều người yêu thương bạn.

Vì những người yêu thương bạn đa phần đều âm thầm, lặng lẽ.

BỨC THƯ THỨ 128

Nếu bạn không đủ ưu tú, những mối quan hệ xã hội của bạn sẽ chẳng đắt giá; đây không phải thứ cứ cầu là có, mà do tự thân bạn tạo ra sức hút. Chỉ trao đổi ngang giá mới đạt được sự hỗ trợ phù hợp. Mặc dù nghe có vẻ rất lạnh lùng, nhưng đó là sự thật! Quan hệ xã hội không đến từ người khác mà tiềm ẩn trong chính bạn: Chỉ khi khiến bản thân trở nên lớn mạnh, bạn mới có được những mối quan hệ hữu dụng! Thay vì tiêu tốn thời gian đi làm quen với người khác chi bằng hãy dùng thời gian để nâng cao giá trị của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 129

Nếu có người làm tổn thương bạn, bạn có thể tha thứ, nhưng đừng tiếp tục dễ dàng tin tưởng họ. Tha thứ

là bỏ qua cho bản thân, nhưng mù quáng tin nhiệm sẽ chỉ khiến họ có thêm cơ hội làm tổn thương bạn.

BỨC THƯ THỨ 130

Có thể phát hiện ra bản thân không giỏi và dừng cảm thay đổi chính mình, đó là một người may mắn, họ biết bản thân thật sự muốn gì, hơn nữa còn có được cuộc sống mà mình mong muốn. Rất ít người vừa bắt đầu đã làm được điều đó, có lẽ chúng ta phải mất rất nhiều thời gian đi đường vòng, nhưng như vậy thì đã sao? Giống như lúc cất bước trên đường trong đêm, thứ bạn đạt được chính là một bầu trời đầy sao sáng, tôi luyện tâm tính.

BỨC THƯ THỨ 131

Tôi vĩnh viễn không đủ tốt, cũng không hoàn hảo, nhưng vậy thì đã sao? Đây là tôi, có lúc vui, có lúc lại thương cảm, có lúc hăm hở tiến bước, có lúc lại lùi lùi biếng, có lúc kiên cường, có lúc lại yếu đuối, có lúc

bao dung, có lúc lại khinh thường, nhưng tôi luôn đi trên con đường ngày càng tốt đẹp hơn.

BỨC THƯ THỨ 132

Có bao nhiêu người yêu quý bạn có lẽ sẽ có bấy nhiêu người ghét bạn. Nếu không ai ghét bạn, điều đó có nghĩa là bạn chẳng có gì đáng để học hỏi.

Người có tính cách dứt khoát sẽ luôn phân biệt được rõ ràng người ghét và người thích mình. Đây chính là nhân tính. Ưu tú đương nhiên sẽ dẫn đến đố kỵ, ghen ghét. Việc bạn cần làm chính là tiếp tục tiến về phía trước, nếu bạn dừng lại với mưu đồ chứng minh bản thân với họ, vậy bạn vừa đánh mất thứ vốn thuộc về mình rồi.

BỨC THƯ THỨ 133

Khi bạn trở nên xinh đẹp, tiền trong túi đều tự thân nỗ lực kiếm ra, bạn sẽ đột nhiên lĩnh hội được, lúc đó

làm gì có thời gian mà suy tính thiệt hơn, đoán già đoán non, càng chẳng có thời gian phỏng đoán suy nghĩ của người khác. Không mơ hồ, không ỷ lại, có tự tôn đó chính là sức mạnh của bạn. Nếu bạn nở hoa, bướm bướm tự đến; nếu bạn xuất sắc, trời tự an bài.

BỨC THƯ THỨ 134

Đến một độ tuổi nhất định, cần phải học được cách kiệm lời, mỗi câu nói đều phải hữu dụng, có trọng lượng. Vui buồn không thể hiện trên nét mặt, gặp đại sự thì thản nhiên, có giới hạn của riêng mình.

BỨC THƯ THỨ 135

Mỗi ngày hãy tự nói với mình phải cố gắng không chế cảm xúc, không buông lời phàn nàn, cẩn trọng trong lời ăn, tiếng nói và việc làm, đây không phải là biến mình trở nên nhu nhược và không có cá tính, mà đang từ từ nâng cao bản thân. Trong mọi sự, không dùng ác ý để phỏng đoán, không tư lợi, không coi nhẹ

mình, cũng không buông lời gièm pha, đây là yêu cầu cơ bản nhất đối với bản thân.

BỨC THƯ THỨ 136

Có một ngày bạn sẽ hiểu ra, làm người không thể quá lương thiện, vì người ta chỉ thích bắt nạt những người yếu đuối. Nếu tất cả mọi việc đều quá độ lượng và bao dung, người khác sẽ không vì thế mà cảm kích bạn. Có lúc cũng nên nóng nảy đôi chút, đối xử với một số người thực sự không thể quá dịu dàng và nhẫn nại, vì như thế sẽ khiến chúng ta mất đi giá trị và tự tôn của bản thân, quá lương thiện cũng là một loại ngốc nghếch.

BỨC THƯ THỨ 137

Nhân sinh không cách nào hoàn mỹ, chúng ta tận lực là được, mỗi người đều có cách nghĩ của riêng mình, tư tưởng, cách làm và lối sống khác biệt, chúng ta không nhất thiết phải cản trở người khác, ảnh hưởng

đến họ, thậm chí công kích họ. Họ tốt, không ghen ghét đố kỵ, không nhỏ mọn trả thù; họ không tốt, không đả kích, không khinh thường.

BỨC THƯ THỨ 138

Khi một cái cây không còn phát triển cành lá xum xuê mà rễ của nó đâm sâu vào lòng đất, lúc đó nó mới thật sự có chiều sâu; khi một cái cây không so bì khoảng cách giữa nó và bầu trời mà là đường kính bên trong dần lớn mạnh, lúc đó nó mới thực sự đạt được độ cao. Sinh trưởng của cây cần có chiều sâu và độ cao, sự trưởng thành của con người cũng như vậy! Khi một người không còn khoe khoang mà là tỏa sáng, cuộc đời của anh ta sẽ thật sự trở nên phong phú.

BỨC THƯ THỨ 139

Mang trong mình tấm lòng như biển cả bao la mới mong có được cuộc đời mệnh mông rộng lớn; tĩnh lặng như biển, mới có thể trấn giữ sóng gió bão bùng. Làm

người sẽ có lúc thăng lúc trầm, gặp sóng cả mà không kinh sợ. Tấm lòng rộng lượng mới có thể tiếp nhận, biển lớn mới có thể bao dung. Nếu bạn như dòng nước trong sẽ không sợ bị nghi ngờ, có tấm lòng rộng lượng sẽ không sợ đàm tiếu, tĩnh lặng sẽ không sợ rối loạn. Hãy sống không tranh giành, cãi vã, không lo ngại, sợ sệt.

BỨC THƯ THỨ 140

Trên đời này, sự khó xử nằm ở chỗ, không phải ai cũng có trình độ và tố chất ngang hàng với bạn, bạn lịch thiệp nhã nhặn, người khác đùn đẩy khinh khi; bạn khiêm tốn nhún nhường, người khác kiêu ngạo tự đắc; bạn nhẫn nhịn chịu đựng, người khác tức giận bưng bưng; bạn ăn mặc trang điểm như hoa, tác phong nhẹ nhàng, người khác huých cùi trở làm bạn ngã nhào. Tố chất không thể cầu được từ người khác, chỉ có thể tự mình tạo ra, cho nên nương thân thế tục phải luôn nhắc

nhờ bản thân giữ được chút cao ngạo, tá túc giang hồ
hãy nhắc nhở bản thân giữ lại chút thanh cao.

BỨC THƯ THỨ 141

Nếu bạn khóc, đối thủ của bạn sẽ cười. Nếu bạn cười, đối thủ của bạn sẽ khóc. Nhân sinh giống như chú chim nhỏ phần nộ, mỗi lần bạn thất bại, luôn có kẻ chực chờ cười nhạo. Việc bạn cần phải làm chính là không đếm xỉa đến những lời chế diễu, tiếp sức cho bản thân. Tự tin mỉm cười, làm tốt những việc đang làm. Hãy dũng cảm lên, mọi thứ thực sự không có gì ghê gớm cả.

BỨC THƯ THỨ 142

Thời gian mang đến cho chúng ta không chỉ là sự tăng trưởng của tuổi tác, mà còn cả sự từng trải, làm một cô gái có trí tuệ mang nét đẹp nội tâm, cởi mở tự nhiên; làm một cô gái âm áp dịu dàng, lạnh nóng tự biết; làm một cô gái thông minh, nói điều nên nói.

Đừng suốt ngày hỏi những vấn đề không hợp với lứa tuổi, sẽ thể hiện rõ bản thân rất ấu trĩ.

BỨC THƯ THỨ 143

Khi còn trẻ, chúng ta nhất định phải để bản thân có chút nếm trải, thử nghiệm một số thứ. Cho dù đối với bạn mà nói nó rất xa xỉ, cái giá phải trả vô cùng lớn thì vẫn nên thử, gạt bỏ mọi cảnh đời. Chỉ có nếm trải và thử nghiệm bạn mới có thể mở rộng tầm nhìn, chống lại mọi cám dỗ, vừa có động lực vừa không đi sai đường.

BỨC THƯ THỨ 144

Người càng thâm sâu càng trầm tĩnh giản đơn, người càng nông cạn càng nóng nảy bất an; con người điều cần trưởng thành đầu tiên không phải cơ thể mà là khí chất và trí tuệ trong ăn nói và cử chỉ; con người thứ già đầu tiên không phải dung nhan mà là dũng khí bất chấp mọi thứ.

Học tại Hà Nội, bạn nhấn vào đây

Muốn hình ảnh đẹp
ĐỀ BỆP ĐỐI THỦ
học ngay **PHOTOSHOP**
OK! TÔI TÌM HIỂU

Bạn không ở Hà Nội, nhấn vào đây

BỨC THƯ THỨ 145

Khi bạn chưa thực sự lớn mạnh, bạn muốn có một cơ hội nhỏ nhoi cũng không được. Khi bạn đã đủ lớn mạnh, trước mặt bạn sẽ có cả vạn cơ hội, bạn muốn ngăn lại cũng không được. Khi bạn đã đủ xuất sắc ưu tú, thứ bạn muốn đều chủ động tìm đến bạn.

BỨC THƯ THỨ 146

Người thực sự có sức hấp dẫn, không phải vì đối phương có ấn tượng đầu tiên tốt đẹp về bạn mà là sau khi quen biết nhiều năm vẫn thích được ở bên bạn; không phải, vì bạn hấp dẫn ánh mắt đối phương trong chốc lát, mà là sau khi trở nên thân thiết, họ vẫn tán thưởng bạn; càng không phải sau lần gặp đầu tiên liền có cảm giác hận vì gặp nhau quá muộn, mà là sau khi trải qua bãi bể nương dâu, từ tận đáy lòng họ có thể nói ra câu: "Được quen bạn thật tốt."

BỨC THƯ THỨ 147

Đời người chính là một quá trình không ngừng lựa chọn, không ngừng buông bỏ. Có buông bỏ mới có thể khiến sinh mệnh hữu hạn tỏa ra năng lượng tối đa. Không dũng cảm buông bỏ thì sẽ không có sự kiên trì ngoan cường. Buông bỏ là một loại thức tỉnh của trí tuệ, một sự hiển hiện của tuệ căn, giống như phóng sinh chim vào rừng, thả cá xuống nước.

BỨC THƯ THỨ 148

Người nội tâm mềm yếu thường thích dùng những món đồ cứng rắn làm trang sức, nên mới có nhiều kim cương của Ngọn Lửa Xanh⁴ được phụ nữ cất giữ đến thế. Người nội tâm mạnh mẽ, lại thích trang điểm lỏng lẫ vờ ra vẻ yếu đuối, mới có váy dài uyển chuyển

⁴ Ngọn Lửa Xanh là thương hiệu đá quý cao cấp, được thành lập tháng 11 năm 2005. Thực ra nó có nguồn gốc từ Leysen1855 – Nhà cung cấp đồ trang sức cho hoàng gia Bỉ, thương hiệu chiếm một vị trí quan trọng trong lịch sử hình thành của ngành kim cương Bỉ.

thướt tha. Vậy mới nói, khi nhìn người đừng chỉ nhìn vẻ bề ngoài.

BỨC THƯ THỨ 149

Tôi thà giữ mãi sự trầm mặc còn hơn kẻ khổ với những người vốn chẳng hề để tâm đến tôi. Tình cảm con người giống như chiếc răng vậy, gãy rồi là mất, trồng lại chỉ là giả. Hãy khóc cho thật thoải mái; tùy ý cười cho căng tràn sáng khoái; chơi cho lòng được rộng mở; yêu cho thật đậm sâu; đời người hà tất phải gò bó, khép nép; cuộc sống có gì phải sợ trước sợ sau.

BỨC THƯ THỨ 150

Làm người mọi sự cần an tĩnh, lặng lẽ đến, lặng lẽ đi, lặng lẽ cố gắng, lặng lẽ thu hoạch, tránh ồn ào khuấy động.

BỨC THƯ THỨ 151

Một người có nhân cách độc lập luôn biết cách chăm sóc tốt cho chính mình, sau khi sắp xếp giải quyết thỏa đáng mọi việc có thể nhiệt tình hưởng thụ cuộc sống; thường sẽ không bộc lộ hết tâm can, vì khổ nạn của bản thân tự bản thân có năng lực hóa giải, vì nội tâm mạnh mẽ mà tự sinh ra một loại đồng cảm âm áp, không bị ngôn luận coi rẻ và tình cảm xúi giục, kiên trì không hối hận về phán đoán của chính mình. Chúc bạn trở thành một người như vậy.

BỨC THƯ THỨ 152

Tự tôn là phẩm đức cao thượng; biết yêu thương bản thân là mức độ cao hơn của tự tôn; tự tin là khởi nguồn cho thành công; tự lập là sự bảo đảm của thành công; tự cường là hy vọng của thành công. Mong bạn tự tôn, biết yêu thương bản thân, học được tự tin, tự lập, tự cường, vì thành công của tương lai mà tự hào!

BỨC THƯ THỨ 153

Bạn hãy thử yêu thương một số người hơn, gắng đợi thêm vài năm, học được cách chung sống hòa thuận với cô đơn, sự cứng đầu, sự cố chấp cùng sự yếu đuối và không hoàn hảo của bạn. Một người chỉ có hòa hợp với chính mình mới có thể bao dung hơn đối với thế giới này.

BỨC THƯ THỨ 154

Đừng sống tự ti, một người quá tự ti luôn rất miễn cảm, người quá miễn cảm luôn u buồn. Cách tốt nhất là lấy bản thân làm tiêu điểm, khi bạn đủ lớn mạnh mới không cần để ý đến người khác.

BỨC THƯ THỨ 155

Bạn sẽ không hề biết bản thân có bao nhiêu mạnh mẽ, cho đến một ngày bạn phát hiện ra điểm tựa bên cạnh mình sụp đổ, nhưng bạn không hề đổ theo. Không

ai có thể xô ngã bạn ngoài chính bạn, bạn phải học được cách bịt tai mình lại, không nghe những âm thanh ồn ào bên ngoài. Trên đời này chẳng ai không có nỗi khổ, thứ thật sự có thể chữa trị cho bạn chỉ có chính bạn.

BỨC THƯ THỨ 156

Kiên cường thực sự thuộc về những người ban đêm chui trong chăn khóc nhưng ban ngày vẫn điềm nhiên như không.

BỨC THƯ THỨ 157

Kẻ ăn mày chưa chắc đã đổ kị với người giàu sang, nhưng sẽ đổ kị với kẻ ăn mày kiếm được nhiều hơn. Không có tầm nhìn cao hơn, bạn sẽ vĩnh viễn dừng bước ở mức độ hiện tại.

BỨC THƯ THỨ 158

Ưu tú là thói quen, sinh mệnh là quá trình, buông bỏ là trí tuệ, thiếu sót là ân huệ, cười mà không nói là độ lượng, đau mà không kêu là tu vi. Ngộ ra được những điều đó bạn chính là người hạnh phúc nhất trên thế giới này.

BỨC THƯ THỨ 159

Trên đời này không thiếu những người tài năng, nhưng thiếu người có tinh thần. Cuộc sống là con đường một chiều không có biển báo, để giữ được phương hướng của trái tim cần phải có sự dũng cảm phi thường. Dùng nụ cười chèo lái con thuyền cuộc đời mới có được con đường thành công đầy màu sắc!

BỨC THƯ THỨ 160

Đừng quá quan tâm đằng sau mọi người nói bạn thế nào, vì những người giỏi hơn bạn căn bản không

thèm nhắc đến bạn. Gièm pha, bản thân nó chính là một loại ngưỡng vọng.

BỨC THƯ THỨ 161

Đừng sắp xếp cuộc sống quá kín kẽ, đừng lên kế hoạch cuộc đời quá chặt chẽ. Dù bạn làm gì đều phải cho bản thân chút không gian để có thể ung dung xoay người. Dành chút lợi ích cho người khác, nhường một lối để người khác đi, cho bản thân chút thời gian suy nghĩ. Bất cứ lúc nào cũng phải nhớ giữ cho cuộc đời mình một khoảng trống.

BỨC THƯ THỨ 162

Cuộc đời là của riêng bạn, đừng sống vì ánh mắt và miệng lưỡi người khác. Không phải tất cả mọi lời đều cần người khác hiểu, không phải mọi lựa chọn đều cần người khác ủng hộ.

BỨC THƯ THỨ 163

Quá kỳ vọng bạn sẽ thua, tình cảm bỏ ra quá nhiều bạn sẽ mệt, một mình đợi quá lâu bạn sẽ đau. Hãy nhớ, trong cuộc sống không cánh cửa nào không thể bước qua, trong sinh mệnh không người nào không thể rời xa. Nếu bạn không được trân trọng, vậy cũng chẳng sao, hãy học cách quay người một cách rục rỡ.

BỨC THƯ THỨ 164

Đừng bao giờ sợ trở thành chính mình. Hãy nhớ, bản gốc luôn có giá trị hơn bản nhái.

BỨC THƯ THỨ 165

Thứ đáng giá, cần phải bỏ ra thật nhiều cố gắng để nắm bắt được; thứ không đáng, đến nghĩ thôi cũng chẳng muốn. Hãy làm một cô gái bình đạm, có sở thích, có nguyên tắc và tín ngưỡng của riêng mình, không vì cái trước mắt, không nóng vội hấp tấp, đừng

quá quan tâm thiệt hơn, tâm tĩnh lặng như nước, miệng luôn nở nụ cười, ôn định an nhàn, học được thấu hiểu từ đó học được từ bi.

BỨC THƯ THỨ 166

Đừng dùng cách nhìn của cá nhân để yêu cầu người khác, bình luận một sự việc, lời nói ra phải có chừng mực, khóc than cũng cần có mức độ. Thiên hạ không có ai hoàn mỹ, ánh mắt là thước đo, nhìn người phải nhìn mình trước; trái tim là một cán cân, cân đong người cũng phải cân đong mình, trong lòng có đức độ, là từ bi; nói năng kiên nhẫn, là lương thiện. Sự kiềm chế của một người đến từ tấm lòng độ lượng, khoan dung; tu vi của một người là việc học được cách bao dung và tôn trọng. Trong mắt có người khác mới có đường mà đi; trong lòng có yêu thương mới có việc để làm.

YourWeb

Home

About Us

Product

Info

Contact Us

BÁN HÀNG ONLINE
PHẢI CÓ WEBSITE

→ **TÌM HIỂU NGAY**

BỨC THƯ THỨ 167

Thu mình lại, ăn nói bình tĩnh, mở rộng trái tim, sống giản đơn, giấu tâm sự nơi đáy lòng, làm mọi việc tốt hơn một chút, những thứ bây giờ muốn sau này tất có, đợi đến khi bạn thành công rực rỡ sẽ không còn sợ lạnh giá nữa.

BỨC THƯ THỨ 168

Bất luận trải qua chuyện gì cũng đều phải cố gắng khiến bản thân giống như một cốc nước trắng, lắng đọng và trong suốt. Nước trắng không hề nhạt nhẽo và vô vị, nó chính là nguồn gốc của mọi vị mà bạn muốn biến đổi. Xán lạn rực rỡ cũng tốt, âm thầm lặng lẽ cũng không sao, hãy hướng về sự bình đạm giản đơn, làm một cốc nước trắng trong suốt, dịu nhẹ vừa đủ.

BỨC THƯ THỨ 169

Người mạnh mẽ đều phải cắn răng trải qua những ngày không ai giúp đỡ, không ai cổ vũ, không ai cất lời hỏi han âm áp. Vượt qua được, đó chính là lễ trưởng thành của bạn; không vượt qua được, xin lượng thứ, đó chính là động không đáy của bạn.

BỨC THƯ THỨ 170

Bạn không ngừng tha thứ cho đối phương, đối phương sẽ không ngừng làm tổn thương bạn. Thật ra, người khác làm bạn tổn thương sâu đậm đến đâu đều do chính bạn quyết định. Bạn càng nhượng bộ thì tổn thương sẽ càng lấn tới. Nếu mỗi lần đối mặt với tổn thương bạn đều có thể hoàn trả cho đối phương, thì người dám làm tổn thương bạn sẽ ngày càng ít. Vì khi phải đối mặt với người cứng đầu ai cũng sẽ đều cân nhắc, suy tính.

BỨC THƯ THỨ 171

Phản đòn tốt nhất dành cho người bạn ghét chính là giữ trọn nụ cười trên môi và ánh hào quang quanh mình, bởi đó là thứ mà họ không hy vọng nhìn thấy nhất ở bạn.

BỨC THƯ THỨ 172

Nhìn thấu một người nhưng không vạch trần, bạn đã hiểu được ý nghĩa của tha thứ; ghét một người mà không trở mặt, bạn đã hiểu được tột cùng của sự tôn trọng. Trong cuộc sống, luôn có người bạn không ưa, cũng có người không ưa bạn.

BỨC THƯ THỨ 173

Sự trầm mặc có thể khiến trái tim đang hỗn loạn trở nên thanh trong. Đừng nói với người khác, bạn ngu dại, ngây thơ, lương thiện, may mắn, xui xẻo, đau khổ đến nhường nào, hãy học cách dùng sự trầm mặc che giấu tình cảm của mình. Có lẽ có người nói bạn cởi mở,

nhưng đôi khi cởi mở chỉ là một loại giả tưởng. Trầm mặc, là trí tuệ, là nội hàm; trầm mặc là sự thanh cao cũng là sự tự do sau cùng.

BỨC THƯ THỨ 174

Bạn phải học cách giữ cho mình sự cô độc nhất định khi ở giữa mọi người, có bất kỳ ý tưởng nào cũng đừng lập tức nói với họ. Ngoài ra, đối với những lời nói của người khác đừng coi là thật một trăm phần trăm. Đừng chờ đợi quá nhiều từ người khác, cho dù ở mặt đạo đức hay tư tưởng. Trước suy nghĩ của người khác, bạn phải luyện được thái độ lãnh đạm, thờ ơ, bởi vì đây là phương thức thiết thực nhất để trực tiếp bồi dưỡng lòng khoan dung.

BỨC THƯ THỨ 175

Từ chối càng nhiều, thứ bạn đạt được mới càng nhiều. Làm người phải nhẫn nhục chịu khổ, lựa chọn từ

mỉ mới có ngày hưởng phúc. Nói không, biết cách từ chối, cuộc sống mới không có khúc mắc gì.

BỨC THƯ THỨ 176

Bạn mãi mãi không thể biết được mình có bao nhiêu phiên bản thông qua miệng lưỡi của người khác, cũng chẳng biết được người khác vì bảo vệ bản thân mà nói bao nhiêu câu hại bạn, càng không thể ngăn cản được những lời nói không đúng thực tế đó. Thứ mà bạn có thể làm được chính là không để ý tới nó, càng chẳng cần giải thích rõ ràng làm gì, người hiểu bạn sẽ luôn tin bạn.

BỨC THƯ THỨ 177

Tôi cứ nghĩ rằng người khác tôn trọng tôi là vì tôi rất xuất sắc. Sau này mới dần hiểu ra, người khác tôn trọng tôi bởi vì họ xuất sắc; người xuất sắc biết cách tôn trọng người khác. Cung kính với người khác chính là thể hiện sự nghiêm túc của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 178

Nếu đã lựa chọn cách sống không giống với số đông, vậy sao phải để ý tới ánh mắt khác thường của những người đang nhìn bạn chứ?

BỨC THƯ THỨ 179

Cái đẹp của một người không nằm ở dung nhan mà là sau khi đã trải qua bao chuyện, những vết thương lưu trong lòng được giải thoát con người ta sẽ kiên cường và thanh thản. Vì thế, tao nhã không phải do rèn luyện thành, mà là một sự từng trải. Điềm nhiên cũng không phải giả vờ mà có, đó là một sự lắng đọng. Xét từ một ý nghĩa nào đó thì, con người không bao giờ già, thứ già đi là nhan sắc, thời gian sẽ khiến linh hồn ngày càng động lòng người.

BỨC THƯ THỨ 180

Sự đầu tư tốt nhất của người phụ nữ khi còn trẻ chính là tiêu tiền cho bản thân, đi du lịch, dưỡng da, hưởng thụ, khiến bản thân tỏa sáng nhất trong quầng thời gian đẹp nhất. Bạn đối với chính mình tốt, người khác mới đối với bạn tốt, sự nghiệp, gia đình, tình yêu, mọi thứ đều hoàn hảo. Phụ nữ khi không còn thanh xuân nữa mới cần tiết kiệm tiền, đợi đến khi già rồi, bạn sẽ trở thành người từng xinh đẹp nhất, bây giờ còn là người phụ nữ có tiền nữa.

BỨC THƯ THỨ 181

Nhìn thấu một người hà tất phải vạch trần, ghét một người đê tiện cần phải trở mặt. Sống, luôn có những người ta không ưa, cũng giống như có người không ưa chúng ta vậy. Sống, nói thì đơn giản nhưng thực chất không đơn giản, mỉm cười trước mọi đấng - mặt mới thấy

được trời cao biển rộng; trong lòng sáng tỏ mới có ngày xuân ấm hoa nở. Đòi người chỉ vậy mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 182

Không ai có nghĩa vụ phải thông qua vẻ ngoài lôi thôi của bạn phát hiện ra sự ưu tú tiềm ẩn bên trong. Bạn phải luôn sạch sẽ, gọn gàng, thậm chí là tinh tế, đây là điều cơ bản và sự tôn nghiêm để làm người, bất phân nam nữ.

BỨC THƯ THỨ 183

Tình cảm khiến bạn dễ chịu thoải mái nhất chính là khi bạn nói đến bất cứ chủ đề gì, đối phương đều có thể nói cùng, không phải do đối phương hiểu biết sâu rộng mà là đối phương vô cùng có hứng thú. Hiểu rõ rồi, đối phương sẽ nói những gì bạn chưa biết; chưa hiểu rõ, đối phương sẽ hỏi phần bạn biết. Khi đã từng nghe qua, đối phương sẽ chia sẻ cảm nhận; còn nếu chưa từng nghe, sự hiếu kỳ của đối phương cũng khiến

bạn tràn ngập lời muốn nói. Cách chung sống tốt nhất giữa hai người, đó là hiểu được bạn tiến tôi lui và bạn lui tôi tiến.

BỨC THƯ THỨ 184

Làm một người phụ nữ, nhất định phải có năng lực khiến bản thân có cuộc sống tốt đẹp. Không dựa dẫm, không lệ thuộc, nhất định sẽ lay động lòng người.

BỨC THƯ THỨ 185

Thà mỉm cười cho qua còn hơn không cách nào đáp lời; thà an nhiên bình lặng còn hơn vô phương giải tỏa.

BỨC THƯ THỨ 186

Bạn giúp người ta bằng 100% tấm lòng, đến một một ngày bạn chỉ bằng lòng giúp 80%, người ta sẽ coi tất cả ân nghĩa của bạn như chưa từng có, thà chọn một người chỉ giúp 70% để làm bạn. Một bát gạo tạo nên

ân nhân, một đầu thóc tạo nên kẻ thù, lời người xưa không sai. Đừng quá dễ dãi dốc hết lòng dạ, hãy giữ lại một chút kiêu hãnh và lòng thương cho chính mình. Nhớ kỹ, thứ lạnh lùng nhất chính là lòng người.

BỨC THƯ THỨ 187

Cảm ơn người từng lừa gạt tôi, bởi anh ta đã làm tăng trí tuệ của tôi; cảm ơn người từng làm tổn thương tôi, bởi anh ta đã giúp tôi tôi luyện ý chí; cảm ơn người từng bỏ rơi tôi, bởi anh ta củng cố sự tự cường của tôi; cảm ơn người từng chỉ trích tôi, bởi anh ta chỉ ra khuyết điểm của tôi; cảm ơn người từng ngáng đường tôi, bởi anh ta làm đôi chân tôi mạnh thêm; cảm ơn tất cả mọi người cho dù là bạn bè hay kẻ thù.

BỨC THƯ THỨ 188

Mỉm cười chính là biểu cảm đẹp nhất, là lời nói êm tai nhất trên đời. Một nụ cười với người thất bại là sự cổ vũ; một nụ cười với người đang đau buồn là sự an

úi; một nụ cười với kẻ thù là sự tha thứ; một nụ cười với người đang thất vọng là động lực; một nụ cười với kẻ mơ hồ là lòng tin; một nụ cười với người vui vẻ là sự chia sẻ.

BỨC THƯ THỨ 189

Hãy thu mình lại, nói những lời hay ý đẹp, nâng cao thành tích của bản thân, giấu những câu chuyện trong lòng, những thứ bây giờ bạn mong muốn sau này bạn đều sẽ có được.

BỨC THƯ THỨ 190

Người khác nghĩ gì, làm gì bạn chẳng cách nào thay đổi. Thứ duy nhất bạn có thể làm đó là cố gắng, tận tâm tận lực làm tốt việc của chính mình, đi trên đường của mình, theo những nguyên tắc của mình, yên ổn vui sống. Không diễn kịch, không làm tổn thương, đừng bao giờ mong đợi. Thứ không phải của bạn, cưỡng cầu cũng không đến, việc số mệnh đã định, nhất

định sẽ xảy ra, sống không phải để lấy lòng người khác, đừng để mình phải tủi thân.

BỨC THƯ THỨ 191

Nâng cao bản thân mới có thể gặp được người tốt hơn, mức độ quan hệ là do tố chất của chính bạn quyết định. Bạn chưa từng học hành gì thì đa số những người bạn kết giao đều nông cạn và ham vật chất, nói toàn những chuyện vặt vãnh, vô ích. Bạn là người thế nào sẽ quyết định bạn có bạn bè và người yêu thế ấy.

BỨC THƯ THỨ 192

Muốn biết ai đó sau này phát triển ra sao, hãy xem khả năng tự không chế tham vọng của họ. Nếu bạn có thể khống chế được bữa ăn, giấc ngủ, sự lười biếng và cái miệng than phiền của mình, thì bạn là một phiên bản mạnh mẽ. Mong rằng thời gian sẽ tôi luyện bạn có một tâm hồn phong phú và ham muốn khiêm tốn.

HOME

ABOUT US

PORTFOLIO

CONTACT US

tại sao

BÁN HÀNG PHẢI CÓ
WEBSITE?

TÌM HIỂU TẠI ĐÂY

BỨC THƯ THỨ 193

Một người càng trưởng thành càng hiểu được có một số thứ không cần quá xem trọng, ví dụ như sự kỳ vọng của bên ngoài đối với bạn, ví dụ như những người không liên quan có thích bạn hay không. Quá xem trọng những thứ này sẽ khiến bạn mất đi cái "tôi" cá nhân, cho rằng bản thân chỉ được sống thành công như người khác giúp bạn định nghĩa. Để lấy lòng người khác, bạn kiễng chân lên thay đổi hết điều này tới điều khác, giống như bị người khác bắt cóc mất cuộc đời. Rồi đến cuối cùng bạn mới hiểu rằng, sự cuốn hút thực sự không phải bạn biến thành ai, mà là bản thân bạn là ai.

BỨC THƯ THỨ 194

Cuộc đời không dài, hãy tha thứ cho tất cả mọi người và mọi sự. Trong cuộc sống có rất nhiều thứ

đáng để chúng ta hồi vị, trong lúc hồi vị, chúng ta sẽ lĩnh ngộ, tiếp thu, mà đó có lẽ là những thứ quan trọng nhất trong cuộc đời chúng ta.

BƯỚC THƯ THỨ 195

Một câu nói vô tình, có thể dẫn đến một cuộc phân tranh; một câu nói thiện ý, có thể khiến lòng người nảy nở tốt đẹp; dạy dỗ một người cần thiên ngôn vạn ngữ; hủy hoại một người chỉ cần một câu mà thôi. Nói năng cẩn trọng mới có thể bớt chuyện rắc rối; nghĩ kỹ trước khi làm mới giảm chuyện đáng tiếc xảy ra.

BƯỚC THƯ THỨ 196

Những lời người khác nói, những việc người khác làm với bạn không thể quyết định bản chất con người

⁵ Hiểu ra (Sau khi nhớ lại).

bạn; những lời bạn nói, những việc bạn làm mới là điều mang tính quyết định.

BỨC THƯ THỨ 197

Muốn bản thân trở nên tốt đẹp hơn, hãy bước ra thế giới rộng lớn ngoài kia, mở mang tầm mắt, làm quen với những người tài giỏi, tiếp nhận thêm nhiều kiến thức. Bạn không cần những lời khen ngợi dư thừa, bởi vì bạn tự biết bản thân giỏi đến mức nào. Nội tâm mạnh mẽ, bao giờ cũng chiến thắng vẻ ngoài phù phiếm.

BỨC THƯ THỨ 198

Khi không ai để ý tới, kiên định cố chấp. Khi vạ người ngưỡng mộ, tâm tĩnh như nước.

BỨC THƯ THỨ 199

Có những nỗi khổ, phải nuốt xuống, tiêu hóa đi, mới nhận được sự tín nhiệm của người khác. Được tín nhiệm không phải do bạn nói bản thân mạnh mẽ thế

nào, mà là khi đối mặt với khó khăn bạn bình tĩnh tới đâu.

BỨC THƯ THỨ 200

Cái gọi là sống tốt, nhất định đằng sau có nỗi khổ và cái giá phải trả không để ai biết; cái gọi là sống không tốt, cũng có sự bình yên và hạnh phúc thuộc về riêng mình. Chỉ là xem bạn nhìn nhận nó thế nào, đối đãi với những gì mình đang có ra sao.

BỨC THƯ THỨ 201

Trong cuộc sống khó tránh khỏi phải gặp những chuyện cần nhẫn nhịn, vừa hay có thể mượn cơ hội này để bạn tự rèn luyện tâm trí. Chịu đựng sống trong cô đơn mới nắm chắc được ánh hào quang; nhẫn nhịn qua những ngày đông giá buốt mới đợi được đến kỳ hoa nở.

BỨC THƯ THỨ 202

Sinh mệnh là sự hồi âm. Bạn dành cho người khác những điều tốt đẹp nhất, thì cũng sẽ nhận lại điều tốt đẹp như vậy. Bạn giúp đỡ càng nhiều người, những gì bạn đạt được càng nhiều. Bạn càng ích kỷ, càng chẳng có được gì cả. Điềm nhiên hơn, bớt đi chút hư danh, sống chân thành mới có thể tự tại. Cuộc đời chính là một cuộc tu hành, tu dưỡng chính là một trái tim.

BỨC THƯ THỨ 203

Cuộc đời là một con đường không chân trời, duyên phận là do số phận định đoạt, đến vô hình, đi vô ảnh. Nó đến chẳng gì ngăn cản được, tan rồi sẽ theo gió cứ thế bay đi mất. Hữu duyên hãy trân trọng, vô duyên đừng níu giữ. Không cưỡng cầu là cảnh giới, từ bi chính là tu vi.

BỨC THƯ THỨ 204

Xin hãy chấp nhận con người hiện tại của bạn, đồng thời cùng hoàn thiện bản thân của hiện tại. Vận động giúp bạn có thêm khí chất, đọc sách giúp bạn nhìn thấy thế giới mình chưa bao giờ biết đến, ăn mặc trang điểm giúp bạn mỗi ngày đều có kỳ vọng, không cần phải trở thành một người như trong miệng lưỡi người khác, chỉ mong giữa đám đông huyên náo, bản thân sẽ không vì sự "tầm thường" mà cảm thấy hoảng sợ, trong lòng có sức mạnh, trên thế giới này sẽ không có một "bạn" thứ hai đâu.

BỨC THƯ THỨ 205

Cuộc đời không có gì hoàn hảo, luôn luôn tồn tại khiếm khuyết, nội tâm của thế giới của chính bạn. Sống mà không vui vẻ là nguyên nhân căn bản cho sự bất lực của bạn. Một người nên có năng lực kéo bản thân ra khỏi tất cả những phiền toái, buồn bực đang bủa vây.

Hãy không ngừng thử sức, biến chuyển để thay đổi tình cảnh của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 206

Không cần cả ngày suy tính thiệt hơn, nghĩ tới được mất, người yêu tôi tất nhiên sẽ đặt tôi trong tim, vì người ấy không nỡ nhìn thấy tôi buồn, là của tôi thì không ai có thể cướp đi được, không phải của tôi, tôi có cướp lại cũng chẳng xong.

BỨC THƯ THỨ 207

Bắt đầu từ ngày mai sẽ trở thành người trưởng thành hơn, đúng giờ ăn cơm đi ngủ, tập luyện thể thao, giữ gìn sức khỏe. Kết giao với những người mình thích, chủ động duy trì liên lạc với bạn bè mình yêu quý, hỏi thăm chúc ngủ ngon lẫn nhau. Hưởng thụ vừa đủ, nỗ lực làm việc, gặp món đồ mình yêu thích sẵn sàng quẹt thẻ mua về, hiểu rõ đâu là thứ mình thực sự muốn và cần, cái gì chỉ là ham muốn nhất thời mà thôi. Hãy cố

gắng sống theo cách bản thân muốn, không bao giờ hối hận.

BỨC THƯ THỨ 208

Thời khắc mà người phụ nữ hạnh phúc nhất chính là khi cô ấy dựa vào năng lực của mình kiếm được rất nhiều tiền, có cuộc sống đầy màu sắc và tự hào, cho dù có con, có bạn trai hoặc chồng hay không. Cô ấy có thể đi đến bất cứ đâu. Có thể chăm sóc tốt cho cha mẹ, biết cách sắp xếp cuộc sống, không bị nó gây khó dễ, sống không cần dựa vào sắc mặt người khác. Cho dù ở bất kỳ độ tuổi nào vẫn giữ vẻ điềm nhiên, chẳng cần phân tranh, cũng không cần nhiều bạn bè. Cô ấy chỉ là cô ấy mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 209

Một người có càng nhiều trải nghiệm sẽ càng suy nghĩ nhiều hơn. Càng ưu tú lại càng nỗ lực, căn nguyên của hiện tượng này là, người ưu tú luôn nhìn thấy

những người giỏi hơn, còn người tầm thường chỉ có thể nhìn thấy những người kém cỏi không bằng mình.

BỨC THƯ THỨ 210

Ham muốn buông thả bản thân là tai họa lớn nhất, bàn tán bí mật riêng tư của khác là tội ác nặng nhất, không nhận ra sai lầm của bản thân là căn bệnh nghiêm trọng nhất.

BỨC THƯ THỨ 211

Một người thực sự mạnh mẽ sẽ không lãng phí quá nhiều thời gian để lấy lòng và làm thân với người khác. Cái gọi là phạm vi, tài nguyên đều chỉ là phù phiếm. Quan trọng nhất là bạn phải nâng cao nội lực của chính mình. Chỉ khi bạn tu dưỡng rèn luyện bản thân tốt mới có người muốn kết giao với bạn. Bạn là cây ngô đồng, phượng hoàng mới bay tới đậu lên; bạn là đại dương, trăm sông mới cùng chảy về.

HỌC THIẾT KẾ
WEBSITE BÁN HÀNG
HIỆU QUẢ

➔ XEM NGAY

BỨC THƯ THỨ 212

Khi bản thân chưa đủ lớn mạnh, bạn mong muốn có một cơ hội nhỏ nhoi thôi cũng không có; khi bạn đủ bản lĩnh, tất cả những gì bạn mong muốn sẽ chủ động tìm đến bạn.

BỨC THƯ THỨ 213

Thấy người khác chướng mắt là do bạn tu dưỡng chưa đủ. Mấu chốt của sự ưu nhã nằm ở chỗ bạn kiểm soát được cảm xúc của bản thân. Dùng lời nói làm tổn thương người khác là hành vi ngu xuẩn nhất. Chúng ta cảm thấy không tự do thường là do chính những cảm xúc tiêu cực trong lòng chi phối.

Người có thể không chế nó còn mạnh mẽ hơn người đánh chiếm được cả một tòa thành.

BỨC THƯ THỨ 214

Bất luận thế giới này đối xử với bạn dịu dàng hay không, xúi bạn hãy giữ gìn sự lương thiện của chính mình, vì may mắn có thể sẽ không hẹn mà đến với bạn cứ lúc nào.

BỨC THƯ THỨ 215

Trăm ngàn loại độc tố không đánh bại được nội tâm, nhưng lại bị một câu an ủi giản đơn làm khuất phục; đao thương không phá được lớp ngụy trang, nhưng thường tan vỡ triệt để trước người thấu hiểu bạn.

BỨC THƯ THỨ 216

Muốn người khác ngưỡng mộ thực ra rất dễ, chỉ cần giả tạo một chút là được, nhưng để bản thân ngưỡng mộ chính mình lại đòi hỏi phải từ bỏ nhiều thứ, cự tuyệt nhiều điều và hiểu được nhiều chuyện.

BỨC THƯ THỨ 217

Đừng có kể lể về những khó khăn và khổ nạn, càng không nên khoe khoang hạnh phúc và niềm vui. Điều đó chỉ làm chúng bị giảm giá trị. Hãy làm một người có khí phách, thể hiện cảm xúc có chừng mực, dẫu có thiên ngôn vạn ngữ cũng nên chỉ nói với riêng mình.

BỨC THƯ THỨ 218

Thế giới này xưa nay chẳng hề tồn tại đáng cứu thế nào cả. Bạn yếu đuối, mọi khó khăn sẽ càng to lớn, bạn mạnh mẽ, những khó khăn lại trở nên nhỏ bé! Sống trên đời gặp núi thì mở đường, gặp sông thì bắc cầu. Cuộc sống, bạn gây áp lực cho tôi, tôi trả lại bạn bằng kỳ tích!

#3

MỘT LẦN DỪNG CẢM
KHIẾN BẠN ĐỘT NHIÊN
TRƯỞNG THÀNH

Trên thế gian này luôn có một loại dừng cảm khiến chúng ta đột nhiên trưởng thành, nó khiến chúng ta trở nên kiên cường, khiến chúng ta nước mắt lưng tròng, khiến chúng ta từ thẳm sâu nội tâm cảm nhận được sự ấm áp, khiến chúng ta có được dũng khí tiến về phía trước trên bước đường đời...

BỨC THƯ THỨ 219

Trưởng thành, thực ra chính là quá trình không ngừng từ biệt và buông bỏ, những gì chúng ta đạt được đều phải đánh đổi bằng một giá nào đó. Nhưng cũng chỉ khi hiểu được buông bỏ, chúng ta mới có thể nắm trong tay những điều quan trọng đối với bản thân.

BỨC THƯ THỨ 220

Có lúc, chúng ta thực sự phải cảm ơn người từng bằng lòng từ bỏ tất cả, nhưng lại bỏ cuộc giữa chừng. Chính vì sự ra đi đó của họ, mới khiến chúng ta có cơ hội kịp nhìn nhận lại bản thân, mới có thể càng hiểu bản thân nên kiên trì nắm giữ điều gì, nên lấy điều gì làm trọng tâm của cuộc đời.

BỨC THƯ THỨ 221

Trong đau khổ chúng ta học cách trân trọng ước mơ của mình, hướng đến nó để lần nữa xuất phát, khi

hạnh phúc đến từ niềm tin của bản thân chứ không phải từ bất kỳ lời hứa hẹn hay khen ngợi nào của người khác, thì niềm hạnh phúc đó mới có thể dài lâu và bền vững.

BỨC THƯ THỨ 222

Đau khổ vốn là một phần của cuộc sống, cho dù cắn chặt răng, bạn cũng phải học cách điềm nhiên tiếp nhận mọi chuyện, rồi tiếp tục tiến bước. Đến một ngày, sau bao quanh co khúc khuỷu cuối cùng cũng đặt chân đến nơi mình muốn đến, bạn mới phát hiện rằng, thì ra tất cả những gì từng trải qua đều cần thiết, thiếu một bước cũng không làm nên được bạn của ngày hôm nay. Và lúc này, bạn chắc chắn sẽ nghiêng mình cảm tạ những năm tháng đó, số phận đã trao cho bạn tất cả những khó khăn thử thách.

BỨC THƯ THỨ 223

Cái gọi là trưởng thành chính là, bạn phải quen với sự nóng lạnh thất thường và dần dần rời xa của bất kỳ ai.

BỨC THƯ THỨ 224

Những con thiêu thân không trải qua thử thách đau đớn sẽ vô cùng yếu đuối. Đời người không có đau khổ sẽ không chịu nổi đả kích. Chính vì có thất bại, nên thành công mới xúc động rạo rỡ; vì có trắc trở, nên hạnh phúc mới khiến ta vui sướng dạt dào; vì bụng đói, nên cao lương mỹ vị mới trở nên ngon lành đến thế. Chính vì đau khổ tồn tại, mới có thể thúc đẩy khiến ý chí của chúng ta càng thêm mạnh mẽ.

BỨC THƯ THỨ 225

Cuộc đời mỗi người sẽ gặp phải rất nhiều kiếp nạn, ném trái cay đắng và vô vọng, vượt qua thất bại và ngã

lòng. Đau khổ, chính là bài học mà bất kỳ ai cũng phải trải qua. Trong hành trình dài của cuộc đời, khổ nạn không đáng sợ, thất bại cũng không có gì đáng buồn. Chỉ cần niềm tin chưa tàn lụi, hành trình đó sẽ không bao giờ gián đoạn. Người vượt qua được những năm tháng vô cùng gian nan ấy, cuộc đời sẽ rộng mở xán lạn; ai không vượt qua được, thời gian cũng sẽ dạy bạn cách để bắt tay giảng hòa với nó, vậy nên bạn không phải sợ hãi.

BỨC THƯ THỨ 226

Trước khi mọi chuyện trở nên tốt đẹp hơn, chúng ta thường phải trải qua những tháng ngày không vui, khoảng thời gian đó có thể rất dài, cũng có thể chỉ như vừa tỉnh dậy sau một giấc ngủ, vậy nên hãy kiên nhẫn, cho may mắn thêm chút thời gian.

BỨC THƯ THỨ 227

Trở thành chính là cho dù bạn cảm thấy buồn đến mức nào, nhưng hôm sau vẫn sẽ đi học, đi làm như bình thường. Chẳng có ai biết bạn phải đối mặt với những gì, cũng chẳng ai quan tâm đã có chuyện gì xảy ra với bạn. Liên quan đến tương lai của bạn, chỉ có bạn mới biết được. Nếu không thể giải thích rõ ràng, vậy không cần giải thích nữa. Chẳng có ai quan tâm đến thanh xuân của bạn, nhưng cũng đừng để người khác chi phối nó.

BỨC THƯ THỨ 228

Khi có người đột nhiên biến mất khỏi cuộc sống của bạn, đừng hỏi tại sao, chỉ là đã đến lúc họ phải ra đi, bạn chỉ cần chấp nhận là được, cho dù đó là bạn bè hay người yêu. Trở thành chính là khi bạn hiểu được có những việc cuối cùng cũng đành lực bất tòng tâm.

KHỞI NGHIỆP PHẢI CÓ **WEBSITE**

XEM CHI TIẾT

BỨC THƯ THỨ 229

Cuộc sống chính là người thầy tốt nhất, có thể dạy cho bạn những điều không có trong sách vở. Bạn vì một mục tiêu mà tận lực phấn đấu, đương nhiên sẽ phải trải qua một vài thất bại và đau khổ, nhưng cũng chính nhờ những trở ngại đó mà bạn hiểu rằng, bạn phải dựa vào chính mình, khiến bản thân trở nên tốt hơn, có đủ tự tin dựa vào năng lực vốn có để một lần nữa đứng lên.

BỨC THƯ THỨ 230

Ý nghĩa của những chông gai và sai lầm mà cuộc sống trao cho chúng ta không chỉ để chúng ta lĩnh hội được thế nào gọi là đau khổ, mà qua những đau khổ ấy chúng ta sẽ nhìn nhận rõ bản thân, tìm lại cái "tôi" từng lạc lối.

BỨC THƯ THỨ 231

Cho dù cuộc sống có hàng nghìn lý do khiến bạn khóc, bạn cũng phải tìm cho mình một lý do để cười, bởi lẽ đó chính là cuộc đời, những gì chúng ta có thể làm chỉ là khiến bản thân mạnh mẽ hơn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 232

Cuộc tình không có kết quả cần phải kết thúc; người không thuộc về mình rồi cũng phải quên đi. Cuộc đời không có vết thương nào là mãi mãi, đau đến đâu đi nữa cuối cùng sẽ đến lúc lành lại. Cuộc đời không có những cuộc diễn tập trước, hãy trân trọng hiện tại, nắm giữ từng giây phút trong sinh mệnh. Cuộc đời cũng không có nếu như, chỉ có hậu quả và kết quả, những gì đã qua sẽ không trở lại, dù cố trở lại cũng không còn toàn vẹn. Không có thời điểm không thể vượt qua, chỉ có con người không vượt qua được.

BỨC THƯ THỨ 233

Một người có trưởng thành hay không không phải do người đó có khả năng xuất khẩu thành thơ, nói ra thật nhiều đạo lý sâu sắc, hay có tư tưởng uyên thâm. Mà là cách đối nhân xử thế hợp lòng người, không phải cúi đầu hạ mình, có bản sắc riêng nhưng vẫn tiếp nhận sự khác biệt của người khác. Người trưởng thành không cần biện bạch, chỉ cần một nụ cười là đủ.

BỨC THƯ THỨ 234

Trưởng thành chính là thế này, bạn buộc phải chấp nhận tất cả những tổn thương mà thế giới đem lại cho mình, sau đó lớn lên mà không sợ hãi điều gì. Những gì đã qua không lấy lại được, những gì đã mất không cách nào bù đắp. Trưởng thành không quan trọng kết quả sau cùng ra sao, mà quan trọng mỗi bước trong quá trình đó phải đi thật ngoạn mục.

BỨC THƯ THỨ 235

Một người luôn phải đi trên những con đường xa xôi, ngắm nhìn những phong cảnh lạ lẫm, nghe những bản nhạc không quen tai, rồi vào những một khoảnh khắc vô tình nào đó chúng ta bỗng phát hiện, hóa ra những điều trước nay bản thân hao tâm tổn sức muốn quên đi lại thực sự cứ như vậy mà chìm vào lãng quên.

BỨC THƯ THỨ 236

Càng là người làm gì cũng sai, cái gì cũng không có, sẽ càng dễ bị kích động. Chỉ một câu nói tùy tiện cũng có thể khiến họ nổi trận lôi đình. Họ giống như ngọn cỏ dại mọc trên tường, một làn gió thoảng cũng làm nó nghiêng ngả. Ngược lại, với những người thành công dù có bao nhiêu lời đồn thổi, khích bác, mỉa mai hay cười nhạo họ vẫn sẽ kiên định vững vàng, đó là minh chứng cho sự trưởng thành của một người.

BỨC THƯ THỨ 237

Bất luận bạn đang trải qua những gì, có thấy vui hay không, thế giới sẽ không vì sự mệt mỏi của bạn mà dừng lại. Những con người và sự việc khiến bạn không thể trải lòng sẽ có ngày dần bị lãng quên chính trong những giây phút bạn hoài niệm về nó. Cho dù đêm tối có dài thế nào, bình minh cuối cùng vẫn sẽ đúng hẹn mà đến.

BỨC THƯ THỨ 238

Khi còn trẻ, bao nhiêu buồn vui đều sẽ bị thổi phồng lên đến kinh thiên động địa. Tới khi lớn lên lại học được rằng, càng đau càng phải ung dung thản nhiên; càng khổ càng phải trầm lặng. Trưởng thành chính là biết cách chôn vùi tiếng khóc trong tĩnh lặng.

BỨC THƯ THỨ 239

Quá trình trưởng thành giống như bạn cầm trong tay một chùm chìa khóa, có người mở được cửa ngay tức khắc, nhưng có người thử đến mấy chiếc vẫn chưa xong, thậm chí hơn nữa có người thử hết tất cả rồi mà cánh cửa vẫn đóng chặt, bởi người đó đã lấy nhầm chùm chìa khóa. Trưởng thành không thể vội vàng, bạn cần tin rằng tất cả của hiện tại là sự sắp xếp tốt nhất, trải nghiệm của bạn hôm nay có thể là điều mà người khác đang kiêng chân mong chờ.

BỨC THƯ THỨ 240

Đâu có ai nói cho chúng ta biết, chúng ta của sau này sẽ làm những công việc bình thường, trải qua cuộc tình chẳng đi đến đâu cả. Thì ra, sau khi lớn lên chẳng có gì đáng để tự hào, vẫn mắc sai lầm, vẫn có nhiều hoang mang. Hối hận vì đã không đối xử tệ hơn với những người mình ghét, trân trọng hơn người mình yêu

quý, nhưng chỉ có chính chúng ta mới có thể quyết định được dáng vẻ của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 241

Trưởng thành rồi, chuyện cảm thấy hối tiếc nhất chính là đã đánh mất ước mơ của tuổi thơ, không thể trở thành con người như bản thân từng tưởng tượng.

BỨC THƯ THỨ 242

Khi người khác ép bạn vượt lên chính mình, bạn nên cảm ơn họ. Họ chính là quỷ nhân trong cuộc đời bạn, biết đâu bạn sẽ vì điều đó mà thay đổi và lột xác. Khi không có ai thúc ép bạn, xin bạn hãy tự thúc ép bản thân, vì thay đổi thực sự là khi bản thân muốn thay đổi. Quá trình lột xác đó phải trải qua nhiều đau khổ, nhưng mỗi lần như vậy sẽ mang lại cho bạn sự trưởng thành đáng kinh ngạc.

BỨC THƯ THỨ 243

Bất luận bạn đang rơi vào cảnh ngộ thế nào, hãy chấn chỉnh tinh thần đứng lên từ trong chán chường, giữ vững lòng nhiệt huyết, tiếp tục nỗ lực như chưa từng bị tổn thương.

BỨC THƯ THỨ 244

Biểu hiện của người phụ nữ chín chắn là học được sự quyết tâm, cách sống độc lập, cách mỉm cười và cách dứt bỏ những tình cảm không xứng đáng.

BỨC THƯ THỨ 245

Đôi khi bạn chấp nhận từ bỏ một số thứ, không phải vì bỗng nhiên cam lòng buông bỏ, mà là thời hạn đã đến, buông thả đủ rồi, trưởng thành hơn rồi, cũng hiểu rằng cuộc đời mình cần lật sang trang mới.

BỨC THƯ THỨ 246

Trừ bản thân ra, sẽ chẳng có ai hiểu trong câu chuyện bạn kể ẩn chứa bao nhiêu niềm vui hay nỗi đau, trên đời này căn bản không tồn tại thứ gọi là "đồng cảm", vì vậy đừng ngốc nghếch tự vạch vết thương kể khổ với người khác. Người thích xát muối vào vết thương rất nhiều mà họ lại không phải bác sĩ. Đến cuối cùng vẫn phải lẻ bóng một mình, chúng ta mỗi người đều có tâm sự riêng, không ai có thể an ủi ai, không ai cứu rỗi được ai, cuối cùng vẫn phải trưởng thành, quãng đường tầm tột nhất rốt cuộc phải một mình đi hết.

BỨC THƯ THỨ 247

Sự trưởng thành thực sự chính là, khi bạn hiểu được không phải ai cũng tốt như bạn nghĩ, nhìn rõ thế giới này luôn có sự khác biệt so với trong tưởng tượng, biết được không phải tất cả nỗ lực đều có đền đáp, học

cách dứt bỏ cuộc tình không kết quả để yêu người đáng được bạn yêu hơn, làm việc đáng làm hơn.

BỨC THƯ THỨ 248

Những sở thích tao nhã là một biểu hiện của khí chất tuyệt mỹ. Ví dụ, yêu thích văn học và có khả năng biểu đạt nhất định, thưởng thức âm nhạc cùng cảm âm tương đối tốt, đam mê mỹ thuật mà có nền tảng về nhìn nhận màu sắc...

BỨC THƯ THỨ 249

Trưởng thành, không phải là học được cách biểu đạt, mà là học cách chấp nhận, khi bạn dần kiểm soát được mọi thứ, bạn mới có thể nắm trong tay cuộc sống tươi đẹp.

BỨC THƯ THỨ 250

Đừng dễ dàng dựa dẫm vào ai cả, nó sẽ biến thành thói quen của bạn, đến khi chia tay, những gì bạn mất

không phải là người đó, mà là điểm tựa tinh thần của chính mình. Cho dù bất kỳ lúc nào hay bất cứ nơi đâu, đều phải học cách độc lập tiến bước, điều đó sẽ giúp bạn bước đi thản nhiên hơn.

BỨC THƯ THỨ 251

Độc thân cũng tốt, yêu đương cũng được, tất cả chỉ là một giai đoạn nào đó trong cuộc đời. Không cần hâm mộ những người xung quanh, cũng đừng bắt mắt với hiện tại. Cho dù có ai bên cạnh bạn hay không, phía trước có lời hứa cùng phấn đấu vì một mục tiêu nào đó hay không, mọi hỷ nộ ái ô trong cuộc sống đều cần chính bản thân trải nghiệm, đúc kết. Sống đúng đắn, mỗi giai đoạn đều sẽ khiến bạn trở nên tốt hơn. Trưởng thành không chỉ đơn giản nhằm cởi bỏ sự đơn thuần, mà còn để bản thân có sức mạnh thể nghiệm tất cả mọi khả năng.

BỨC THƯ THỨ 252

Khi tỉnh táo thì làm việc, lúc mơ hồ hãy đọc sách, tức giận thì đi ngủ, còn lại một mình hãy suy nghĩ. Hãy làm một người hạnh phúc, đọc sách, du lịch, nỗ lực làm việc, quan tâm đến cơ thể và tâm trạng, trở thành chính mình tốt nhất.

BỨC THƯ THỨ 253

Con người có ba lần đánh dấu sự trưởng thành. Lần đầu là khi phát hiện ra rằng bản thân không phải trung tâm của vũ trụ. Lần thứ hai là khi bạn biết dù bản thân nỗ lực đến thế nào thì cuối cùng vẫn có những việc khiến con người lực bất tòng tâm. Lần thứ ba là khi bạn hiểu rõ có những việc khiến mình bất lực nhưng vẫn cố sức thực hiện.

BỨC THƯ THỨ 254

Khi khóc không ai dỗ dành, tôi học được sự kiên cường; khi sợ hãi không ai bên cạnh, tôi học được cách dũng cảm; khi phiền muộn không ai hỏi han, tôi học được cách chịu đựng; khi mệt mỏi không ai để dựa dẫm, tôi học được cách tự lập... Chính từ đó, tôi đã tìm thấy chính mình, thì ra tôi thật tài giỏi. Đáng quý hơn là, trên đời này, tôi chỉ có một, chỉ có một "tôi" mà thôi!

BỨC THƯ THỨ 255

Chẳng có người đàn ông chỉ biết chơi bời, vô công rồi nghề nào mà vẫn có được sự tán thưởng của phụ nữ. Càng không có người phụ nữ nào chỉ thích ăn chơi lười biếng mà có được sự tôn trọng của đàn ông. Vì vậy, vẫn nên chăm chỉ làm việc, đừng lãng phí thời gian để giải thích, không chấp nhận thiệt thòi sẽ không có trưởng thành.

BỨC THƯ THỨ 256

Bạn có thể kiểm soát tốt cảm xúc sớm bao nhiêu, thì có thể sớm trưởng thành bấy nhiêu. Tức giận sẽ đuổi mất may mắn. Vì thế, những người mang vẻ ngoài bao dung, chẳng qua là họ có khả năng nhẫn nhịn. Trước khi bạn trở thành người mà bạn mong muốn, hãy làm tốt hai việc: sống và nhịn.

BỨC THƯ THỨ 257

Bạn có thể khóc, có thể đau lòng, nhưng không được tuyệt vọng. Nước mắt hôm nay sẽ là sự hưởng thành ngày mai của bạn; vết thương hôm nay sẽ là sự kiên cường ngày mai của bạn.

BỨC THƯ THỨ 258

Trên thế giới không hề tồn tại việc "không thể làm", khi bạn mất đi toàn bộ sự dè dặt, tự nhiên bạn sẽ làm được tất cả.

BỨC THƯ THỨ 259

Cuộc sống luôn khiến ta mình đầy thương tích, nhưng sau này, những nơi bị thương ấy nhất định sẽ trở thành nơi chúng ta mạnh mẽ nhất.

BỨC THƯ THỨ 260

Trưởng thành không hề có đường tắt, nếu thực sự mỗi người đều là thiên nga thì sẽ chẳng có chim sẻ. Thomas Alva Edison từng nói: "Thiên tài là 1 % cảm hứng, 99% mồ hôi." Điều này đã chứng minh, trưởng thành không có con đường tắt nào cả, muốn trưởng thành, muốn thành công thì buộc phải học được sự nỗ lực, kiên trì và chấp nhận trả giá.

BỨC THƯ THỨ 261

Trưởng thành, không phải là bạn có thể dùng rất nhiều đạo lý lớn lao để khuyên bảo người khác, mà là

bạn có thể thuyết phục bản thân đi tìm hiểu người và việc quanh mình.

BỨC THƯ THỨ 262

Hãy kìm nén những uất ức và nước mắt, không thua được thì đừng thua, không chết được thì hãy vực dậy, nói với tất cả những ai coi thường bạn: "Tôi rất ớn".

BỨC THƯ THỨ 263

Đôi khi bạn chấp nhận từ bỏ một số thứ, không phải vì bỗng nhiên cam lòng buông bỏ, mà là thời hạn đã đến, buông thả đủ rồi, hưởng thành hơn rồi, cũng hiểu rằng cuộc đời mình cần lật sang trang mới.

BỨC THƯ THỨ 264

Không ai có thể thay bạn gánh chịu, cũng không ai có thể lấy đi sự kiên cường của bạn. Mỗi người đều là

lữ khách cô độc, trên hành trình mới dần trở nên kiên cường.

BỨC THƯ THỨ 265

Gặp quá nhiều những sinh ly tử biệt, dần dần bạn sẽ phát hiện, người không thể rời bỏ chính là người thân. Không cầu giàu sang, chỉ cần gia đình vạn sự bình an, sức khỏe an khang. Cuối cùng bạn sẽ hiểu, hạnh phúc thực sự không đến từ quyền lực và tiền bạc, mà là gia đình.

BỨC THƯ THỨ 266

Có những áp lực bạn phải tự mình gánh vác, nói ra sẽ thành những lời phàn nàn, ca thán. Tìm kiếm sự an ủi cũng không giải quyết được vấn đề mà còn gây thêm phiền toái cho người khác. Khi bạn một mình tự vượt qua mọi khổ nạn, nhất định sẽ cảm kích chính mình lúc trước đã cắn răng kiên trì đến hôm nay.

BỨC THƯ THỨ 267

Có những lời, hợp để giấu trong lòng, có những nỗi đau, nên lặng lẽ quên đi. Khi trải qua nó, bạn sẽ trưởng thành hơn, bản thân biết là đủ. Có rất nhiều sự thay đổi không cần phải tự mình nói ra.

BỨC THƯ THỨ 268

Trạng thái tốt nhất của người phụ nữ là biết tôn trọng, không quản chuyện thiên hạ ngồi lê đôi mách, cũng không khoe khoang bản thân tài giỏi, càng không phô diễn yêu đương nồng thắm. Phụ nữ càng chín chắn càng hiểu cách sống thu mình kiềm chế. Thế giới này không phải chỉ mình bạn tồn tại.

Làm người phụ nữ trầm lặng, không nói xấu người khác, tự mình sống tốt là được. Không cầu đậm sâu, chỉ mong giản đơn. Bạn càng trở nên tài giỏi, điều kiện của bạn sẽ càng tốt hơn.

BỨC THƯ THỨ 269

Sẽ có một ngày, bạn nhìn lại những người đã gặp và những việc đã trải qua: Những việc to lớn khi đó, bây giờ xem ra cũng chỉ như vậy mà thôi. Thậm chí bạn còn cảm thấy lúc ấy mình chuyện bé xé ra to, quá ấu trĩ, căn bản chẳng có gì không thể vượt qua, cũng không có ai là không thể rời bỏ. Tuy nhiên bạn không thể không thừa nhận rằng, chính nhờ những điều đó mới khiến bạn trở thành con người của hiện tại.

BỨC THƯ THỨ 270

Khi gặp khó khăn, thay vì lải nhải không ngừng về nó, chi bằng đi làm những việc mình thích để phân tán sự chú ý, dạo phố, xem phim, hay mau chóng ngủ một giấc đều được. Khi bạn gặp chuyện đừng hoang mang hốt hoảng cầu cứu khắp nơi mà cần bình tĩnh định thần tiếp tục cuộc sống, đó mới là sự trưởng thành thực sự. Mặc cho mưa gió, tôi có "chính mình".

BỨC THƯ THỨ 271

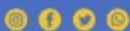
Không ai phải có trách nhiệm với niềm vui của bạn, rồi bạn sẽ biết được rằng, niềm vui phải tự mình tìm kiếm. Hãy ký thác tính thần ở nơi khác, qua một thời gian bạn sẽ quen với cuộc sống mới thôi. Bạn thử nghĩ xem, thế giới không thể đứng yên, mặt trời không thể quay quanh bạn mãi, sớm muộn bạn cũng phải trưởng thành. Cuộc sống đầy những thất vọng. Không cần kể lễ khổ đau, nếu đó là một phần trong cuộc sống, bạn phải điềm nhiên như không, bình thản chấp nhận hiện thực.

BỨC THƯ THỨ 272

Nếu như cảm thấy bản thân hiện tại quá vất vả, vậy hãy nói với chính mình rằng: "Con đường dễ dàng chỉ có xuống dốc mà thôi!" Giữ vững sự kiên trì, vì bạn đang lên dốc, vượt qua được, nhất định sẽ có tiến bộ.

Làm thế nào để

kinh doanh **ONLINE**
OFFLINE hiệu quả?

TÌM HIỂU NGAY

BỨC THƯ THỨ 273

Đừng ngưỡng mộ người khác khi họ chín chắn hơn bạn. Đó chẳng qua là vì, con đường họ đi đã gặp phải nhiều người xấu hơn bạn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 274

Gió có thể thổi bay một tờ giấy trắng nhưng không cách nào thổi bay một con bướm nhỏ, vì sức sống trong sinh mệnh tồn tại ở sự không phục tùng.

BỨC THƯ THỨ 275

Những lời người khác nói với bạn trong lúc vô ý, hay những lời lẽ khi tức giận, say rượu hoặc thốt ra sau lưng bạn, đều đáng để bạn suy ngẫm.

BỨC THƯ THỨ 276

Thời gian, chưa chắc đã chứng minh được nhiều thứ, nhưng nhất định sẽ khiến con người nhìn thấu

nhiều điều. Càng lúc càng cảm thấy, chăm sóc tốt bản thân, không làm phiền người khác là một bước quan trọng của sự trưởng thành.

BỨC THƯ THỨ 277

Gặp chuyện không thể thuyết phục: Chấp nhận giải quyết, tránh xa, không truy hỏi. Ba từ cuối là ba từ quan trọng nhất cuộc sống đã dạy cho tôi.

BỨC THƯ THỨ 278

Trưởng thành là: Không vì xuất thân thấp kém mà trở nên hèn mọn, cam tâm làm người thất bại; không vì lên được vị thế cao mà khoe khoang kiêu ngạo, tự xưng nữ vương. Là sự sáng suốt biết mình biết ta, biết được điểm mạnh điểm yếu của bản thân, phát huy điểm mạnh và giảm thiểu điểm yếu, bình thản đối mặt.

BỨC THƯ THỨ 279

Trưởng thành là gì? Đừng dễ dàng trở thành người bạn không muốn, đừng điên cuồng chạy theo sau người khác, đừng thử giảng đạo lý cho những kẻ cố làm ra vẻ, đừng chen qua đám đông chỉ để xem con gián đã chết mấy ngày, đừng bao giờ chia sẻ hoài bão với người không bao giờ quan tâm đến bạn, không nhất thiết với ai với chuyện gì cũng phải đạt được kết quả, không thể đánh mất mình trong vô thức.

BỨC THƯ THỨ 280

Nếu bạn muốn tự do phóng khoáng, trước tiên phải học cách chấp nhận. Nếu bạn muốn độc lập, phải học cách sống kiên cường. Nếu bạn muốn yêu đương nồng cháy, vậy trước tiên phải học cách lãng quên, chỉ khi quên đi đau khổ lúc thất tình mới có được dũng khí để yêu thương. Bạn có thể làm tất cả mọi việc, nhưng trước đó phải xác định sẽ không đau buồn dù kết quả

ra sao. Muốn biết một người thực sự mạnh mẽ hay không, đừng nhìn vào việc anh ta có thể làm, mà hãy để tâm tới thứ anh ta có thể gánh vác.

BỨC THƯ THỨ 281

Bạn phải hiểu rằng, không phải mỗi lần vấp ngã đều sẽ có người đỡ bạn dậy, con đường bước trên hoa hồng không hề dễ dàng, để mọi sự buông trôi chỉ khiến chúng ta mềm yếu không gì đỡ nổi.

BỨC THƯ THỨ 282

Dần dần mới biết rằng, quá quan tâm đến người khác thường sẽ hại đến mình; dần dần mới biết rằng, theo thời gian dần trôi người đối tốt với mình ngày càng ít; dần dần mới biết rằng, có nhiều thứ chỉ có thể gặp mà không thể cầu, có những thứ chỉ đến một lần; dần dần mới biết rằng, chân thành với người chưa chắc đã được báo đáp, còn người mà bản thân thờ ơ thường sẽ trân trọng mình nhất; dần dần mới biết rằng, hiện

thực hóa ra lại bất lực như vậy; bản thân đã trưởng thành rồi.

BỨC THƯ THỨ 283

Tất cả những âu lo và cộc cằn của người phụ nữ, đều xuất phát từ việc bị đối xử tệ bạc. Không muốn bị thế tục nhấn chìm, vậy thì bắt đầu từ bây giờ, hãy yêu bản thân mình trước. Chúng ta đối với chính mình đủ tốt, mới có thể cứ thế bình an đến già.

BỨC THƯ THỨ 284

Phần lớn trong sự trưởng thành chính là chấp nhận, chấp nhận mỗi người mỗi ngã, chấp nhận thế sự vô thường, chấp nhận cô độc và trở ngại, chấp nhận cảm giác bất lực bất chợt ập đến, chấp nhận khuyết điểm của chính mình. Sau đó bắt đầu thay đổi từ nội tâm, trời tối thì bật đèn, trời mưa mang theo ô, buồn thì khóc, trời sáng lại phục hồi đầy năng lượng.

BỨC THƯ THỨ 285

Trước kia luôn lo lắng người khác không thích mình, thế là liều mạng tiếp cận để lấy lòng, nếu bị hiểu nhầm sẽ nóng lòng muốn lập tức giải thích và hóa giải, bây giờ càng trưởng thành nội tâm càng vững vàng hơn, không thích thì không thích thôi, trời rộng đường dài mỗi người mỗi ngã.

BỨC THƯ THỨ 286

Khi còn nhỏ chúng ta luôn muốn nhanh chóng lớn lên, sau khi trưởng thành mới phát hiện lúc nhỏ vẫn là trong sáng nhất; khi đi học chúng ta mong ước có thể được đi làm, sau khi đi làm mới hiểu thời gian khổ sở học tập chính là khoảng ký ức đáng lưu luyến; khi còn độc thân chúng ta hâm mộ những người đi đâu cũng có đôi có cặp, sau khi kết hôn mới biết rằng sự tự do lúc độc thân cũng là một niềm hạnh phúc không gì so bì được... Chúng ta luôn thẳng tiến về phía trước, những

gì đã đi qua đều lỗ mất rồi, chỉ có trân trọng thứ đang có ở hiện tại, trong ký ức của cuộc đời mới vui bớt nuối tiếc và oán hận.

BỨC THƯ THỨ 287

Đời người là vậy, sau khi trải qua mọi chuyện, bạn dần học được cách trước mặt mọi người quay lưng đi để khóc, khi ngoảnh lại liền nở nụ cười, học được cách giấu kín và phủ bụi những chuyện trong lòng. Có những chuyện, phải dùng sự kiên cường để chống đỡ.

BỨC THƯ THỨ 288

Trong cuộc đời mỗi người đều sẽ có một khoảng thời gian cô độc, cũng có những việc người khác không giúp được bạn, giống như con nhộng thoát kén để thành bướm, bạn chỉ có thể tự dựa vào chính mình mà thôi. Bạn buộc phải học cách chờ đợi trong cô độc, để đến ngày phá kén chui ra, trong khi đợi chờ hãy định hướng tương lai của mình, xây dựng thêm nhiều vây

cánh, kiên định với nghị lực và bồi dưỡng năng lực cho bản thân.

BỨC THƯ THỨ 289

Bạn không biết mình thực sự muốn gì là điều rất bình thường, bởi bạn vẫn còn trẻ. Nếu ai ngay từ đầu đã biết rõ bản thân phải làm thế nào, vậy thì cuộc sống sẽ chẳng còn ý nghĩa gì nữa. Chỉ có luôn nỗ lực, trải qua gian nan và hiểm nguy, chấp nhận thất bại và tôi luyện, ném trái nụ cười và nước mắt, cuối cùng mới có thể biết được điều bản thân thực sự muốn, đây mới là ý nghĩa cuộc sống.

BỨC THƯ THỨ 290

Trứng gà, đập vỡ từ bên ngoài là thức ăn, đập vỡ từ bên trong là sinh mệnh. Đời người cũng như vậy, "đập vỡ" từ bên ngoài là áp lực, "đập vỡ" từ bên trong là trưởng thành. Nếu bạn đợi người khác đập vỡ "vỏ trứng" giúp mình, vậy thì bạn chỉ có thể hỏng thành "thức

ăn" cho họ; nếu bạn có thể tự mình bứt phá, bạn sẽ phát hiện sự trưởng thành của bản thân giống như được tái sinh.

BỨC THƯ THỨ 291

Không có ai luôn thuận lợi trong mọi việc. Chúc bạn luôn kiên cường mạnh mẽ, rồi đến một ngày bạn có thể mỉm cười kể lại khoảng thời gian đã khiến mình từng khóc ấy.

BỨC THƯ THỨ 292

Đừng lo lắng khi phải chịu khổ, bởi chính những khổ đau trong cuộc sống mới thúc đẩy chúng ta vươn lên, giúp ý chí chúng ta thêm mạnh mẽ. Dưa chín mới có thể hái, nước chảy mới thành sông. Cũng như con bướm, sự trưởng thành của con người phải trải qua đấu tranh gian khổ, cho đến khi đôi cánh cứng cáp mới có thể sải cánh bay cao.

BỨC THƯ THỨ 293

Hồi cấp hai, khi bạn khóc, cả lớp sẽ vây quanh hỏi han. Khi cấp ba, bạn buồn sẽ có vài người bạn thân xoa đầu bạn, nói rằng bạn có họ, không sao đâu. Đến khi lên đại học, chẳng ai buồn bận tâm bạn thế nào. Khi đi làm, mọi người sẽ chỉ cho rằng bạn thật biết diễn trò. Thực ra, trưởng thành chính là bắt bạn phải một mình kiên cường.

BỨC THƯ THỨ 294

Trưởng thành, là khi bạn đi xa sẽ tự nhớ mang ô, ít khi để mình bị ướt; là khi bạn có thể ngăn được những giọt nước mắt, ít khi để mình cảm động đến nghẹn ngào; là khi bạn học cách đối xử tử tế với chính mình, chăm sóc tốt cho bản thân. Bạn dần dần sẽ trở thành một người độc lập, không cần nhờ tới yếu tố bên ngoài quyết định hạnh phúc.

➤ **DC TRAINING**

TÌM HIỂU BÍ QUYẾT KINH DOANH **Online, Offline**

mà đối thủ của bạn không
bao giờ muốn bạn biết.

THAM GIA NGAY

BỨC THƯ THỨ 295

Luôn có một số việc, chúng ta không mong muốn nó xảy ra, nhưng vẫn buộc phải chấp nhận; có một số thứ, chúng ta không muốn biết, lại bắt buộc phải hiểu; có một số người, chúng ta không thể thiếu, mà phải học cách buông tay. Con người chỉ có thể tự tác thành cho chính mình, đó chính là hiện thực.

BỨC THƯ THỨ 296

Chuyện tuyệt vời nhất trên đời này là, mỗi ngày tỉnh dậy lại là một ngày hoàn toàn mới, không cần phải đánh đổi bất cứ thứ gì và nó không bao giờ ngừng tiếp diễn. Mọi việc trên đời, chỉ cần bạn dụng tâm học hỏi, chẳng có gì là quá muộn.

BỨC THƯ THỨ 297

Bạn cần học cách bịt tai để không nghe thấy những âm thanh hỗn tạp; trên đời này chẳng có ai chưa từng

đau khổ cùng quẫn, người có thể chữa lành cho bạn chỉ có chính bạn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 298

Cuộc sống quan trọng nhất là, đừng mãi nhìn theo nơi xa xôi mơ hồ mà hãy làm tốt những việc mình hiểu rõ ngay bên cạnh.

BỨC THƯ THỨ 299

Trên đời chẳng có ai bị số phận bỏ rơi cả, đời người là một chuyến xe độc hành, những gì chúng ta nên làm chính là đối xử tốt với bản thân, trân trọng hôm nay, kỳ vọng ngày mai. Những gì đã qua, những gì đã bỏ lỡ, đều không thể trở lại; những gì đã mất, những gì đã kết thúc, chẳng thể có được lần nữa.

BỨC THƯ THỨ 300

Bạn nghèo, vẫn có người ở bên, đó chính là hạnh phúc; bạn ốm, có người chăm sóc, đó chính là hạnh

phúc; bạn lạnh, có người ôm lấy, đó chính là hạnh phúc; bạn khóc, có người an ủi, đó chính là hạnh phúc; bạn già rồi, vẫn có người bầu bạn, đó chính là hạnh phúc.

BỨC THƯ THỨ 301

Cuộc đời sẽ không phụ bạn đâu. Những lỗi rẽ sai lầm, những hàng lệ tuôn rơi, những giọt mồ hôi đã đổ xuống, tất cả đều giúp bạn trở thành con người "độc nhất vô nhị".

BỨC THƯ THỨ 302

Việc hôm nay có lớn đến đâu ngày hôm sau vẫn sẽ thành việc nhỏ; chuyện năm nay có lớn đến đâu sang năm mới cũng sẽ thành chuyện cũ.

BỨC THƯ THỨ 303

Bạn phải học cách kìm nén những lời muốn nói và mọi cảm xúc, dùng sự im lặng để biểu đạt điều bạn

ngĩ. Vậy không có nghĩa bạn đang trở thành kẻ lạnh lùng, mà là bạn đã học được cách nhẫn nhịn.

BỨC THƯ THỨ 304

Đời người nếu không thể vượt qua được sự mài dũa của thời gian, không vượt qua được lễ tẩy trần đầy những khó khăn thử thách, nhưng vẫn muốn thành công thì rất khó. Trong đời nhân xử thế, hết thảy đều phải cố gắng chịu đựng, ông trời để bạn trải qua phong ba bão táp rồi sẽ cho bạn nhìn thấy cầu vồng.

BỨC THƯ THỨ 305

Trở thành chính là, bạn không quan tâm tôi, tôi cũng sẽ không nhiều lời với bạn; bạn chế giễu tôi, tôi sẽ mỉm cười cho qua; nếu bạn yêu tôi, tôi sẽ yêu bạn nhiều hơn.

BỨC THƯ THỨ 306

Con đường bạn đang đi, không ai có thể quyết định phương hướng thay bạn; khi bị tổn thương không ai thay bạn lau đi những giọt nước mắt; trải

qua bao năm tháng hợp tan, bạn sẽ lĩnh hội được âm lạnh của tình người; đi qua bao nhiêu thị phi cuộc đời, bạn học được cách tự chữa lành vết thương! Có khổ, tự giải phóng mình; rơi lệ, tự vui vẻ nhấm nháp, thực ra đời người là một sự cảm nhận, một cuộc rèn luyện, một lần thấu hiểu, một canh bạc! Hãy nói với bản thân, làm người nhất định phải dựa vào chính mình!

BỨC THƯ THỨ 307

Rõ ràng trước giờ là kiêu người ngay cả việc đi vệ sinh hay ăn cơm cũng cần có người nhắc nhở, giờ sau khi lên đại học, ra ngoài xã hội lại có thể ăn cơm một mình, đi học một mình, tự ôn bài một mình. Chẳng biết

có phải do bản thân trở nên dũng cảm rồi không, hay vì đã ý thức được rằng đời người dài vậy, lấy đâu ra nhiều người đi cùng mình qua từng trạm tới vậy. Thực ra, những con đường phải đi phần lớn đều cần tự thân hoàn thành.

BỨC THƯ THỨ 308

Người thực sự mạnh mẽ đều phải trải qua những ngày tháng không ai giúp đỡ hay ủng hộ. Tất cả mọi việc chỉ một mình bạn gánh vác, mọi cảm xúc chỉ có bản thân biết. Nhưng chỉ cần can đảm chống đỡ vượt qua, tất cả đều sẽ đổi khác.

BỨC THƯ THỨ 309

Ai cũng sẽ có lúc mệt mỏi, không ai có thể gánh vác mọi tổn thương, ai rồi cũng sẽ phải trải qua quãng thời gian như vậy, học được cách để bản thân trưởng thành.

BỨC THƯ THỨ 310

Không cần biết bạn đã trải qua bao nhiêu đau thương, đến cuối cùng đều sẽ dần trôi vào lãng quên. Vì vậy, không gì có thể địch lại được thời gian.

BỨC THƯ THỨ 311

Thời gian trôi ngày càng nhanh, năm sau nhanh hơn năm trước. Lúc trước thường nghe người lớn bàn luận về những chuyện vụn vặt ở tận đâu tận đâu, cứ cho rằng bản thân sẽ chẳng bao giờ gặp phải những vấn đề như công việc, yêu đương, kết hôn, sinh con, đến một ngày bỗng phát hiện ra rằng, nó sớm đã ùn ùn kéo đến cuốn chúng ta tiến về phía trước, rồi sau đó lại nhận ra rằng, à, thì ra đó chính là cuộc sống, chẳng ai có thể trốn thoát được.

BỨC THƯ THỨ 312

Hành trình của đời người khó hay dễ chúng ta vẫn phải đi qua; tình cảm trên thế gian, lạnh nhạt hay ấm áp cũng đều tồn tại. Đừng kêu mệt, vì chẳng có ai thay bạn gánh vác đôi phần; đừng kêu khổ, bởi sẽ chẳng có ai thay bạn nếm trải; đừng yếu đuối, vì đâu ai mạnh mẽ thay bạn được.

BỨC THƯ THỨ 313

Biểu hiện của trưởng thành là, bạn không còn cãi lại bố mẹ, học được cách nhượng bộ để giữ gìn tình bạn; học được cách độc lập, không dựa dẫm vào người khác, bản thân phải tốt, trở thành điểm tựa cho ai đó; học cách nhìn nhận rõ bản thân, không phải rất tốt, nhưng cũng không đến nỗi tệ, đừng vênh váo, cũng đừng chỉ nhìn theo bước chân của người khác; biết cách giữ hình ảnh người mình yêu nơi sâu thẳm trái tim, âm thầm, không khoa trương.

BỨC THƯ THỨ 314

Người yếu đuối mới đi khắp nơi kể lể chuyện bất hạnh, người kiên cường sẽ âm thầm trở nên lớn mạnh.

BỨC THƯ THỨ 315

Người luôn nắm tay bạn thật chặt cũng có thể sẽ buông tay, người luôn cho bạn những lời hứa cũng có lúc thất vọng. Sau khi trải qua mới phát hiện ra rằng, thứ bạn thực sự muốn luôn phải do chính bạn giành lấy, chỉ có bản thân mới có tư cách đối xử tệ với chính mình.

#4

TÌNH YÊU ĐẸP NHẤT CHÍNH LÀ BÌNH ĐẲNG

Nhất định có một ngày bạn sẽ tìm được hạnh phúc của mình, sẽ mỉm cười với những đau khổ từng trải qua. Bạn sẽ cảm ơn người đã rời bỏ mình, anh ta không xứng với tình yêu của bạn, những điều tốt đẹp của bạn, trái tim cuồng nhiệt của bạn. Đến cuối cùng anh ta không phải là người mà số mệnh đã định sẵn dành cho bạn. Thật may không phải là anh ta.

BỨC THƯ THỨ 316

Tình yêu không phải anh chết tôi sống, mà là thói quen. Một người phụ nữ đã quen với tiếng ngáy của một người đàn ông, từ không thích ứng đến quen nếp, tới khi thiếu vắng lại không thể ngủ được, đây chính là tình yêu; một người đàn ông đã quen với sự tùy tiện, làm nũng, thậm chí gây sự vô cớ của một người phụ nữ, đó chính là tình yêu; một người sẽ vì người kia mà viết Blog, quan tâm anh ấy, đó cũng chính là tình yêu...

BỨC THƯ THỨ 317

Đừng bỏ lỡ một người yêu bạn đến tận xương tủy, vì trong sinh mệnh mỗi người, người như vậy chỉ có một, mà người này, có lẽ cũng chỉ có thể yêu như vậy một lần mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 318

Bất kỳ ai đều có năng lực thay đổi thế giới, tất nhiên bạn cũng không ngoại lệ. Tham gia nhiều hơn các hoạt động, giúp đỡ người khác cũng là giúp đỡ chính mình.

BỨC THƯ THỨ 319

Có một số phụ nữ, dù họ lấy ai cũng đều sống rất tốt. Họ đem những kỳ vọng đối với cuộc sống gửi gắm vào chính mình chứ không phải đối phương. Không hy vọng sẽ chẳng thất vọng, không phụ thuộc sẽ chẳng phải chịu tổn thương. Thực ra, thứ mà người đàn ông có thể cho bạn đều không phải là lâu dài thực sự. Niềm vui xuất phát từ tận sâu trong tâm hồn của chính bạn mới bền vững. Khi bạn không si mê, không dựa dẫm, không so đo với chính mình... Một bạn như vậy, dù lấy ai cũng sẽ hạnh phúc!

BỨC THƯ THỨ 320

Có một ngày, bạn đột nhiên phát hiện ra, anh ấy là người duy nhất dùng những năm tháng thanh xuân đẹp đẽ của mình cùng bạn trải qua bao gian khổ. Một người như thế, mong bạn hãy trân trọng.

BỨC THƯ THỨ 321

Một người buộc dây giày cho bạn, khiến bạn ăn đến béo tròn, cắt tóc mái cho bạn, xoa đầu bạn, khi bạn khóc đứng bên cạnh nhìn bạn, bạn đánh thì mặc cho bạn đánh, bạn mệt thì cô vũ, cười ngốc nghếch với bạn, luôn quan tâm bạn, hát cho bạn nghe, đó chính là người bạn cần phải trân trọng.

BỨC THƯ THỨ 322

Nếu như không gặp thì sẽ không có những nhớ nhung giày vò đằng đẵng sau này, bạn có lẽ vẫn sống như trước kia. Chỉ là, nếu không có lần gặp gỡ ấy, bạn

sẽ không biết rằng, có một loại tình cảm đau đến rơi nước mắt, nhưng khi nhớ tới lại bất giác mỉm cười, khiến người ta như mê như say.

BỨC THƯ THỨ 323

Có bao nhiêu tuyết rơi trong cuộc đời một người, chúng ta không thể thấy hết. Mỗi người đều cô đơn vượt qua mùa đông của chính mình. Khi bạn vì người mình yêu phấn đấu không chút sợ hãi, dù phải hải qua những năm tháng cô đơn thì lúc nhắc đến nó, điều lưu giữ tràn đầy trong nội tâm chính là cảm động.

BỨC THƯ THỨ 324

Hai người thật lòng yêu nhau sẽ không vì diện mạo chệnh lệch, cách biệt tuổi tác, chuyện của người cũ, những lời gièm pha hay bố mẹ phản đối mà buông tay từ bỏ. Chính sự không trân trọng, không nỗ lực, không tin tưởng lẫn nhau mới là thứ đánh bại một cuộc tình.

BÍ QUYẾT KINH DOANH

ONLINE
OFFLINE

Giúp bạn kiếm tiền bền
vững cả đời

THAM GIA MIỄN PHÍ

BỨC THƯ THỨ 325

Trong tình yêu, tâm thái tuyệt vời nhất chính là: Sự hy sinh của tôi đều là cam tâm tình nguyện, tôi tuyệt đối không bao giờ kể lể. Nếu anh có đi có lại, tôi sẽ vô cùng cảm kích; nếu anh không chút động lòng, tôi cũng không vì thế mà thất vọng. Rồi đến một ngày, tôi không còn muốn yêu anh như thế nữa, vậy thì chúng ta mỗi người một ngã, tìm kiếm hạnh phúc cho riêng mình.

BỨC THƯ THỨ 326

Ý nghĩa của "không thể buông" có lẽ là, dù bên cạnh bạn xuất hiện người khác, thậm chí là người tốt hơn, bạn vẫn nhớ đến người ấy. Nhớ giây phút người ấy nắm tay bạn bao bọc như cái kén, nhớ đến hương vị trong hơi thở của người ấy, nhớ cái ôm cuối cùng khi hai người chia tay, thật ấm áp mà cũng thật đau lòng.

BỨC THƯ THỨ 327

Mới yêu được mấy tháng đã muốn bên nhau cả đời, người mới quen vừa đối tốt với bạn một chút liền nghĩ sẽ làm bạn mãi mãi, chẳng trách oán hận toong bạn sao mà nặng nề, tổn thương sao nhiều đến vậy, đây đều là cái giá cho sự ngây thơ.

BỨC THƯ THỨ 328

Một người dù tốt đến mấy nhưng không muốn cùng bạn bước tiếp, vậy thì người đó chỉ là khách qua đường; một người tuy có nhiều nhược điểm, nhưng nguyện nhường nhịn mọi điều, bên bạn đến sau cùng, đó mới là bến đỗ.

BỨC THƯ THỨ 329

Cuộc đời này, sống cùng ai, sống thế nào, bên nhau bao lâu, có người vì tình yêu, có người vì vật chất, có người vì dung mạo, có người vì tiền đồ, có người vì áp

lực. Nhưng khi bạn cùng người mình chọn trải qua năm dài tháng rộng, bạn mới hiểu tiền đủ tiêu là ổn, dung mạo không quá xấu được. Kỳ thực, tiêu chuẩn của hạnh phúc thực chẳng cần lý do, vô cùng đơn giản, chỉ cần nụ cười nhiều hơn nước mắt, có nghĩa là bạn đã tìm đúng người.

BỨC THƯ THỨ 330

Phật nói, người bạn hận, kiếp sau sẽ không gặp, vậy nên đừng lãng phí thời gian với người ta; người bạn yêu, kiếp sau cũng sẽ không tương phùng, bởi thế kiếp này hãy trân trọng đối phương.

BỨC THƯ THỨ 331

Đến một ngày, bạn sẽ hiểu bản thân phải chăm sóc sắc đẹp, giữ gìn vóc dáng, đọc nhiều, đi du lịch nhiều hơn, có cách nghĩ của riêng mình, làm những điều bản thân thích, bồi dưỡng sự tự tin. Đừng trao cả cuộc đời vào tay một người đàn ông, cả ngày nghĩ lung tung

giống như một oán phụ, đợi đến lúc bạn vững vàng hơn, bạn sẽ thấy rằng cả mọi thứ đều trở nên rất dễ dàng, kể cả tình yêu.

BỨC THƯ THỨ 332

Một người đã quyết ra đi, từ nay về sau đừng có bất kỳ liên hệ nào cả. Nếu đôi phương chủ động liên lạc, chứng tỏ trong trái tim họ vẫn cố bạn; còn ngược lại, bạn cũng không cần thiết phải liên lạc làm gì. Tình cảm nhạt rồi, trái tim đã thay đổi, khi không còn yêu nữa, cho dù bạn có moi tim mình ra chẳng qua cũng chỉ làm phiền đối phương mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 333

Trên thế giới này, tình cảm vốn là thứ xưa nay không có sự công bằng. Người làm tổn thương bạn sâu nhất lại là người bạn yêu nhiều nhất; người đối với bạn tốt nhất, lại là người bạn mắc nợ nhiều nhất; người sớm rời xa bạn, bạn lại luôn nhớ nhung; nhưng người luôn

muốn bên bạn, bạn lại chê người ta phiền; tình yêu khiến bạn khóc, bạn lại không nỡ buông; biết rõ đâu là tình yêu mang lại hạnh phúc nhưng bạn lại không muốn. Sự bất công trong cuộc đời này chỉ là sự vương mắc của nội tâm. Chăm sóc người khác nhiều hơn, cuộc sống của bạn cũng sẽ tốt hơn.

BỨC THƯ THỨ 334

Nếu có một người nói thích bạn, xin hãy đợi đến khi anh ta tìm mọi cách chăm sóc bạn mới nên tin tưởng; nếu anh ta đồng ý đưa bạn đi du lịch, phải đợi đến khi anh ta đặt vé máy bay hãy vui mừng; nếu anh ta nói muốn cưới bạn, nhất định phải đợi đến khi anh ta mua nhẫn cưới quỳ trước mặt bạn mới cảm động. Tình cảm không phải chỉ là lời nói suông, quan trọng nhất vẫn là hành động.

BỨC THƯ THỨ 335

Yêu một người, đừng vội dốc hết tâm can, nếu phải hèn mọn trong tình yêu, chỉ bằng giữ lại chút kiêu ngạo và yêu thương cho chính mình.

BỨC THƯ THỨ 336

Khi sống cùng một người, nếu anh ta khiến bạn mỗi ngày đều phần chân lúc thức dậy, an tâm chìm vào giấc ngủ khi đêm về, làm bất kỳ việc gì cũng tràn đầy động lực, dạt dào kỳ vọng vào tương lai, vậy thì bạn đã không yêu sai người. Tình cảm phù hợp nhất sẽ không bao giờ dùng danh nghĩa tình yêu để giày vò lẫn nhau, mà là sự đồng hành, trở thành ánh mặt trời của đối phương.

BỨC THƯ THỨ 337

Người làm bạn khóc là người bạn yêu nhất. Người hiểu được những giọt nước mắt của bạn là người yêu

bạn nhất. Người vì bạn lau đi nước mắt, mới là người cuối cùng bên bạn bình yên qua tháng ngày.

BỨC THƯ THỨ 338

Nếu không thể ở bên nhau thì đừng cho đối phương bất kỳ hy vọng hay sự ám chỉ nào, đó mới là trách nhiệm lớn nhất; chia tay rồi, đừng làm phiền, đó mới là sự ám áp cuối cùng.

BỨC THƯ THỨ 339

Từ tình cảm mãnh liệt đến tình thân, từ cảm động đến cảm ơn, từ lãng mạn đến bình yên bên nhau. Thời gian càng lâu, càng không muốn rời xa đối phương, đó mới gọi là người yêu. Của hồi môn tốt nhất của người phụ nữ là một trái tim ấm áp và chu đáo, vật sính lễ tốt nhất của người đàn ông là một đời chiều chuộng và yêu thương. Đồng hành là lời thú nhận bền vững nhất, hạnh phúc là bạn tìm được một người ấm áp cùng bạn sống trọn đời.

BỨC THƯ THỨ 340

Tìm một người bạn không yêu mà yêu bạn đồng nghĩa với việc bạn không hề quan tâm đến thế giới mà bạn đang có. Trong thế giới đó, bạn chỉ tạm bợ sống cuộc đời không phải của mình. Tìm một người bạn yêu nhưng không yêu bạn, điều này có nghĩa bạn đã từ bỏ một thế giới vốn thuộc về mình, ngoài thế giới này ra, bạn sẽ làm kiệt quệ toàn bộ cuộc đời mình. Tìm một người bạn yêu và yêu bạn, vậy thì, từ đây thế giới sẽ chẳng có chuyện gì đáng nói nữa cả.

BỨC THƯ THỨ 341

Trên thế giới này, không tình cảm nào có thể quay trở lại. Cho dù có quay lại được, bạn cũng sẽ phát hiện ra tất cả đều đã thay đổi. Điều duy nhất có thể trở lại, chỉ là những ký ức chôn sâu trong trái tim. Đúng vậy, không thể quay lại, cho nên, chúng ta chỉ có thể tiến về phía trước.

BỨC THƯ THỨ 342

Em yêu anh, đã yêu hết một thời thanh xuân, từ ngây ngô đến trưởng thành, từ bông bột đến trầm lặng. Cảm ơn anh, đã tặng em một cuộc vui suông.

BỨC THƯ THỨ 343

Thời khắc yêu nồng đậm nhất bạn không muốn kết hôn, khi muốn ổn định thì người bên cạnh lại chưa chắc là người bạn yêu nhất, có lẽ đây chính là hôn nhân. Bạn đem hết thanh xuân tươi đẹp và tình cảm chân thành dành cho người trước đó, đến cuối cùng lại chọn sống bên người khác, đây gọi là thứ tự xuất hiện trong cuộc đời, một người cùng trải qua hoạn nạn lại lạnh nhạt đến già, một người tựa đã lãng quên chốn giang hồ lại nhớ nhung đến đau lòng. Một người của thời khắc rực rỡ, một người của năm tháng ấm áp, yêu tha thiết hay yêu sớm đều không bằng tình yêu đúng thời điểm.

BỨC THƯ THỨ 344

Nếu một người nhớ ngày sinh nhật của bạn, nhớ được bạn thích hay không thích điều gì, luôn bạn tâm cả những lời bạn vô ý nói ra, vì bạn mà bao lần ưu tư nhưng chưa từng để bạn nhìn thấy dáng vẻ yếu đuối, vì bạn mà làm việc anh ấy không thích, vì bạn mà từ bỏ sĩ diện, từ bỏ những gì gọi là nguyên tắc, từ bỏ tất cả, vì bạn mà thay đổi tính xấu, vì bạn mà cự tuyệt mọi sự mờ ám nhập nhằng, vì bạn mà thay đổi hoàn toàn, đây mới là người thực sự yêu bạn.

BỨC THƯ THỨ 345

Cô gái, bạn đã sẵn sàng chưa? Rồi bạn sẽ gặp một người, anh ấy sẽ đem lại sự lãng mạn và cảm giác an toàn mà bạn cần, mang lại niềm hạnh phúc đơn giản mà bạn muốn.

BỨC THƯ THỨ 346

Những gì bạn cần không phải là gượng ép bản thân trước mặt một người đàn ông để anh ta để ý tới bạn, mà là nỗ lực hết mình đồng thời chờ đợi một thời gian, sau đó sẽ có người đàn ông quỳ xuống đeo nhẫn vào ngón vô danh của bạn. Muốn người khác yêu bạn, trước tiên bạn cần phải yêu chính mình.

BỨC THƯ THỨ 347

Người từng rời bỏ bạn, xin hãy cho vào danh sách đen, không nói chuyện với anh ta nữa. Dù là lòng tự trọng, tự cường hay cố làm ra vẻ cũng được. Tóm lại, anh ta không còn liên quan tới cuộc đời của bạn, nếu kết quả là chia tay, vậy thì hãy cùng nhau bỏ qua, những gì đã xảy ra, chẳng qua chỉ là mảng ký ức về một cuộc tình tan vỡ, anh ta từng yêu bạn cũng tốt, chưa từng yêu cũng được, giờ đâu còn quan hệ gì nữa,

chia tay rồi thì hãy quên đi, tương lai mới có thể tốt đẹp.

BỨC THƯ THỨ 348

Rồi có một ngày, bạn sẽ vì một người bằng lòng trở nên tốt hơn, vì không muốn trở thành gánh nặng của đối phương mà cố gắng nỗ lực, chỉ là để chứng minh rằng bản thân xứng đáng với người ấy.

BỨC THƯ THỨ 349

Tình yêu quan trọng ở chất chứ không phải lượng, vội cũng không được. Có tình yêu rồi, hãy toàn tâm toàn ý; nếu không có tình yêu, một mình cũng thoải mái. Học cách sống một mình, bất kể bên cạnh có ai yêu thương bạn hay không. Làm tốt việc nên làm, có tình yêu hay không đều an nhiên đối mặt. Khi duyên phận đến, hãy vươn tay nắm bắt, khi duyên chưa tới, hãy để cuộc sống tràn đầy sắc màu.

Làm thế nào để

kinh doanh **ONLINE**
OFFLINE hiệu quả?

TÌM HIỂU NGAY

BỨC THƯ THỨ 350

Trong đời nên ít nhất một lần vì ai đó mà quên đi bản thân, không cầu có kết quả, không cần phải đồng hành, không mong sở hữu, thậm chí không hy vọng bạn yêu tôi, chỉ cầu trong những năm tháng thanh xuân đẹp nhất, tôi gặp được bạn.

BỨC THƯ THỨ 351

Rất nhiều người cho rằng, hai người hiểu rõ nhau giống như người thân sẽ không còn tình yêu nữa. Thực ra yêu đến mức bình đẳng mới là sự khởi đầu của một đời. Tình yêu mãnh liệt thường thay đổi, yêu bạn cũng có thể yêu người khác. Vì vậy, quan trọng không phải yêu bạn, mà là chỉ yêu mình bạn. Quan trọng không phải yêu bạn sâu đậm bao nhiêu mà là có thể yêu bạn đến cuối cùng. Tìm ai đó để yêu rất dễ, khó là yêu ai đó cả đời.

BỨC THƯ THỨ 352

Cái gọi là tình yêu, nên có dáng vẻ thế nào? Mãnh liệt sôi nổi, bất chấp tất cả, có phải là tình yêu? Nương tựa lẫn nhau, nắm tay đến khi bạc đầu, phải chăng là tình yêu? Bình đạm như nước, tương kính như tân, liệu có phải tình yêu? Thực ra, tình yêu đích thực nên là hai người cùng thấu hiểu, tôn trọng lẫn nhau, không quấy rầy, không ràng buộc, không chiếm hữu, sau đó đồng hành đi hết hành trình cuộc đời đàng đẵng.

BỨC THƯ THỨ 353

Phương thức tốt nhất để yêu một người là "kinh doanh" tốt bản thân, dành tặng đối phương một người yêu "chất lượng tốt". Không phải dốc sức đối tốt với một người, mà là người đó sẽ tận tâm yêu bạn. Tình cảm thế tục xưa nay thường khó tránh khỏi một thực tế: Bạn đáng giá mới có người xem trọng những hy sinh của bạn.

BỨC THƯ THỨ 354

Một cô gái thực sự thông minh sáng suốt sẽ hiểu: Tình yêu cần xuất phát từ hai phía. Bạn yêu anh ta, anh ta không yêu bạn, mối quan hệ này sẽ chẳng có ý nghĩa gì cả. Hãy buông tay, đó chính là yêu bản thân. Nhấn nại một chút, chờ đợi người thực sự thuộc về bạn.

BỨC THƯ THỨ 355

Tất cả sự phù hợp đều là do hai người nhường nhịn lẫn nhau và cùng thay đổi, không có ai trời sinh đã hợp nhau. Hai người cùng nỗ lực hướng đến mục tiêu chung, đó mới là tình yêu tuyệt vời nhất.

BỨC THƯ THỨ 356

Đã từng tay trong tay, nhưng lại không thể sánh vai đi đến cuối cùng, cũng tốt, ít nhất có thể khiến bạn học được cách yêu chính mình. Người tiền nhiệm là trường học tốt nhất, những giọt nước mắt rơi xuống có thể

ngung đong thành những viên kim cương khiến bạn thêm phần lấp lánh. Khi thất tình, hãy dùng thời gian buồn đau ấy để nâng cao bản thân, nhiều năm sau gặp lại, bạn mới có đủ dũng khí nói một câu: "Anh không lấy em, em không trách anh!"

BỨC THƯ THỨ 357

Từng có thời cho rằng, khi tình cảm giữa em và anh kết thúc, thời gian sẽ mất đi ý nghĩa. Sau đó có một ngày, em bỗng hiểu được ý nghĩa của anh đối với em. Không phải sự thiết yếu của cuộc đời, cũng không phải tiền đề của tương lai. Anh từng cùng em đi một đoạn đường, sự khởi đầu ngọt ngào, cũng từng trải qua mưa giở trắc trở. Trong cuộc sống lập đi lập lại nhưng ổn định sau này, cuối cùng em cũng có thể nói lời cảm ơn anh. Anh là lý do để những năm tháng ấy trở nên đáng nhớ, cũng khiến cho con đường này có thêm những cảnh sắc khác biệt.

BỨC THƯ THỨ 358

Mong bạn luôn tin tưởng vào tình yêu, không bị thế sự bó buộc, tìm được một người không phải "tạm bợ", có được cuộc hôn nhân "vì tình yêu".

BỨC THƯ THỨ 359

Tâm nguyện duy nhất khi về già là có một người cư ngụ trong tim, tồn tại trong sinh mệnh, nhớ đến sẽ thấy ấm áp, chân thành và vô cùng tự nhiên!

BỨC THƯ THỨ 360

Từng thật lòng yêu một người sẽ chẳng có cách nào quay lại làm bạn bè. Quên nhau giữa dòng đời xuôi ngược, từ đó về sau không ai nợ ai là sự tôn trọng và từ bi lớn nhất hai bên dành cho nhau. Cho nên, đoạn đường này chỉ có thể đi cùng người đến đây thôi, dù rằng ban đầu thật lòng định vì người mà bất chấp gian nguy, xông pha khói lửa.

BỨC THƯ THỨ 361

Đôi khi, ông trời để bạn kết thúc một mối quan hệ không phải vì không muốn cho bạn hạnh phúc, mà là do luôn quan tâm đến từng nỗi buồn của bạn, đến cả ông trời cũng thương bạn, cho rằng anh ta không xứng đáng, vì vậy mới để bạn ra đi.

BỨC THƯ THỨ 362

Đời người có hai thứ nhất định không được bỏ lỡ: Một là, chuyến xe cuối cùng để về nhà; hai là, người cuối cùng yêu bạn đậm sâu.

BỨC THƯ THỨ 363

Một người hiểu bạn, có thể mang lại một tình yêu khiến cả hai đều thoải mái. Một người không hiểu bạn đến cuối cùng sẽ khiến bạn hiểu một đạo lý: Đời người, hiểu so với tình yêu quan trọng hơn. Lâu dài nảy sinh tình cảm mới là duyên phận thật sự. Người thích bạn

cần hiện tại của bạn. Người yêu bạn cần tương lai của bạn. Tình yêu đích thực không phải vừa gặp đã yêu mà là lâu dài nảy sinh tình cảm; duyên phận thật sự không phải sự an bài của ông trời mà là sự chủ động của chính bạn. Đã yêu xin đừng từ bỏ, đã chấp nhận đồng hành xin hãy trân trọng.

BỨC THƯ THỨ 364

Đừng lừa gạt một người thích bạn. Cả đời gặp được một người yêu bạn không dễ, bỏ lỡ một chuyến xe có thể đợi chuyến khác, bỏ lỡ một người là bỏ lỡ cả đời.

BỨC THƯ THỨ 365

Trên đời này, không có người đàn ông nào có thể đưa đón bạn đi làm cả đời, càng không có người đàn ông nào không bao giờ nói dối bạn. Nhưng quả thực sẽ có người đàn ông nguyện cả đời bên bạn, không rời xa bạn. Hãy nhớ rằng, đã là con người thì sẽ có lúc buông thả, lười biếng, có khuyết điểm. Nhất định đừng ôm

những kỳ vọng mà đối phương không thể thực hiện được. Muốn biết đàn ông tốt bao nhiêu còn phải xem kỳ vọng của bạn nhiều tới đâu. Mong đợi ít đi một chút, những niềm vui bất ngờ sẽ nhiều hơn một chút.

BỨC THƯ THỨ 366

Không ai có thể dạy bạn làm thế nào để yêu một người hay làm thế nào để quên một người. Có lẽ trạng thái tốt nhất là, bạn đến, tôi sẽ nhiệt tình chào đón; bạn đi, tôi cũng không lấy làm bất ngờ. Có bạn bên cạnh rất tốt, nhưng không có cũng chẳng sao.

BỨC THƯ THỨ 367

Khuyết điểm lớn nhất của một người không phải ích kỷ, đa tình, bạo ngược, buông thả, mà là cố chấp yêu một người không yêu mình.

BỨC THƯ THỨ 368

Người hẹn hò với bạn, người kết hôn với bạn, đó là hai loại hoàn toàn khác nhau. Hẹn hò là anh ta tạm dừng lại bên bạn, nhưng không có sự thay đổi về hành trình của mình, bất cứ lúc nào cũng có thể ra đi. Còn kết hôn là buộc anh ta phải từ bỏ con đường riêng, nguyện cùng bạn đi chung đường. Vì vậy, yêu thì dễ, kết hôn mới khó. Người yêu bạn vẫn chỉ là người qua đường. Người quyết định lấy bạn mới gọi là người nhà.

BỨC THƯ THỨ 369

Trong tim mỗi người đều sẽ một hình bóng không thể quên. Dù bạn yêu thế nào cũng nên biết rằng, anh ta trong cuộc đời của bạn chỉ có hai kết quả, hoặc là người cuối cùng, hoặc chỉ là người qua đường, không có lựa chọn khác. Cũng có nghĩa là khi một người không thể trở thành bến đỗ cuối cùng của bạn thì tất nhiên sẽ trở thành người qua đường, điều này không

liên quan đến yêu hay không yêu. Vì vậy, hoặc bên nhau đến khi bạc đầu, hoặc chỉ lướt qua nhau, đây chính là hiện thực của tình yêu.

BỨC THƯ THỨ 370

Thế giới rộng lớn như vậy, có người đối tốt với bạn là niềm kiêu hãnh của bạn; trái tim con người bé nhỏ như vậy, có người vẫn cất giữ hình bóng bạn là niềm tự hào của bạn. Sẽ có một người luôn xem hòng bạn, mắt điều gì cũng không muốn đánh mất bạn. Thế giới này, tiền có thể mua được những thứ thật sự xa xỉ, nhưng thứ xa xỉ nhất mà bạn có bao nhiêu tiền cũng không thể mua được chính là một trái tim chỉ luôn nghĩ cho bạn.

BỨC THƯ THỨ 371

Khi chúng ta phải đi trên một con đường dài, trong những năm tháng đủ để trưởng thành đó, chúng ta dần dần sẽ trở nên thật tuyệt vời. Khi ấy, chúng ta sẽ gặp

một người vừa nắm lấy tay liền hiểu cách trân trọng lẫn nhau. Và rồi, chúng ta có thể nói với người đó rằng: "Có lẽ chúng ta gặp nhau hơi muộn, nhưng em muốn đem bản thân của hiện tại, một bản thân đã được chuẩn bị sẵn sàng từ lâu gửi gắm cho anh."

BỨC THƯ THỨ 372

Có một số người bạn cho rằng có thể gặp lại. Một số việc bạn tưởng có thể tiếp diễn mãi như vậy. Tuy nhiên, trong khi mặt trời lặn rồi lại mọc, mọi thứ đều đã thay đổi. Chia ly luôn dễ dàng hơn tương ngộ, vì gặp được nhau giữa hàng vạn người là duyên phận chỉ có một lần, còn chia lìa chỉ là kết cục của hai người. Yêu thương ngắn ngủi, mà lãng quên sao dài đến thế.

BỨC THƯ THỨ 373

Trên thế giới này, tình yêu có nhiều dạng tồn tại, có thể mãnh liệt, có thể bình đạm, cũng có thể lãng mạn

hoặc bị kịch. Có một dạng người, vừa mắng vừa cầm ô che cho bạn.

BỨC THƯ THỨ 374

Thời gian lâu dần, bạn sẽ phát hiện ngoại hình của một người đàn ông thực sự không quan trọng, quan trọng là trong đầu có trí tuệ, trong lòng có trách nhiệm! Lời nói ngọt ngào của người đàn ông không quan trọng, quan trọng là có thực hiện lời hứa hay không! Tiền của một người đàn ông nhiều hay ít không quan trọng, quan trọng là có tiêu vì bạn hay không! Một người đàn ông ở đâu không quan trọng, quan trọng là trong lòng anh ta có bạn hay không.

BỨC THƯ THỨ 375

Có một số việc giấu kín trong lòng có lẽ là tốt nhất, đợi thời gian dần qua sẽ trở thành chuyện cũ. Chuyện đau lòng nhất trong cuộc đời không phải mất đi người yêu, mà là vì quá yêu một người mà đánh mất bản thân.

Bán hàng Online
chủ động thiết kế
banners quảng cáo,
marketing

học ngay
PHOTOSHOP THẦN THÁNH

XEM CHI TIẾT

📷 📺 🐦

BỨC THƯ THỨ 376

Tình yêu thực sự đẹp chính là "không phí sức". Không cần phải dồn hết tâm trí để lấy lòng hay nỗ lực phô bày, hai người thoải mái thuận theo tự nhiên. Nếu trong tình yêu, bạn phải hao mòn rất nhiều sức lực để lấy lòng đối phương vậy đó không phải là mối duyên cùng bạn đi đến cuối cùng. Người thực sự yêu bạn sẽ không nõ để bạn phải vất vả như vậy.

BỨC THƯ THỨ 377

Khi bạn phải hy sinh quá nhiều, bạn không cách nào tự giải thoát được nữa. Người mà bạn không thể cắt đứt đã không còn là người bạn thích nữa, giờ chỉ còn mình bạn âm thầm hy sinh mà thôi. Khi bạn thán phục bản thân vì những gì mình đã bỏ ra thì người bạn yêu thực ra chỉ là chính bạn của hiện tại. Đến cuối cùng, trong vở kịch này, người cảm động chỉ có chính bản thân bạn mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 378

Xin hãy tin rằng, cuối cùng vào một ngày nào đó sẽ có một người toàn tâm toàn ý yêu bạn. Người đó chấp nhận tính nóng nảy khó chịu của bạn, chịu đựng sự buông thả tùy hứng của bạn, chia sẻ tất cả mọi thứ với bạn, cho dù vui hay buồn. Đốc cạn sự dịu dàng của mình để sưởi ấm trái tim tổn thương của bạn.

BỨC THƯ THỨ 379

Bạn luôn phàn nàn không có ai yêu mình, thực ra vấn đề nằm ở chính bạn, sự phòng bị đối với người lạ quá lớn, không tình nguyện chủ động tìm hiểu người khác cũng không muốn cho người khác tìm hiểu mình. Dễ cảm động nhưng không dễ động lòng, tin vào tình yêu đích thực nhưng lại không chịu đi tìm tình yêu. Người không muốn mở lòng, đáng phải sống cô độc cả đời.

BỨC THƯ THỨ 380

Bạn nỗ lực như vậy, không phải vì muốn gả cho một đấng lang quân như ý trong truyền thuyết mà người đời đồn đại; bạn giỏi giang như vậy, không phải chỉ để làm mẹ của một đứa trẻ. Bạn trước nay không nợ ai tình cảm, cũng không nợ nần con cái của bất cứ ai, bạn chỉ nợ chính mình một cuộc sống hạnh phúc.

BỨC THƯ THỨ 381

Ngoại hình quyết định khả năng ở bên nhau, tính cách quyết định sự hòa hợp, vật chất quyết định sự ổn định, sự tin tưởng quyết định độ bền lâu của một mối quan hệ.

BỨC THƯ THỨ 382

Một người hiểu bạn sẽ không bao giờ khiến bạn buồn; nếu biết rõ làm như vậy khiến bạn không thoải

mái nhưng anh ta vẫn làm, người đầy ác ý và ngu xuẩn như vậy không đáng được tha thứ.

BỨC THƯ THỨ 383

Cách tốt nhất đối với một người là từ bỏ, bất luận có còn nhưng nhớ cũng không làm phiền. Cuối cùng có một ngày bạn sẽ biết, mất đi thực tế hơn rất nhiều so với có được.

BỨC THƯ THỨ 384

Tôi lên kế hoạch sẵn sàng sống cùng anh ấy trọn đời, nhưng cũng chuẩn bị sẵn sàng cho việc anh ấy có thể ra đi bất cứ lúc nào, có lẽ đây là quan điểm tốt nhất của tình yêu, yêu sâu đậm nhưng không phụ thuộc.

BỨC THƯ THỨ 385

Hạnh phúc nhất trên đời này chính là: Người bạn đợi đang đợi bạn, người bạn quan tâm cũng quan tâm bạn, người bạn nhớ nhưng cũng thương nhớ bạn, người

bạn yêu cũng yêu bạn, người bạn hiểu lại càng hiểu bạn hơn.

BỨC THƯ THỨ 386

Tình yêu quan trọng ở chất chứ không phải lượng, vội cũng không được. Có tình yêu rồi, hãy toàn tâm toàn ý; nếu không có tình yêu, một mình cũng thoải mái. Học cách sống một mình, bất kể bên cạnh có ai yêu thương bạn hay không. Làm tốt việc nên làm, có tình yêu hay không đều an nhiên đối mặt. Khi duyên phận đến, hãy vươn tay nắm bắt, khi duyên chưa tới, hãy để cuộc sống tràn đầy sắc màu.

BỨC THƯ THỨ 387

Chọn đàn ông không cần gì ngoài chuyện người đó phải yêu bạn, dù anh ta có tiền, tài giỏi, đẹp trai, có khả năng ăn nói, IQ cao, có bản lĩnh, hiểu thuận đến mức cảm động trời xanh, thích làm việc thiện, nhưng không hề yêu bạn, vậy có tác dụng gì chứ!

BỨC THƯ THỨ 388

Đôi khi, người bạn lựa chọn ở bên cả đời sẽ "giữa đường xuống xe". Người bạn một lòng một dạ lại là kẻ chân chừ do dự nhất. Cho nên, yêu cũng được, kết hôn cũng được, thực ra mọi sự chọn lựa đều không phải do bạn muốn mà được. Sự lựa chọn của bản thân mỗi người thường không đáng tin cậy. Người thực sự có thể ở bên bạn cả đời là do tự bạn trông nom coi sóc mà có. Rồi mọi sự cứ thế thấm thoát qua đi. Cuộc sống đều trôi qua như vậy cả.

BỨC THƯ THỨ 389

Chúng ta dùng nhiều năm để yêu một người, lại dùng từng ấy năm để quên đi người đó, từng yêu từng đau, sau đó lại nắm tay người khác tiến đến hôn nhân.

BỨC THƯ THỨ 390

Xác suất để hai người gặp nhau là cực kỳ nhỏ, hai người yêu nhau là chuyện đẹp nhất. Gặp được là ý trời, tất cả đều là may mắn.

BỨC THƯ THỨ 391

Tình yêu không phải một vài lời hứa, tình yêu cũng không phải chỉ bên nhau một, hai ngày, càng không phải những lời thề non hẹn biển được viết trên giấy hay nói suông. Tình yêu là trách nhiệm không xa rời không từ bỏ, hơn nữa đó là sự đồng hành bình đẳng. Nếu là tình yêu đích thực, hãy yêu sâu đậm, nếu không yêu, xin hãy rời đi.

BỨC THƯ THỨ 392

Khi có người yêu thương, nước mắt mới thật sự là nước mắt, nếu không nó chỉ là thứ chất lỏng mang vị mặn; được người thương cưng chiều, nũng nịu mới

được coi là nững nịu, nếu không chính là tự tìm chỗ chết.

BỨC THƯ THỨ 393

Mong có một ngày, bạn sẽ gặp một người hoàn toàn xa lạ, không hề có nền tảng tình cảm, nhưng cảm giác như có thể sống cùng nhau rất hạnh phúc. Thế là, trái tim mệt mỏi quá đỗi cuối cùng cũng bằng lòng cập bến.

BỨC THƯ THỨ 394

Hai người yêu nhau xảy ra cãi vã, thường không phải do không còn tình cảm, mà là vì yêu quá nhiều. Khi yêu sâu đậm, một chút mâu thuẫn cũng sẽ làm con người ta tổn thương sâu sắc. Bởi vì quá coi trọng nên không thể buông tha. Tình yêu đích thực không phải không cãi vã, không giận dỗi, không chọc tức, không gây sự, mà là sau khi cãi vã, âm ỉ, khóc lóc, mắng mỏ, người thương mình nhất cuối cùng vẫn là đối phương.

Tình yêu chính là phải biết ơn với ưu điểm và khoan dung với khuyết điểm của đối phương, vì tình yêu là kiên trì bên nhau.

BỨC THƯ THỨ 395

Người yêu bạn suốt đời, không phải minh chứng cho một tình yêu mãnh liệt sôi nổi, cũng không phải là những lời hứa hẹn, thề thốt. Mà là khi tất cả mọi người bỏ rơi bạn, chỉ có anh ấy vẫn lặng thầm bên bạn; khi tất cả mọi người đều tán dương bạn, chỉ có anh ấy nắm tay bạn mỉm cười đứng lên, dường như tự hào nói rằng, điều này tôi đã sớm biết rồi.

BỨC THƯ THỨ 396

Có người mang cho bạn cả thế giới, nhưng bạn vẫn không muốn nhìn anh ta. Có người bạn chỉ vừa nhìn liền nhận định anh ta là cả thế giới của mình. Người thật sự có thể khiến bạn một lòng yêu thương không

phải người luôn chăm sóc che chở cho bạn, mà là người đem lại cho bạn cảm giác đặc biệt.

BỨC THƯ THỨ 397

Nếu thật sự có một ngày, người không thể quay về biển mất, người không thể rời bỏ buông tay, một vài người xuất hiện rồi ra đi, sau đó tất cả lại quay về điểm xuất phát, chỉ là thêm một phần ký ức trĩu nặng. Nhưng không sao, thời gian sẽ đem đúng người đến bên bạn.

BỨC THƯ THỨ 398

Trước hai mươi lăm tuổi, quá xem trọng tình yêu, trong mắt lúc nào cũng chỉ có người yêu. Sau hai mươi lăm tuổi, sức lực dồn cho tình yêu dần dần chuyển rời, yêu thương người thân và bạn bè, yêu những cảnh đẹp thế gian, yêu cơ thể, mái tóc, làn da của chính mình, yêu cái đẹp và đồ ăn. Bây giờ tình yêu vẫn rất quan trọng với tôi, tôi cũng nỗ lực tìm kiếm, nhưng thực sự có là có, không có thì thôi không đáng vì nó mà rơi lệ.

Vẫn là câu nói ấy, tất cả mọi chuyện, chỉ cần bạn cảm thấy không sao thì sẽ chẳng có vấn đề gì cả.

BỨC THƯ THỨ 399

Đôi khi thế giới này thật rộng lớn, lớn đến mức chúng ta cả đời cũng không có cơ hội gặp gỡ. Đôi khi lại thấy thế giới này thật nhỏ bé, nhỏ đến nỗi vừa ngược lên liền nhìn thấy khuôn mặt mỉm cười của bạn. Vì vậy, khi gặp được, xin hãy cảm ơn; khi được yêu, xin hãy trân trọng; khi quay đi, xin hãy tao nhã; khi tạm biệt, xin hãy mỉm cười; bởi vì một khi quay người ra đi, có lẽ sẽ là cả đời.

BỨC THƯ THỨ 400

Thật ra trong cuộc đời căn bản không có người tốt nhất, hợp nhất, tất cả là do hai người từ từ tiếp xúc và cố gắng.

BỨC THƯ THỨ 401

Đã quen với việc người ấy đối tốt với bạn, bạn liền cho rằng tất cả là lẽ dĩ nhiên. Đến một ngày người ta không còn đối tốt với bạn nữa, bạn liền cảm thấy oán hận. Thật ra không phải người khác không tốt, mà là yêu cầu của bạn trở nên quá nhiều rồi.

BỨC THƯ THỨ 402

Nhưng nhớ không quên chưa chắc đã là yêu, có lẽ là vì nuôi tiếc và không cam tâm. Hãy tin rằng vận mệnh sẽ có sắp xếp tốt nhất. Người trong hồi ức đừng bao giờ gặp lại, gặp rồi sẽ chẳng còn là hồi ức nữa. Đôi khi không hẳn bạn đang hoài niệm về một ai đó, mà là quãng thời gian ở bên người ấy.

BỨC THƯ THỨ 403

Hạnh phúc, xưa nay đều như nước chảy nhiều mà thành sông. Không cách nào đo lường, càng không thể

tính toán, việc duy nhất có thể làm là trước khi nó đến hãy cứ vững tin, sau khi nó đến thì lặng lẽ tận hưởng. Thà rằng ôm trái tim kỳ vọng tiếp tục chờ đợi chứ không muốn thỏa hiệp với thời gian, bởi vì tôi tin rằng hạnh phúc có lẽ đến muộn, chứ không phải sẽ mãi không đến.

BỨC THƯ THỨ 404

Mỗi lần thất vọng, em sẽ bớt làm đôi chút những chuyện minh chứng cho tình yêu bản thân dành cho anh, cho đến khi biệt danh của anh đổi thành tên thật, xóa bỏ mục "quan tâm đặc biệt", online sẽ không chủ động tìm anh, thu dọn những món quà anh tặng, xóa đi tất cả hình ảnh, không còn âm thầm dõi theo anh, chính là lúc nên nói lời tạm biệt. Nhiều năm sau đó, chẳng biết anh có còn nhớ đến một người từng cố gắng trân trọng anh hay không.

Bạn nhấn vào link dưới đây hoặc vào hình để tải về Tập 2 nhé

<https://phamtienhung.vn/review/999-la-thu-gui-cho-chinh-minh-tap-2/>

BỨC THƯ THỨ 405

Không ai cả đời chỉ yêu mà không làm bất cứ việc gì khác, có lẽ khi bạn quay đi, anh ta đã rời xa bạn, đó là việc không cách nào tránh được, mỗi ngày đều đang xảy ra. Đừng tin vào những bộ tiểu thuyết diễm tình, vì chúng ta sống trong hiện thực, cũng không phải cổ tích, sẽ không có ai đợi ai cả đời.

BỨC THƯ THỨ 406

Muốn biết một người đàn ông có phải mẫu người bạn thích hay không, đừng nhìn vào khi hẹn hò anh ta ga lăng hào sảng ra sao, mà nên xem lúc vô cùng mệt mỏi anh ta có còn giữ bộ dạng mà bạn thích hay không. Muốn biết một người đàn ông có thật lòng yêu bạn hay không, đừng nhìn vào lúc anh ta vui vẻ quan tâm chăm sóc bạn, vì lúc đó anh ta thậm chí có thể đối xử tốt với cả người ăn xin, mà nên xem lúc khó khăn thất bại liệu anh ta có còn để tâm đến cảm nhận của bạn hay không.

BỨC THƯ THỨ 407

Chuyện buồn nhất có lẽ là khi bạn gặp được một người đặc biệt, nhưng biết rõ hai người vĩnh viễn không thể ở bên nhau, hoặc sớm hoặc muộn, bạn buộc phải từ bỏ.

BỨC THƯ THỨ 408

Hạnh phúc là khi tình cảm mãnh liệt trở nên nguội lạnh, dung nhan tàn phai, nhưng nắm lấy tay bạn vẫn là đôi bàn tay ấy mà không hề hối hận; cho dù khi tiền bạc đã cạn, thậm chí tay trắng, bên cạnh bạn vẫn là trái tim không đổi thay.

BỨC THƯ THỨ 409

Trong tình cảm, một người có thể dễ dàng từ bỏ bạn, chứng tỏ anh ta không yêu bạn. Bất luận biểu hiện của anh ta có không nở đến thế nào, vương vấn và đau khổ ra sao, chỉ cần là dễ dàng buông tay thì người đó

nhất định không yêu bạn. Vì điều quan trọng nhất trong tình yêu chính là không từ bỏ. Trở ngại, tai nạn, bệnh tật, nghèo khó... đều không khiến bạn từ bỏ tình yêu. Không rời không buông mới là tình yêu đích thực.

BỨC THƯ THỨ 410

Nếu một người quyết định rời xa bạn, anh ta nhất định đã chuẩn bị sẵn lý do, bạn không cần phải lắng nghe những cái có vẻ đường hoàng được suy tính kỹ càng. Những gì rời bỏ bạn là thứ vốn không thuộc về bạn, tạm biệt quá khứ, từ đây mây tan gió thoảng, xóa bỏ hết chuyện cũ. Đòi người ngán ngủ, đừng để mình sống mãi trong ký ức.

BỨC THƯ THỨ 411

Chúc bạn sớm gặp được một người sẽ dùng cả đời mình dày công nâng niu chăm sóc bạn, dùng năm tháng đàng đẵng sắp xếp ôn hòa cho bạn.

BỨC THƯ THỨ 412

Dù yêu cũng đừng hèn mọn đi lấy lòng người không yêu bạn, dù hận cũng đừng gièm pha sau lưng người từng một thời bên bạn.

BỨC THƯ THỨ 413

Nếu có một ngày bạn không còn tìm kiếm tình yêu nữa, chỉ yêu thôi; nếu bạn không còn khát vọng thành công nữa, chỉ làm việc thôi; bạn không còn theo đuổi sự trưởng thành nữa, chỉ tu dưỡng thôi, lúc đó tất cả mới chính thức bắt đầu!

BỨC THƯ THỨ 414

Người không đợi được nữa thì đừng đợi, sự si tình của bạn không thể lay động người không yêu bạn. Khiến bạn tổn thương không phải do sự tuyệt tình của đối phương, mà là sự ảo tưởng cố chấp trong lòng bạn. Hãy dừng cảm hơn một chút, quay người đi, bạn phải

chấp nhận buông bỏ vài thứ, mới có thể đạt được một "bạn" hoàn hảo.

BỨC THƯ THỨ 415

Nếu rất thích một người, thì hãy giữ khoảng cách bạn bè là đủ, như vậy mới có thể gắn bó cả đời. ngàn vạn lần đừng tham vọng gần gũi thân thiết hơn, con người một khi có dục vọng thì định trước là sẽ mất đi.

BỨC THƯ THỨ 416

Tình cảm giữa người với người, đôi khi giống như áo len, khi đan thì cần thận dè dặt từng mũi từng đường, khi tháo lại chỉ cần nhẹ nhàng kéo, tựa như một câu nói đùa hay chỉ một hiểu lầm nhỏ, tất cả tình cảm liền không còn nữa! Bạn bè không cần nhiều, đáng quý ở chỗ đồng hành cùng vượt qua mưa gió; tình cảm dám bàn tới chuyện dài lâu, quan trọng ở chỗ cầu được ước thấy.

BƯỚC THƯ THỨ 417

Bước đầu tiên khi yêu là khiến bản thân đẹp hơn. Việc đầu tiên khi kết hôn là khiến bản thân trở nên đáng tin cậy. Bước đầu tiên khi sinh con là bản thân phải có tiền. Rất nhiều sự việc không phải bạn muốn làm là có thể làm được, trước tiên phải để bản thân có đủ các điều kiện.

BƯỚC THƯ THỨ 418

Hai người yêu nhau, nhất định phải chân thành, khi bất đồng phải thấu hiểu, lúc tức giận cần bình tĩnh, khi vui vẻ phải chia sẻ, khi trách móc cần lượng thứ. Một khi đã nắm tay, đừng dễ dàng nói lời từ biệt; con người khi chỉ còn một chiếc giày mới thấm mùi vị của sự mất mát.

BỨC THƯ THỨ 419

Hãy phung phí cuộc đời cho những điều tốt đẹp, lãng phí cân nặng cho những món ăn ngon và hoang phí tình yêu cho người trong lòng bạn.

BỨC THƯ THỨ 420

Sự tôn thương mà đàn ông mang đến cho phụ nữ không hẳn bởi vì anh ta đã yêu người khác, mà là khi cô ấy kỳ vọng thật nhiều, anh ta lại khiến cô ấy thất vọng, khi cô ấy mềm yếu anh ta lại chẳng mang đến cho cô ấy niềm an ủi nên có.

BỨC THƯ THỨ 421

Thực ra, bạn có thể cảm nhận được một người yêu hay không yêu bạn, hơn nữa cảm giác này tương đối rõ ràng và chính xác, không cần lừa dối hay miễn cưỡng chính mình. Nếu thật sự không thành, hãy học cách buông bỏ.

BỨC THƯ THỨ 422

Yêu một người là việc của riêng bạn, hãy giữ vững thái độ như vậy đối với cuộc sống. Chỉ cần vẫn muốn tiếp tục, vậy thì cứ khóc lớn một trận rồi bất chấp khó khăn dần thân yêu tiếp. Trên đời này thứ được gọi là duyên phận có một phần do tự tay ta giành lấy.

BỨC THƯ THỨ 423

Thực ra không phải ai cũng có tình tình dễ chịu, nếu bạn may mắn gặp đúng người bằng lòng nuông chiều bạn thì hãy nhớ rằng, đừng giày vò tình cảm của người ấy.

BỨC THƯ THỨ 424

Hãy học cách sống một mình, bất luận bên cạnh có người yêu thương hay không. Làm tốt những điều bản thân nên làm, yêu hay không yêu đều an nhiên đối diện.

BỨC THƯ THỨ 425

Nếu thích, vì sao không nói ra? Nếu không yêu, vì sao lại quyến rũ người khác? Trên đời này, tất cả mọi sự đều có thể mơ hồ, chỉ có tình cảm bắt buộc phải rõ ràng.

BỨC THƯ THỨ 426

Một người con gái nếu thật lòng yêu bạn, vậy thì cô ấy sẽ cam tâm tình nguyện vì bạn mà ghen tuông. Tín nhiệm không phải tiêu chuẩn duy nhất để đem ra khảo nghiệm tình yêu, ghen tuông cũng là một phần trong đó.

BỨC THƯ THỨ 427

Nếu biết chắc không thể có người ấy, vậy phải cưỡng ép bản thân mỗi ngày nghĩ về người ấy ít dần đi. Đột nhiên từ bỏ đương nhiên rất khó. Thất vọng tích tụ đủ rồi, đem tình yêu từng chút tách rời khỏi linh hồn,

đau khổ có thể sẽ dần vơi bớt. Rời xa một người cũng cần phải diễn tập, dần dần bình lặng, từ từ mờ nhạt... cho đến khi không nhìn thấy nữa.

BỨC THƯ THỨ 428

Nghe nói "chào buổi sáng" là lời hỏi thăm thâm tình nhất, "chúc ngủ ngon" là lời tỏ tình bền lâu nhất. Mỗi tối trước khi đi ngủ, bạn nói "chúc ngủ ngon", đó là thứ hạnh phúc đơn giản nhất nhưng lại lâu dài nhất.

BỨC THƯ THỨ 429

Hãy đi gặp người bạn muốn gặp, tranh thủ vàng dương đang rực nắng, gió thoảng nhẹ bay, nhân lúc người ấy còn đó và bạn vẫn chưa già.

BỨC THƯ THỨ 430

Người thực sự yêu bạn sẽ không bỏ lỡ bạn, vì tình yêu sẽ khiến anh ta điên cuồng. Người bị động đợi chờ tất cả chúng tỏ anh ta không yêu bạn. Vì tình yêu chính

là chủ động. Tình yêu đẹp nhất sẽ khiến bạn không ngừng hoàn thiện bản thân, nhưng không cần phải đánh mất chính mình.

BỨC THƯ THỨ 431

Cho dù bạn có muốn thừa nhận hay không thì hầu hết những người từng yêu trong đời, đều từ lạ thành quen, rồi từ quen trở thành xa lạ... Dần dần, khiến chúng ta rung động không còn là câu "tôi yêu em", mà là câu "tôi bên em". Tình yêu không phải điểm cuối cùng, mà bên nhau mới là chốn về.

BỨC THƯ THỨ 432

Trong tình yêu điều bất lực nhất chính là sự từng trải của hai người không tương xứng. Khi bạn như chú chim non đơn thuần mới biết yêu, nghĩ tình sâu như biển, thì đối phương đã trải qua vạn sự gió mưa không muốn yêu thêm lần nữa.

BỨC THƯ THỨ 433

Tôi không hiểu như thế nào mới được gọi là vừa đúng lúc, tôi chỉ không muốn phụ lòng ai. Khi cần dang tay ôm lấy tôi tuyệt đối sẽ không lùi bước, những lúc nên cười tôi tuyệt đối sẽ không khóc.

BỨC THƯ THỨ 434

Có người, nên quên thì hãy quên đi! Nhớ nhưng không buông trong mắt bạn là yêu, trong mắt đối phương lại là sự phiền toái, còn trong mắt người khác là ti tiện.

BỨC THƯ THỨ 435

Nếu bạn không buông bỏ được người bạn yêu lắm, bạn sẽ vĩnh viễn không tìm được tình yêu đích thực.

BỨC THƯ THỨ 436

Chúng ta trân trọng một người, chắc chắn đã từng cảm động vì người đó; chúng ta từ bỏ một người, hẳn từng phải thất vọng vì người đó. Người bên cạnh bạn, vì trái tim ấm áp mà dùng tình nghĩa trao đổi, mới không thể tách rời; người hiểu bạn, vì cung chiêu luyện tiếc mà không thể thay thế, mới không rời đi. Thực ra, một người hạnh phúc không phải bởi họ có được thứ tốt nhất trên đời, mà là vì họ biết trân trọng người đã ở bên mình.

BỨC THƯ THỨ 437

Có bốn điều vô dụng nhất trong thế giới tình cảm: Hối hận sau khi chia tay, sự quan tâm khi không còn yêu, lòng tự tôn cao ngất ngưỡng, sự lương thiện của kẻ có IQ thấp.

BỨC THƯ THỨ 438

Thời gian khiến thứ sâu sắc càng trở nên sâu sắc, thứ nhạt nhòa càng nhạt nhòa hơn. Cùng giữ gìn trái tim thuần khiết cho nhau, an nhiên qua ngày tháng.

BỨC THƯ THỨ 439

Giữa con người với nhau, tình cảm là thứ mong manh nhất, chỉ cần một sai lầm sẽ khiến người ta quên đi tất cả những điều tốt đẹp bạn từng có.

BỨC THƯ THỨ 440

Yêu một người hãy đối tốt với người đó, đừng nghi ngờ quá nhiều. Chuyện của sau này thì để sau này nói, đừng lo lắng lung tung hay nghi ngờ vô cớ. Điều gì phải xảy ra cuối cùng sẽ xảy ra, bạn muốn cản cũng không cản được, những điều không xảy ra bạn có ở đó võ đoán cũng chỉ ảnh hưởng đến tâm trạng của bản thân mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 441

Đừng hoài công chờ đợi một người không có tương lai, cứ coi như gió chưa từng thổi, anh ta chưa từng xuất hiện, bạn cũng chưa từng yêu.

BỨC THƯ THỨ 442

Chừng mực là tiêu chuẩn cho sự trưởng thành trong tình yêu. Nó khiến con người ta hiểu được phải tuân thủ khoảng cách cần thiết giữa người với người. Khoảng cách này có hàm ý chỉ sự tôn trọng độc lập cá nhân của đôi phương, bao gồm cả sự tôn trọng quyền sống một mình của đôi phương.

BỨC THƯ THỨ 443

Tình yêu lớn nhất thế giới là sự nhẫn nhịn. Một số người yêu bạn nhưng không muốn nhún nhường. Vì điều này đòi hỏi đôi phương phải trả giá bằng sự thay đổi hoặc để cuộc đời nuốt gọn mọi sự nóng nảy. Cho

bạn tiền rất dễ, ở bên bạn cũng không quá khó, nhưng thực sự có thể âm thầm thay đổi và nhường nhịn mới là thử thách lớn lao nhất. Muốn biết một người có tốt với bạn hay không, cần xem người đó có thể vì bạn mà thay đổi bao nhiêu.

BỨC THƯ THỨ 444

Màn đêm buông xuống là thời điểm tâm linh con người mềm yếu nhất, cũng là lúc nhớ nhung điên cuồng nhất. Thực ra một mình không hề cô đơn, nhớ một người mới thực sự cô đơn.

BỨC THƯ THỨ 445

Trên thế giới này, điều gì cũng có thể tạm bợ, chỉ có hôn nhân là không cách nào tạm bợ. Bởi vì thứ bạn muốn không phải một tờ giấy đăng ký kết hôn, mà là một cuộc sống sau hôn nhân. Từ kết hôn đến khi già, bạn có một cuộc đời mấy chục năm. Bên nhau một đời, sao có thể tạm bợ chứ? Một ngày nào đó, bạn sẽ chẳng

thể đôi diện với một người tạm bợ. Vì vậy, cuộc đời chính là thà cô độc còn hơn làm trái lòng mình. Dù có hối tiếc cũng không thể tạm bợ.

BỨC THƯ THỨ 446

Việc gì quyết định từ bỏ, xin hãy từ bỏ dứt khoát. Những ai đã quyết định không gặp nữa, thì đừng bao giờ gặp lại. Xin đừng làm những việc phản bội chính mình. Nếu muốn yêu người khác, trước tiên hãy yêu chính mình.

BỨC THƯ THỨ 447

Đi sai đường, hãy nhớ quay lại; yêu nhầm người, hãy biết buông tay. Lòng người cũng có lúc trái ngược, lấy chân thành đổi chân thành; tình cảm cũng cần có sự qua lại, dùng trái tim sưởi ấm trái tim. Người muốn đi không thể giữ, người giả vờ ngủ có gọi cũng không tỉnh, người không thích bạn không gì lay động được.

Chỉ đi cùng nhau qua một đoạn đường mà thôi, hà tất để nhớ nhung dài hơn cả những gì đã trải qua?

BỨC THƯ THỨ 448

Trong vô số những đêm mất ngủ, nhất định sẽ có rất nhiều người, ban đầu theo thói quen lặng lẽ nhắm mắt, nhớ đến gương mặt của một người. Nhớ lại những lời từng nói trước kia, nhớ những con đường từng cùng nhau đi qua, nhớ đến tất cả, một mình cười ngốc nghếch, sau đó ôm nỗi đau khổ vô tận chìm vào cõi mộng. Có lẽ, điều đẹp nhất không phải lưu giữ thời gian, mà là ký ức, chỉ mong thời gian như lần đầu gặp gỡ.

BỨC THƯ THỨ 449

Một trái tim từng tổn thương bao nhiêu lần mới buộc phải lựa chọn từ bỏ; một người phải ngốc nghếch chờ đợi bao lâu mới biết bản thân chỉ là dư thừa. Trái

tim từng rung động mãnh liệt nhất giờ đây đóng băng;
con người từng yêu sâu đậm nhất giờ đây cũng vô tình.

BỨC THƯ THỨ 450

Tình yêu đích thực cần phải chờ đợi, nhưng chờ đợi quá lâu sẽ trở thành sự hủy hoại đối với tình yêu. Đòi người dang dăng, hồng trần cuộn cuộn, năm năm tháng tháng hoa còn đó, tháng tháng năm năm khách đổi dời. Kiếp này đợi không được, vậy đừng đợi đến kiếp sau. Cầu vừa mới bước qua sao lại thành đường lạ. Cho nên, hãy trân trọng gặp gỡ, trân trọng tình yêu, trân trọng những gì đang có, trân trọng người bên cạnh. Suy cho cùng, không ai đi hết những thay đổi của năm tháng, cũng không ai có thể chờ được đến kiếp sau để yêu lại.

BỨC THƯ THỨ 451

Một người hiểu bạn sẽ không bao giờ khiến bạn buồn; nếu biết rõ làm như vậy khiến bạn không thoải

mái nhưng anh ta vẫn làm, người đầy ác ý và ngu xuẩn như vậy không đáng được tha thứ.

BỨC THƯ THỨ 452

Mỗi ngày hãy chăm chỉ rửa mặt, đọc nhiều sách, ngủ đúng giờ, ăn ít và chia thành nhiều bữa. Trở nên dịu dàng, rộng lượng, duy trì sự lương thiện, giữ gìn trái tim yêu thương. Không cố chấp đấu khẩu trước mặt người khác, không đi khắp nơi kể lể để mong nhận được sự an ủi, mà học cách một mình lặng lẽ đối mặt, tự nghĩ thông mọi đạo lý. Bạn như vậy, dù có độc thân cũng chẳng sao cả, bạn đang đường hoàng làm một người tốt hơn, nhất định sẽ gặp được người tốt nhất, và người đó nhất định cũng xứng đáng với tất cả sự chờ đợi của bạn.

BỨC THƯ THỨ 453

Không phải ai cũng phù hợp ở bên bạn tới đâu bạc rãng long. Có người giúp bạn trưởng thành; có người

sẽ cùng bạn chung sống; có người phải dùng cả đời để
nhung nhớ.

BỨC THƯ THỨ 454

Tỏ tình giữa chốn đông người, thể hiện tình cảm
yêu đương thắm thiết trước mặt bạn bè, không ngừng
khoe ảnh con cái... Ngoài việc thể hiện sự thiếu hụt và
bất an trong lòng thì không có ý nghĩa nào khác. Lời
hứa, tình cảm nồng nàn và sự mãn nguyện thực sự
thường lặng lẽ vô thanh, bởi vì khoe khoang tiêu hao
quá nhiều công sức, người bạn rộn hạnh phúc không
có tâm tư để làm việc đó.

BỨC THƯ THỨ 455

Cho dù bạn bao nhiêu tuổi, cho dù gia đình bạn bè
có hồi thúc thể nào cũng không được đối xử tùy tiện
với hôn nhân. Kết hôn không giống đánh bài, muốn
chơi lại từ đầu sẽ phải trả một cái giá rất lớn, cũng đừng
vì trách nhiệm mà kết hôn, bạn phải biết rằng, không

yêu đôi phương nhưng lại kết hôn với họ là rất vô trách nhiệm. Có lúc, độc thân lại là một sự tự tin và đúng đắn. Hạnh phúc thực sự không phải sống giống như người khác, mà là có thể sống theo ý nguyện của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 456

Nếu thực sự không thể ở bên nhau, bạn cũng đừng buồn, có lẽ anh ấy chỉ là người tạm thời bầu bạn lúc bạn nhàm chán, mang đến cho bạn những niềm vui bất ngờ khi bạn chưa biết mình muốn gì mà thôi. Đánh mất rồi thì hãy thuận theo tự nhiên, có rất nhiều cách để thay đổi, níu kéo là cách tồi tệ nhất. Người mình đánh mất hoặc bỏ lỡ đều không thuộc về mình, đừng nuôi tiếc, cũng không cần níu kéo, cứ tiếp tục tìm kiếm ở phía trước, bạn sẽ càng trở nên hoàn hảo!

Bạn nhấn vào link dưới đây hoặc vào hình để tải về Tập 2 nhé

<https://phamtienhung.vn/review/999-la-thu-gui-cho-chinh-minh-tap-2/>

BỨC THƯ THỨ 457

Nếu bạn muốn được người khác yêu, trước tiên bạn phải khiến bản thân đáng để yêu, không phải một ngày, một tuần mà là mãi mãi.

BỨC THƯ THỨ 458

Bạn cho rằng mình không đủ nhẫn nại, thực ra bạn là người rất bao dung; bạn cứ nghĩ rằng mình cả thèm chóng chán, thực chất bạn lại rất kiên trì. Trên đời này, nhất định có một người sẽ khiến bạn khám phá ra chính mình một lần nữa.

BỨC THƯ THỨ 459

Có rất nhiều người một khi đã ra đi sẽ không còn gặp lại nữa, dù muốn đuổi theo cũng vô ích. Sau đó, bạn mới hiểu ra rằng, những người ấy rời bỏ bạn là để tạo khoảng trống cho "người sau này" thuộc về bạn, để anh ấy và bạn chung sống bên nhau thoải mái hơn. Vì

thế, khi ai đó rời xa, đừng truy hỏi, bởi họ có lẽ đã trở thành "người sau này" trong thế giới của một người khác rồi.

BỨC THƯ THỨ 460

Người ta thường nói "Khi mất đi rồi mới biết trân trọng", thực ra sự trân trọng sau khi mất đi ấy đau khổ vô tận. Đôi khi, không phải người khác coi thường bạn mà là bạn đã quá coi trọng họ.

BỨC THƯ THỨ 461

Bên nhau đến đâu bạc răng long và hai chữ "tình yêu" vốn chẳng hề có chút quan hệ nào cả, đó chẳng qua chỉ là sự nhẫn nại. Nhưng nhẫn nại lại là một loại tình yêu. Cho nên, người thực sự yêu bạn chính là người bằng lòng cả đời nhẫn nại với bạn.

BỨC THƯ THỨ 462

Tình cảm nhạt rồi chúng ta tiếp tục bồi đắp, không có chuyện gì để nói thì đi tìm chủ đề. Thấy chán ngán rồi chúng ta làm quen lại từ đầu, cảm thấy mệt mỏi hãy tạo không gian cho nhau. Giữa biển người ồn ã, gặp được nhau chẳng dễ dàng, cũng không muốn lại cứ thế cách xa.

BỨC THƯ THỨ 463

Trên đời này, sẽ có một người trị được bạn. Chỉ cần nhìn thấy người đó, tính xấu của bạn tự nhiên sẽ bớt đi, những chán nản sẽ biến mất không chút dấu vết. Ở bên người đó, bạn mới phát hiện ra rằng mình chưa bao giờ dịu dàng đến thế; ở bên người đó, bạn sẽ nỗ lực thể hiện sự thông minh của bản thân.

BỨC THƯ THỨ 464

Thực ra, ai thích bạn, bạn hoàn toàn có thể cảm nhận được. Bạn thích ai, người đó có thích bạn không, có quan tâm đến bạn không, bạn cũng có thể cảm nhận được. Có lúc người thông minh như bạn, lại ngốc nghếch đi lừa gạt chính mình.

BỨC THƯ THỨ 465

Tôi không chắc mình có thể sẽ dùng bao nhiêu thời gian để quên anh, cũng không dám cam đoan mình sẽ thực sự quên được, tôi chỉ có thể như bây giờ, không ồn ào âm ỉ, không đau buồn cũng không vui vẻ, bình thản chẳng còn chút quan hệ gì với anh.

BỨC THƯ THỨ 466

Từ bỏ thực sự là, bạn không xóa đi nhật ký tin nhắn với anh ta, cũng không đưa anh ta vào blacklist, chỉ để mặc anh ta nằm trong hòm thư, lười đến mức chẳng

thèm mở ra. Anh ta giống như chiếc bút bạn làm rơi dưới gầm giường, giống như cái bình bạn đã vứt vào thùng rác, quyết định không cần thì sẽ không nghĩ đến nữa. Những dấu vết anh ta để lại giống như bụi trên sofa hay vết bản bám trên máy hút mùi, bạn không cần vì muốn loại bỏ chúng mà làm một cuộc tổng vệ sinh, chỉ cần khi tâm trạng tốt, tiện tay lau qua là xong.

BỨC THƯ THỨ 467

Mỗi lần thất vọng, em sẽ bớt làm một chuyện yêu anh, cho đến cuối cùng không chủ động tìm anh nữa, sẽ thu dọn đồ đạc của anh, xóa đi những bức ảnh của anh và không nhìn lên anh nữa, có lẽ đó là lúc nên nói lời tạm biệt. Thất vọng cần tích lũy từng ngày một, rồi bỏ là quyết định rất dài.

BỨC THƯ THỨ 468

Hôn nhân giống như một đôi giày. Dù chọn loại giày nào, quan trọng nhất vẫn phải vừa chân; dù hôn

nhân như thế nào, đẹp nhất vẫn là hòa hợp. Đừng vì tham đôi giày hào nhoáng mà khiến đôi chân mình chịu thiệt. Thứ người ngoài nhìn thấy là đôi giày, cảm nhận của bạn là đôi chân. Đôi chân quan trọng hơn giày, đó là một chân lý mà rất nhiều người thường quên mất.

BỨC THƯ THỨ 469

Có những người đến bên để nói cho bạn biết thế nào là chân tình, thế nào là giả dối; giống như có người mang cho bạn sự ấm áp, có người khiến trái tim bạn trở nên nguội lạnh. Tất cả những điều này đều là món quà của cuộc đời, cho dù bạn có thích hay không đều phải chấp nhận, rồi sau đó học cách để hiểu ý nghĩa của nó.

BỨC THƯ THỨ 470

Cô đơn nhất trên thế gian này không phải người bạn nhớ không ở bên bạn, mà là lúc bạn cô đơn không có ai nhớ tới; hạnh phúc nhất trên thế gian này không

phải việc có người nâng niu bạn trong tay, mà là có người đáng để bạn toàn tâm toàn ý yêu thương.

BỨC THƯ THỨ 471

Trong thế giới của hai người, luôn có một người ôn ào, một người mỉm cười, một người tranh cãi, một người chọc ghẹo. Nếu một người luôn thua, thì đó không phải do anh ta không có khả năng ăn nói, mà là anh ta không nở nhả tâm nói ra những lời làm tổn thương đối phương, cho nên chọn cách trầm lặng.

BỨC THƯ THỨ 472

Đàn ông không thích bạn gái mình thân thiết với người đàn ông khác, vì họ hiểu rõ đàn ông lúc nào sẽ trở thành kẻ cạnh bả. Cùng một đạo lý, phụ nữ cũng không thích bạn trai mình có quan hệ thân thiết với người phụ nữ khác, bởi họ hiểu rõ chẳng người phụ nào đơn giản. Chuyện tình cảm, tốt nhất dù là ai cũng không nên đùa giỡn.

BỨC THƯ THỨ 473

Tôi hy vọng tình yêu của tôi được như thế này, tương nhu dĩ mật, cử án tề mi⁶, bình đạm như nước. Trong những năm tháng cuộc đời mình tôi sẽ tìm thấy anh, dựa dẫm và trao gửi nó cho anh. Tôi sẽ là vợ của anh, là mẹ của con anh, vì anh mà nấu cơm, giặt quần áo, khâu lại chiếc cúc bị tuột. Sau đó, chúng tôi sẽ cùng nhau già đi.

BỨC THƯ THỨ 474

Có những người hợp với bạn nhưng bạn không yêu, có những người yêu bạn nhưng không hợp với bạn. Muốn biết yêu hay không yêu, đừng dùng tai nghe mà hãy dùng mắt nhìn. Nhìn xem đối phương chấp nhận hy sinh bao nhiêu. Còn muốn biết hợp hay không hợp, đừng hỏi đối phương có gì, mà hãy hỏi nụ cười và

⁶ Vợ chồng tôn trọng nhau, cùng vượt qua khó khăn hoạn nạn.

những giọt nước mắt của bạn. Người luôn khiến bạn rơi lệ, điều kiện tốt đến thế nào cũng không cần, người luôn khiến bạn cười cho dù chịu khổ cũng đáng.

BỨC THƯ THỨ 475

Thời thanh xuân theo đuổi tình cảm mãnh liệt, trưởng thành rồi lại thích sự bình lặng, sau khi chúng ta tìm kiếm, bị tổn thương rồi rời bỏ mà vẫn có thể trước sau như một tin vào tình yêu, thì đó là một loại dũng khí. Mỗi người đều có một khu rừng của riêng mình, người đi lạc đã lạc mất rồi, người tương phùng sẽ lại tương phùng.

BỨC THƯ THỨ 476

Chắc hẳn mỗi người đều sẽ gặp một người mà chúng ta chẳng thể ở bên, không thể yêu nhưng cứ mãi nhớ nhung.

BỨC THƯ THỨ 477

Tình yêu khiến người ta quên đi thời gian, thời gian cũng khiến người ta quên đi tình yêu. Cho dù đã trải qua bao nhiêu đau khổ và niềm vui trong cuộc đời này, chúng ta đều chẳng thể đâu lại được sự thử thách của thời gian!

BỨC THƯ THỨ 478

Giống như giày vậy, nếu một người được định trước là của bạn, anh ta sẽ hoàn toàn phù hợp với bạn, không cần miễn cưỡng, không phải đấu tranh, cũng không có đau khổ.

BỨC THƯ THỨ 479

Trên đời này chẳng có tình cảm nào không làm tổn thương đến trái tim con người, hoặc nhiều hoặc ít, hoặc lớn hoặc nhỏ, nó sẽ để lại vết thương nơi đáy lòng bạn,

dùng vết thương để trả giá mới có thể đổi lấy niềm vui trong tình cảm.

BỨC THƯ THỨ 480

Kẻ thù lớn nhất của tình yêu không phải sự phản bội, cũng không phải áp lực cuộc sống, mà là nghĩ quá nhiều. Có những người khi yêu sẽ hay nghĩ ngợi lung tung. Đối phương có khi còn chưa biết, trong lòng bạn đã nghĩ tới mọi khả năng. Đó không phải

tình yêu mà là tự giết chết cảm xúc. Tình yêu nên khiến con người ta vui vẻ, muốn yêu thoải mái chớ nên nghĩ nhiều.

BỨC THƯ THỨ 481

Tình yêu thực sự thuộc về bạn sẽ không làm bạn đau khổ, người yêu bạn thực sự sẽ không khiến bạn phải suy tính thiệt hơn, có người chỉ cần một tấm vé đã trúng giải đặc biệt, lại có những người viết một quyển

sách liền thành danh. Nếu cảm thấy đau khổ thì đừng cưỡng cầu. Tình yêu thực sự sẽ khiến chúng ta vui vẻ, nếu cảm thấy đau khổ thì chắc chắn bạn đã làm, hãy kết thúc ngay lập tức và bắt đầu lại từ đầu.

BÚC THƯ THỨ 482

Người có lòng muốn ở bên nhau, cho dù cãi nhau to đến thế nào mỗi người cũng sẽ tự tìm lối thoát, nhanh chóng làm lành; người đã rấp tâm ra đi, một lần xích mích nhỏ cũng sẽ thành cái có cho sự đổ vỡ.

BÚC THƯ THỨ 483

Tình yêu xưa nay là thứ luôn có nhiều biến đổi, thay vì giấu kỹ nỗi đau khổ kéo dài trong tim, chi bằng dũng cảm nói lên tiếng lòng.

BÚC THƯ THỨ 484

Khi bạn nghiêm túc trải qua một mối tình nhưng cuối cùng lại phải chia tay, sau này bạn rất khó để yêu

một người khác, bạn không muốn bỏ thời gian tìm hiểu nữa. Giống như bạn viết sắp xong một bài văn, nhưng giáo viên nói chữ bạn quá xấu rồi xé bỏ, yêu cầu bạn viết lại. Tuy rằng bạn nhớ những nội dung đó, nhưng bạn lười viết, bởi vì bài văn mà bạn đã dồn hết tinh lực vào, chỉ thiếu mỗi kết luận, mà bạn lại phải bắt đầu lại từ đầu... Nên bạn không thể dành cho người thứ hai nhiều đến như vậy nữa.

BỨC THƯ THỨ 485

Đôi khi phụ nữ cần một người đàn ông, giống như người muốn nhảy khỏi máy bay cần đến một chiếc dù, nếu thời khắc này anh ta không ở bên thì sau này cũng không cần nữa.

BỨC THƯ THỨ 486

Yêu là một loại trách nhiệm, không phải anh không thể gặp người nào tốt hơn, mà vì có em rồi, anh không muốn gặp người nào khác; không phải anh không biết

rung động trước người khác, nhưng vì có em rồi, anh cảm thấy mình không cần phải rung động trước bất kỳ ai; không phải anh không thể yêu người khác, mà anh hiểu được cách trân trọng em hơn. Có thể ở bên nhau không hề dễ dàng, cho dù em không phải tốt nhất, thậm chí không phải người phù hợp với anh nhất, nhưng em lại là người anh trân trọng nhất.

BỨC THƯ THỨ 487

Cho dù điều kiện của bạn có tệ đến đâu, vẫn sẽ có người yêu bạn; cho dù điều kiện của bạn tốt đến nhường nào, luôn sẽ có người ghét bạn. Vào đúng thời điểm gặp được đúng người là một loại duyên phận, mà duyên phận này cần nhẫn nại chờ đợi, phải trải qua vô vàn thất bại mới có thể gặp. Trên thế giới này luôn có người yêu bạn nhiều hơn cả tưởng tượng của bạn.

BỨC THƯ THỨ 488

Có hay không khoảnh khắc, trên đường bắt gặp một bóng dáng quen thuộc, trái tim bỗng đập loạn nhịp, cho đến khi phát hiện ra đó chỉ là một người xa lạ, thế là cả một ngày ngập tràn hồi ức.

BỨC THƯ THỨ 489

Đừng quá hà khắc với người yêu bạn, mỗi người đều có lúc tức giận. Một người vì bạn mà nén mọi con thịnh nộ, chỉ bởi người đó thương bạn nhiều hơn chính bạn.

BỨC THƯ THỨ 490

Đàn ông tuy yêu mỹ nhân nhưng chưa chắc đã lấy cô ta, đến cuối cùng, người mà họ lấy đều là người hợp để làm vợ. Phụ nữ tuy yêu tiền nhưng chưa chắc đã gả cho người giàu có, đến cuối cùng, người mà họ gả cho đều là người đối xử tốt với họ. Cho nên, đến cuối cùng

nền tảng của hôn nhân tuyệt nhiên không phải tiền tài hay nhan sắc, mà là nhân cách và trách nhiệm.

BỨC THƯ THỨ 491

Người vô duyên với bạn, bạn có nói với người ta nhiều thế nào cũng dư thừa. Người hữu duyên với bạn, sự tồn tại của bạn là để đánh thức mọi cảm giác của người ấy.

BỨC THƯ THỨ 492

Cả đời không kết hôn thật sự đáng sợ, nhưng đáng sợ hơn là, có người cả đời sống trong hôn nhân nhưng chưa từng có được tình yêu.

BỨC THƯ THỨ 493

Bất kỳ người nào rời xa bạn đều không phải quyết định đột nhiên. Lòng người dần trở nên lạnh nhạt, lá cây từ từ vàng úa, câu chuyện chậm chạp viết tới hồi

kết. Còn tình yêu, là vì thất vọng chất chứa quá nhiều nên mới dần tàn lụi.

BỨC THƯ THỨ 494

Điều đáng sợ nhất là một người con gái tự coi mình như một món quà, đóng gói theo phương thức thịnh hành nhất, phỏng đoán sở thích của đối phương để thay đổi, sau đó mang đến trước cửa, mong chờ đối phương trân trọng. Bạn nhất định phải hiểu rằng, bạn không phải món quà, làm chính mình mới là quan trọng nhất.

BỨC THƯ THỨ 495

Cố gắng kiếm tiền không phải vì ham tiền. Chỉ là để đời này không muốn vì tiền mà buộc phải ở bên hay rời xa ai! Nếu hỏi, giữa tình yêu và bánh mì tôi chọn cái nào, tôi sẽ nói: "Anh cho tôi tình yêu là đủ, còn bánh mì tôi tự mua được."

Bạn nhấn vào link dưới đây hoặc vào hình để tải về Tập 2 nhé

<https://phamtienhung.vn/review/999-la-thu-gui-cho-chinh-minh-tap-2/>

BỨC THƯ THỨ 496

Người yêu phù hợp với bạn nhất không phải trời sinh đã hợp. Người mà bạn yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, chưa chắc sẽ có thể chung sống hòa hợp. Người chung sống hòa hợp được chưa chắc đã một lòng chung thủy. Người yêu thực sự phù hợp kỳ thực đều phải trải qua sự mài giũa. Tôi thay đổi một chút, anh thay đổi một ít, tuy mọi người đều mất đi đôi phần cái tôi cá nhân, nhưng có thể trở thành một cặp ăn ý. Yêu và chung sống là hai chuyện hoàn toàn khác nhau. Yêu là sự hấp dẫn, còn chung sống là vì đối phương mà thay đổi.

BỨC THƯ THỨ 497

Tình yêu đích thực là khi cãi nhau giữa chừng, đầu óc chợt trống rỗng, đột nhiên muốn lao tới hôn đối phương; tình yêu đích thực là cân bằng bình đẳng, anh được của tôi cái này thì tôi phải được từ anh cái kia.

Tình yêu đích thực là dù đã ở bên nhau bao lâu vẫn muốn tiếp tục, chẳng nỡ rời xa.

BỨC THƯ THỨ 498

Có một ngày bạn sẽ hiểu ra, điều bạn cần không phải một tình yêu mãnh liệt sục sôi, mà là một người không rời xa bạn. Lúc bạn lạnh anh ấy nhường bạn áo khoác, lúc bạn đau bụng anh ấy đưa bạn một ly nước ấm, lúc bạn buồn anh ấy ôm lấy bạn, cứ như vậy ở bên, không cần cả ngày nói yêu bạn nhiều thế nào, mà chỉ cần chân thành nói một câu: "Bên nhau không rời xa!"

BỨC THƯ THỨ 499

Trong những năm tháng phải nỗ lực phấn đấu nhất, bạn nên yêu người có thể đem lại động lực cho bạn chứ không phải kẻ khiến bạn mệt mỏi đến sức cùng lực kiệt.

BỨC THƯ THỨ 500

Khi đàn ông chỉ trích người phụ nữ của mình quá mạnh mẽ, anh ta cần xem lại mình đã đủ mạnh mẽ chưa. Phụ nữ là loài động vật trước tình yêu luôn gặp mạnh biến yếu, gặp yếu biến mạnh. Một người phụ nữ trở nên mạnh mẽ bởi họ không có được sự bảo vệ và quan tâm cần thiết. Khi một người phụ nữ có đủ tình yêu và cảm giác an toàn, cô ấy sẽ không cần đến tư thế chuẩn bị chiến đấu, được đứng ngang hàng với thế giới này, cô ấy mới có thể trở nên cảm tính và dịu dàng.

BỨC THƯ THỨ 501

Biết nhường bước là người thông minh, như vậy có thể nắm trong tay quyền chủ động quyết định hướng đi của sự việc. Trong cuộc chiến tranh giành tình cảm, thắng về thể diện lại thua về tình. Người cố sống chết tranh giành đều trở thành kẻ cô độc. Khom lưng cúi

mình không phải để nhận sai, mà chỉ vì muốn gom nhặt hạnh phúc đã mất.

BỨC THƯ THỨ 502

Thật ra, phụ nữ cần tự lập tự cường: Có sức khỏe, thu nhập đủ tiêu, thú vui riêng, có một vũ trụ nhỏ mạnh mẽ của chính mình. Có được những thứ này không phải để trở thành nữ hán tử, mà nó là cơ sở xây dựng nên sự bình đẳng. Bản thân mặc ấm mới gọi là ấm thực sự, bản thân ấm rồi mới có tư cách sưởi ấm người khác.

BỨC THƯ THỨ 503

Tình cảm chính là không có mất đi bạn sẽ chẳng thể trưởng thành, cuộc sống cũng vậy, không gặp chút nguy hiểm sao có thể lớn khôn được. Thứ bạn muốn ông trời chưa chắc đã cho bạn, bạn chỉ có thể cố gắng giành lấy, đừng phụ người yêu bạn, cũng đừng phụ chính bản thân mình.

BỨC THƯ THỨ 504

Có thể lay động được tôi xưa nay không phải những lời đường mật, mà là sự dịu dàng đúng mực cùng một trái tim chân thành.

BỨC THƯ THỨ 505

Điều tồi tệ nhất trên đời này không phải anh ta không yêu bạn, mà là anh ta nói rất yêu, rất yêu bạn, nhưng đến cuối cùng lại dễ dàng rời bỏ.

BỨC THƯ THỨ 506

Cái gọi là bên nhau đến đâu bạc răng long, thực ra không có bí quyết nào cả. Chỉ là khi yêu nhau giữ lại chút cảm động; khi chiến tranh lạnh, hiểu được chút cảm ơn.

BỨC THƯ THỨ 507

Hai người ở bên nhau, đừng lúc nào cũng trách đối phương không đủ quan tâm, không lắng mạn, không chủ động. Hai người vốn là hai cá thể độc lập, có dung hòa thế nào cũng chẳng thể hòa làm một được. Vì thế, cần chút nhẫn nại, thêm chút tinh ý, học cách biết cảm ơn và tự hài lòng, có thể bạn sẽ nhận ra đối phương đang dùng cách của mình để bày tỏ tình yêu, hạnh phúc thực sự không khó đến vậy.

BỨC THƯ THỨ 508

Nên yêu người khiến bạn cảm thấy mình thật tốt đẹp, tự tận đáy lòng cảm nhận được sự âm áp, chứ không phải người khiến bạn kém cỏi nhỏ bé, cảm thấy bản thân thật vô dụng.

BỨC THƯ THỨ 509

Không thể bước vào trái tim người ấy chưa chắc đã do bạn không đủ cố gắng mà vì người ấy không ngừng gia cố bức tường trong trái tim họ.

BỨC THƯ THỨ 510

Cái gọi là yêu, chính là khi cảm giác, nhiệt huyết, lãng mạn tất cả mất đi, nhưng bạn vẫn trân trọng đối phương.

BỨC THƯ THỨ 511

Có lúc không thể buông một người không phải vì không ai có thể thay thế người ấy mà là do bạn đã bỏ ra rất nhiều thời gian và công sức, một khi chia tay, giống như tòa thành mà bản thân dùng cả thanh xuân và tâm huyết cẩn thận xây đắp ăm ăm sụp đổ.

BỨC THƯ THỨ 512

Đưa tay ra chỉ cần trong nháy mắt, nắm tay lại cần rất nhiều thời gian, cho dù bạn gặp ai, đối phương sẽ là người nên xuất hiện trong cuộc đời bạn chứ không phải ngẫu nhiên.

BỨC THƯ THỨ 513

Một người dù tốt đến mấy nhưng không muốn cùng bạn bước tiếp, vậy thì người đó chỉ là khách qua đường; một người tuy có nhiều nhược điểm, nhưng nguyện nhường nhịn mọi điều, bên bạn đến sau cùng, đó mới là bến đỗ.

BỨC THƯ THỨ 514

Rất nhiều người đột nhiên bật vô âm tín, chưa tính đến người đó có quan trọng với chúng ta hay

không, chỉ nguyện việc họ là người chúng ta cần đã rất đáng để bận tâm rồi. Chúng ta bắt buộc phải thừa

nhận đạo lý "người đi trà lạnh", dù chỉ là nhất thời, nhưng đã đi là đi, không phải cứ trở về thì sẽ luôn có người ở đó đợi bạn.

BỨC THƯ THỨ 515

Khi một người bỏ rơi bạn, đừng cảm thấy bị tổn thương, mỗi người đều có cuộc sống của riêng mình, không ai có thể bên bạn mãi. Đừng đối xử quá tốt với một người nào đó, bởi đến cuối cùng bạn sẽ nhận ra, thời gian qua đi, người ta sẽ quen với điều đó, tất cả những gì bạn làm họ sẽ cho là lẽ dĩ nhiên. Thực ra bạn rõ ràng biết rằng, hèn mọn nhất chính là tình cảm, nguội lạnh nhất chính là lòng người.

BỨC THƯ THỨ 516

Có rất nhiều người mỗi lần tức giận đều cố ý tắt điện thoại, khi không chịu được nữa mở ra xem mới phát hiện không có gì cả. Bạn tự đa tình cho rằng mình rất quan trọng trong trái tim anh ta, đến cuối cùng mới

biết hóa ra mình chỉ là một trò cười. Đừng có ngốc nữa, người ta đâu có quan tâm đến bạn.

BỨC THƯ THỨ 517

Một ngày nào đó bạn sẽ gặp một người, anh ấy để hình của bạn làm hình nền điện thoại, ở bên bạn trong mỗi dịp sinh nhật sau này, trong lòng anh ấy chỉ có bạn, dành cho bạn những bất ngờ nho nhỏ, làm vài chuyện lãng mạn, đưa bạn đi nhiều nơi, chụp nhiều ảnh, giới thiệu bạn với bạn bè anh ấy, chăm lo cuộc sống của bạn, quan tâm đến tâm trạng của bạn, sẽ nói "chúc ngủ ngon" với bạn hằng đêm... Cô gái, hy vọng bạn sẽ gặp được một người như vậy.

BỨC THƯ THỨ 518

Tôi đang chờ đến một ngày, khi tôi đủ xuất sắc, đủ dũng cảm, có thể ung dung tự tại ngang qua trước mặt bạn, đó sẽ là tôi mà bạn chưa bao giờ nhìn thấy.

Quảng cáo

BỨC THƯ THỨ 519

Không cần cố tình gặp ai, cũng không cần vội chiếm hữu ai, càng không cần miễn cưỡng níu giữ ai. Tất cả cứ để thuận theo tự nhiên, bản thân tốt nhất nên dành cho người cuối cùng.

BỨC THƯ THỨ 520

Mong có người thương tiếc đáng vẻ tệ hại nhất của bạn; mong tình yêu của bạn không tạm bợ; mong một người yêu bạn là vì sự lôi cuốn của bạn chứ không phải do mưu tính đã lâu; mong tình yêu của bạn đến từ sự chân thành giản đơn.

BỨC THƯ THỨ 521

Bạn không giữ lại, tôi không quay đầu, từ đó mỗi người bình an sống quãng đời còn lại; không ai có lỗi cả, thật ra chỉ là không đúng lúc mà thôi.

BỨC THƯ THỨ 522

Theo đuổi rất mệt, cưỡng ép không vui. Người nhớ bạn sẽ chủ động tìm bạn; người không nhớ bạn đứng trước mặt họ cũng chẳng buồn đả kích. Cứ hạ mình như vậy chỉ làm mất đi giá trị bản thân; hết lần này đến lần khác tự miễn cưỡng chính mình.

BỨC THƯ THỨ 523

Không gặp được người cho bạn cảm giác an toàn cũng đừng vội, hãy học cách tự tạo năng lực cho bản thân. Đọc sách, nghe nhạc, chạy bộ, bạn thích làm gì cũng được. Nghiêm túc làm phong phú bản thân, ổn định mọi cảm xúc, thích ứng trong mọi tình cảnh chứ không phó mặc nước chảy bèo trôi, bảo đảm bản thân gặp bất kỳ tình huống nào cũng đều có thể vững vàng.

BỨC THƯ THỨ 524

Bất kỳ ai khi buông lời thề đều thật sự cảm thấy bản thân nhất định sẽ không phản bội. Nhưng đến khi thất hứa, họ đều cho rằng mình thật sự không thể làm khác được. Vì thế, không thể dùng cái gọi là lời thề để đánh giá sự kiên định và phán đoán đúng sai, nó chỉ có thể chứng minh, thời khắc nói ra, đôi bên đều rất chân thành.

BỨC THƯ THỨ 525

Hai người có thể ở bên nhau hay không, thời cơ rất quan trọng. Nếu bạn xuất hiện vào lúc anh ấy muốn ổn định, vậy thì phần thắng của bạn sẽ rất lớn.

Nếu bạn xuất hiện vào lúc anh ấy còn đầy sự hiếu kỳ với thế giới này, thì dù bạn có đẹp, có xuất sắc đến mức nào cũng uổng công vô ích.

BỨC THƯ THỨ 526

Tình yêu thực sự là tiếp nhận chứ không phải chịu đựng; là ủng hộ chứ không phải điều khiển; là thăm hỏi chứ không phải chất vấn. Tình yêu thực sự cần học được cách cảm ơn và xin lỗi; quan tâm và tha thứ; nhận lỗi và sửa sai. Tình yêu thực sự là không nghi ngờ lẫn nhau mà cùng hướng về một phía. Thực ra, yêu không phải tìm kiếm một người hoàn hảo, mà là học cách dùng cái nhìn tốt đẹp nhất để tán thưởng một người không hoàn hảo.

BỨC THƯ THỨ 527

Mỗi người đều sẽ tìm thấy người thuộc về mình, người đó sẽ đối tốt với bạn, nhớ bạn mọi lúc mọi nơi, trả lời tin nhắn của bạn trong ba giây, nắm chặt tay bạn, mang bữa sáng tới cho bạn, cùng bạn ăn cơm, nghe bạn hát, không khiến bạn buồn, không khiến bạn tổn thương, đó mới là người muốn gắn bó cả đời với bạn.

Hạnh phúc có thể đến muộn một chút, chỉ cần nó là thật.

BỨC THƯ THỨ 528

Đề quên đi một đoạn tình cảm, phương pháp chính là thời gian và người mới, nếu vẫn không thể khiến bạn quên đi, vậy thì thời gian chưa đủ dài, người mới chưa đủ tốt.

BỨC THƯ THỨ 529

Khi lãng mạn phai màu, tình cảm nồng đậm dần lạnh nhạt, sự ấm áp từ những điều bình dị trong cuộc sống lẽ nào không phải lời tỏ tình vĩnh cửu nhất sao? Có hoa hồng, có lời bộc bạch. Nhưng tình yêu còn cần sự đồng thuận, cần hơn nữa là một tấm lòng son sắt! Xin hãy trân trọng người đã đến mà không rời bỏ. Mong rằng khi tuổi già xế bóng, ánh dương và bạn vẫn còn ở bên.

BỨC THƯ THỨ 530

Nói không muốn yêu là giả, nói không ngưỡng mộ những người đang yêu đương nồng thắm cũng là lời giả dối, chẳng qua vì chưa gặp được một người thật lòng nên thà lựa chọn cô đơn chứ không muốn tùy tiện yêu đương; bởi tôi không muốn khi gặp được người tốt hơn, tôi đã không còn là tôi tốt nhất.

BỨC THƯ THỨ 531

Có chuyện trong lòng nên nói ra, đừng đợi đối phương phải tự hiểu, bởi đối phương không phải bạn, không biết bạn muốn gì, đến cuối cùng chỉ có thể gánh lấy đau lòng và thất vọng, đặc biệt là trong tình yêu.

BỨC THƯ THỨ 532

Sự phản bội không làm bạn tổn thương, có thể tổn thương đến bạn là do bạn quá dễ tâm. Chia tay không khiến bạn đau lòng, thứ có thể làm bạn đau lòng là hồi

ức. Tình yêu chẳng chia lìa mà tan vỡ không giày vò trái tim bạn, thứ có thể giày vò bạn chính là hy vọng. Bạn luôn cho rằng tình cảm khiến bản thân thương tích đầy mình, thực ra người làm đau bạn vĩnh viễn là chính bạn.

BỨC THƯ THỨ 533

Tôi đợi anh, đợi anh mãi. Tôi ở đây đợi anh, thực ra chỉ vì gom nhặt cho đủ thất vọng, nhiều đến mức thuyết phục được bản thân bỏ tất cả những mập mờ hoang tưởng về anh. Có lẽ, không liên lạc chính là mối quan hệ tốt đẹp nhất giữa hai chúng ta; không làm phiền là sự dịu dàng cuối cùng của tôi; đôi bên cùng lãng quên là kết quả tốt nhất cho tất cả.

BỨC THƯ THỨ 534

Nhớ nhưng không nhất định phải gặp nhau, thích không nhất định phải bên nhau, hãy tin rằng, mỗi khoảng cách đều có ý nghĩa tồn tại của riêng nó.

BỨC THƯ THỨ 535

Một trong những điều dũng cảm nhất của đời người chính là, sau khi trải qua sự lừa dối và tổn thương hết lần này đến lần khác, vẫn có thể giữ được niềm tin và tình yêu.

BỨC THƯ THỨ 536

Lúc còn trẻ rất muốn yêu thật nhiều, nhưng theo thời gian tuổi tác ngày càng tăng, cuối cùng hiểu ra, yêu một người cho dù dùng thời gian cả đời e rằng cũng không đủ.

BỨC THƯ THỨ 537

Bạn rõ ràng biết bản thân cần buông tay nhưng không làm được, có lẽ vì bạn vẫn đang đợi chờ điều không thể xảy ra, cảm giác này thật sự vô cùng khó chịu.

BỨC THƯ THỨ 538

Phải trải qua đôi lần phản bội, vài lần đau khổ mới nhìn thấu được lòng người. Không ai có thể thao túng cuộc đời bạn, chỉ là đôi lúc chúng ta cần thêm chút dũng khí để kiên định với sự lựa chọn của chính mình. Có những ký ức không thể xóa bỏ, giống như có một số người không thể thay thế.

BỨC THƯ THỨ 539

Đừng dễ dàng từ bỏ người mà bạn nhớ tới mỗi ngày. Người như vậy cả cuộc đời đâu thể gặp được mấy người. Cho dù hai người ở bên nhau phải chịu biết bao khổ cực, nhưng cắn răng chịu đựng rồi cũng sẽ qua. Sự vất vả sẽ vơi dần theo thời gian nhưng nỗi đau khi mất tình yêu đích thực thì không cách nào xóa nhòa. Thứ khiến nhiều năm sau trái tim bạn còn rỉ máu chính là tình yêu đích thực mà thời thanh xuân bạn dễ dàng từ bỏ.

BỨC THƯ THỨ 540

Bạn phải tin rằng, trên thế giới này chắc chắn có một người đang mang theo tình yêu tuyệt đẹp tiến về phía bạn. Việc bạn cần làm là trước khi người ấy xuất hiện, hãy chăm sóc mình thật tốt.

BỨC THƯ THỨ 541

Chân thành tìm một người cùng chung sống, bạn yêu người đó và người đó cũng yêu bạn, không có bí mật, không xa rời, không có nỗi buồn, tính cách không hợp thì có thể dần tiếp xúc, thói quen khác nhau có thể thích ứng, chỉ cần cả hai đều một lòng muốn bên nhau mãi mãi.

BỨC THƯ THỨ 542

Tình yêu là thứ tình cảm mãnh liệt nhất trong trái tim con người, tình yêu đích thực có thể đánh thức tiềm năng của bất cứ ai! Nó ngọt như mật, chua hơn giấm.

Khi đúng lúc sẽ giống như canh giải rượu khiến người ta hưng phấn, tỉnh táo; đối với người chìm đắm trong đó không thể dứt ra, lại như thuốc mê khiến đầu óc họ choáng váng, mất phương hướng.

BỨC THƯ THỨ 543

Đừng bao giờ tham vọng sẽ có người đối tốt với bạn vô điều kiện, nếu có người dành quá nhiều thời gian cho bạn nhưng mãi không có thành quả, anh ta nhất định sẽ tìm thời điểm để rời xa. Tình cảm lâu dài không chỉ dựa vào thích và ở bên nhau, cần nhiều hơn chính là sự hy sinh và bao dung giữa hai người. Cho nên, tình cảm bị cự tuyệt xa hàng ngàn dặm không cần nhớ nhưng, tình yêu như vậy, tình bạn cũng thế.

BỨC THƯ THỨ 544

Có lúc, bạn cho rằng sẽ là trọn đời trọn kiếp, nhưng đến cuối cùng lại phát hiện ra một khoảnh khắc cũng có thể thay đổi tất cả. Có lúc, bạn luôn cảm thấy thật

khó để tiếp tục, nhưng ngày tháng cứ trôi, vậy là cả đời đã qua. Tình cảm, thật sự không phải chuyện mà bạn có thể lập kế hoạch sẵn. Người hôm nay nguyện hy sinh tất cả vì bạn, ngày mai có thể trở thành người dung. Tình yêu không thuận theo ý muốn của mỗi người, chỉ nên níu giữ người thật lòng.

BỨC THƯ THỨ 545

Yêu, không phải tìm kiếm một người hoàn hảo, mà là học cách dùng cái nhìn tốt đẹp nhất để tán thưởng một người không hoàn hảo.

BỨC THƯ THỨ 546

Mọi sự thay đổi trong tình yêu đều là cam tâm tình nguyện, thậm chí không hề lưu lại vết tích. Có lúc, không phải cứ là thứ anh ấy thích thì vừa hay bạn cũng thích, nhưng nếu là thứ anh ấy thích, bạn sẽ bằng lòng tiếp nhận, sau đó thật sự yêu thích.

Bạn nhấn vào link dưới đây hoặc vào hình để tải về Tập 2 nhé

<https://phamtienhung.vn/review/999-la-thu-gui-cho-chinh-minh-tap-2/>

BỨC THƯ THỨ 547

Bạn không cần phải khoe khoang, không cần phải nói dối, người hiểu bạn tự nhiên sẽ biết con người thực sự của bạn như thế nào.

BỨC THƯ THỨ 548

Hy vọng có một người không chê những tính xấu, những thói quen tồi của tôi, không chê gia cảnh của tôi, luôn ở bên tôi, cứ thế biết đâu sẽ sánh vai đến bạc đầu.

BỨC THƯ THỨ 549

Thời gian là thứ biết lừa người nhất, nhưng nó cũng khiến bạn hiểu rằng, trên đời này không có cái gì là không thể mất đi, thứ rời đi là phong cảnh, thứ ở lại chính là con người, có thể đi cùng bạn đến cuối cùng là người dành cho bạn.

BỨC THƯ THỨ 550

Điều quan trọng nhất để kéo dài một mối tình có lẽ không phải tình yêu mà là sự cảm ơn. Cảm ơn anh ấy đã tìm thấy bạn trong biển người, coi bạn như báu vật giữ trong tay cho đến tận bây giờ; cảm ơn bạn đã vì anh ấy mà đốt cháy cả thanh xuân quý giá nhất. Vì đôi phương làm mọi chuyện, tất cả đều được lưu trong mắt, khắc trong tim. Cho nên, dù tương lai có xảy ra bất cứ chuyện gì, có thể cãi vã, có thể tức giận, nhưng tuyệt đối không thể rời xa nhau.

BỨC THƯ THỨ 551

Bất cứ cuộc hôn nhân chấp vá nào đến cuối cùng đều sẽ trở thành một tương lai "hối hận vì không thể quay lại như lúc đầu". Nếu trong tình yêu bạn không thể phát hiện ra điểm tốt của chính bản thân mình từ đối phương, vậy kết hôn chỉ là cơn ác mộng.

BỨC THƯ THỨ 552

Cố gắng để đối tốt với ai đó, chỉ lo mình làm sai một chút thôi đôi phương sẽ không thích mình nữa, đó không phải yêu mà là lấy lòng. Sau khi chia tay cảm thấy càng yêu đôi phương hơn, không có anh ta thì không thể sống được, đó không phải tình yêu mà là không cam tâm. Bạn liều mạng làm việc, cố gắng làm người tốt, rất sợ người khác xem thường mình, đó không phải mạnh mẽ mà là hoang mang. Bạn nên biết rằng, có nhiều lúc bị cảm xúc khống chế, chỉ dám giữ mà không dám buông, thật sự rất mệt.

BỨC THƯ THỨ 553

Bất kể là tình bạn hay tình yêu, bạn đến, tôi sẽ nhiệt tình đón nhận. Bạn đi, tôi sẽ thản nhiên buông tay.

BỨC THƯ THỨ 554

Điều đau buồn nhất, có lẽ chính là khi bạn gặp được một người đặc biệt, nhưng biết rõ vĩnh viễn không thể ở bên nhau, không sớm thì muộn bạn cũng buộc phải buông tay.

BỨC THƯ THỨ 555

Khi trải qua thời khắc cô độc nhất, bạn sẽ thấy rằng thực ra chỉ đến vậy mà thôi, không buồn tới mức như bạn tưởng, cũng không cần có người ở bên, cho dù bạn từng vô cùng kỳ vọng, nhưng cuối cùng sẽ cảm thấy rằng, thôi chẳng hy vọng gì nữa, một mình cũng tốt.

BỨC THƯ THỨ 556

Tình yêu đẹp nhất bao giờ cũng là sự cố gắng của hai người, chứ không phải sự miễn cưỡng từ một phía.

BỨC THƯ THỨ 557

Khi ở cùng người thích bạn, hãy nhiệt tình với cuộc sống; khi ở cùng người không thích bạn, hãy nhìn thấu thế giới.

BỨC THƯ THỨ 558

Thời gian sẽ nói cho chúng ta biết, thương yêu bình dị là lâu bền nhất; bầu bạn lúc đời thường là an tâm nhất; người hiểu bạn là ấm áp nhất.

BỨC THƯ THỨ 559

Gả cho ai rất quan trọng, bởi vì anh ấy sẽ quyết định tình trạng cuộc sống sau này của bạn. Lấy ai làm vợ càng quan trọng, rất có thể cô ấy sẽ quyết định vị thế và cấp bậc của cả đời bạn. Đừng tạm bợ gả đi, cũng đừng dối lòng lấy về.

BỨC THƯ THỨ 560

Thay vì hèn mọn vì mình trong chốn bụi trần, chi bằng giữ lại một chút kiêu ngạo và yêu thương cho chính mình. Thực ra, có những cuộc gặp gỡ không bằng cứ thế nhớ nhung, đã lâu không gặp chi bằng thôi đừng tương ngộ.

BỨC THƯ THỨ 561

Người hữu duyên cho dù có đi một vòng lớn thế nào rồi cũng sẽ trở về bên nhau. Chi cần kết thúc vui vẻ thì quá trình có bao nhiêu nước mắt cũng được. Hạnh phúc, chi cần là thật, vậy thì muộn một chút cũng đâu sao.

(Còn tiếp)

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

64 Bà Triệu - Hà Nội - ĐT: (84-024). 39434044 - 62631706

Fax: 024.39436024. Website: nxbthanhnien.vn;

Email: info@nxbthanhnien.vn

Chi nhánh: 27B Nguyễn Đình Chiểu, phường Đa Kao,

Quận 1, TP. Hồ Chí Minh. ĐT: (028) 39305243

999 LÁ THƯ GỬI CHO CHÍNH MÌNH

Mong bạn trở thành phiên bản hoàn hảo nhất

Miêu Công Tử

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng Biên tập

NGUYỄN XUÂN TRƯỜNG

Biên tập : Nguyễn Thị Hảo

Vẽ bìa : So San Da

Trình bày : Hoàng Hoài Hương

Sửa bản in : Thanh Hương - Quỳnh Trang

Liên kết xuất bản và phát

CÔNG TY TNHH VĂN HÓA VÀ TRUYỀN THÔNG AZ VIỆT NAM

Số 50, Đường 5, Tập thể F361, An Dương Yên Phụ, Tây Hồ, Hà Nội

Td: (+84-24) 3717 2838 - Fax: (+84-24) 37172838

Email info@vanvietbooks.vn

Website: www.vanvietbooks.vn

Facebook: www.facebook.com/vanvietbooks

Phát hành tại Hồ Chí Minh

148 Nguyễn Hữu Dật, Phường Tây Thạnh, Quận Tân Phú, Tp. Hồ Chí Minh.

Tel: (028) 38161126

In 2.000 cuốn, khổ 12,5x18 cm. Tại công ty Cổ Phần In và TM Quốc Duy.

Địa chỉ: số 9, ngách 130/1, ngõ 130, phố Đốc Ngữ,

phường Vĩnh Phúc, quận Ba Đình, Hà Nội.

Số đăng ký KHXB: 544-2019/CXBIPH/1-12/TN.

Số QĐXB: 386/QĐ-NXB TN cấp ngày 20 tháng 3 năm 2019.

Mã ISBN bản tiếng Việt: 978-604-9811-26-5.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2019.